

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADİYÊ BI RÛMET'TIR TIŞTEK NÎNE

Sayı 38 / Şubat 1985 / 2.-DM

PKK DAVALARINDA BOL İDAM;

*Türkiye'de Hafif Ceza ve Beraatlar!
Bu İkili Ölçü Neyin İtirafıdır?*

1981 yılından bu yana devam etmekte olan PKK-Mardin davası sonuçlandı. 242'si tutuklu olarak "yargılanan" 624 kişilik davada 22 devrimci tutuklu idama çarptırılırken, 25'i de ömür boyu ağır hapis cezasına mahkum edildi. Aynı davada 276 kişi 3-36 yıl arasında değişen çeşitli hapis cezalarına çarptırılırken, mahkeme, 251 kişi hakkında beraat, 30 kişinin davasının tefriğine, 4 davanın düşmesine, 13 dava hakkında görevsizlik ve 3 davanın da birleştirilmesine karar verdi.

Mardin davasında verilen 22 idam kararıyla birlikte, PKK davalarında kesinleşen toplam idam cezası 121'e yükseldi.

7. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı 2 Nolu Askeri Mahkemesinde görülmekte olan dava 1981 yılında başlamıştı. Askeri Savcının 123 kişi hakkında idam taleplettiği davada, 1 Aralık 1982'de açılan 181 kişilik ek bir dava ile birlikte idam talebi 144'e ulaşmıştı. Aradan geçen dört yıla rağmen bilinçli bir politikanın ürünü olarak geciktirilen davanın sonuçlandırılmasının 15 Ağustos eylemleri ardından hızlanan siyasal gelişmeler ortamına denk getirilmesi dikkatleri üzerine çekti.

PKK-Mardin davasının sonuçlandırıldığı ve 22 idam kararının açıklandığı siyasal ortam, bunun izahını gerekli kılmaktadır. Sömürgeci-faşist cuntanın davaları belirli aralıklarla sonuçlandırıp oldukça fazla sayıdaki idam kararlarının özellikle dış kamuoyunda yaratacağı tepkileri frenlemeye çalıştığı bilinmektedir. Ancak bu işin sadece bir yönünü oluşturmaktadır. Biraz bir dikkatle görülecektir ki, dava sonuçlarının açıklanması ya belli girişimlere denk düşmekte, ya da bunların bir ön habercisi ol-

maktadır. PKK-Merkez davasının sonuçlandırılması ve bu dava da 35 idam kararının verilmesinin sömürgeci-faşist ordunun Güney Kürdistan'a saldırı hareketi ile aynı dönemde olduğu hatırlanmalıdır. Sömürgeci-faşist cunta, 1983 planları gereğince dışarda provakasyonu dayatarak Partiyi içten yıkmaya hedefine ulaşmayı amaçlarken, Güney Kürdistan'a saldırı hareketiyle PKK'yi bu koldan sıkıştırarak ezmeye ve dışarıda, içten ve dıştan yöneltilen saldırılarla

Devamı 19. sayfada

KÜRDİSTAN ÖZEL

ANTEP VE MERSİN CEZAEVİNDE DİRENİŞ YÜKSELİYOR!

Edindiğimiz son bilgilere göre, Mersin cezaevinde gelişen direniş eğilimini kırmak için, aktif direnen ve direnişe önderlik eden PKK'lı 40 kişi 7-8 Kasım 1984 tarihinde, Antep'de yeni faaliyete geçen E tipi cezaevine getiriliyorlar.

Antep'e ilk getirildiklerinde çok ağır işkencelere maruz kalıyorlar. Ağır işkencelerin etkisinden, hemen tüm tutuklular baygınlık geçiriyorlar. Baygınlık geçirmeye geciken oluncaya veya işkenceye daha fazla dirençli olan tutuklular üzerinde ise bayıltıncaya kadar işkenceleri sürdürüyorlar. Örneğin Ahmet Cerenbelli adlı PKK'lı tutuklu işkence anında aşırı bağırarak ve baygınlık geçirmede ısrar ve baygınlık geçirmeye tabi tutularak, vahşi duygularını tatmin edinceye kadar dövüyorlar.

40 kişilik gruptan, işkence sonucunda komalık duruma gelenler hastaneye kaldırılırken, en az işkence görenler ise ancak 15 günde işkencelerin etkisinden birazda olsa kurtulabiliyorlar.

İşkencelerin üzerinden 3 ay gibi uzun bir zaman geçmesi olmasına rağmen, hala bir çok tutuklu koma halinde hastanede yatmaktadır.

Son edinilen bilgilere göre koma halinde hastanede (Antep Devlet Hastanesi) yatanlar arasında Ömer Gelici, Sait Ateş, Galip Ögüt ve Hasan Şerik'in durumu ciddidir. Bu dört savaş esirininde yakulmuş olduğu ve özellikle de Ömer Gelici ile Hasan Şerik'in kurtulma şanslarının hemen hemen olmadığı söyleniyor.

Koma vaziyetinden çıkan savaş esirlerinin ise, hücrelere atıldığı ve yeniden işkencelere tabi kılındıkları

bildirilmektedir.

Yine bu dönemde görüşmeye giden bir tutuklu ailesi nöbet tutan askerle arasında geçen konuşmada asker "hemşerim asker sırdır, söylemez ama... Bu PKK'lı devrimciler de nasıl can var. İnsanlar bu işkenceye nasıl dayanabiliyor, hele o yakınlılar nasıl oluyorda ölmüyor.. Tuhafına giden de bu kadar işkenceye rağmen bir kelime bile konuşmuyor ve direniş gösteriyorlar. Acaba bunları direndiren ve yaşıtan güç nedir?" diyerek hayretini gizlemeyen, konuşmaları işkencenin direnişi karşısında duyduğu saygıyı ifade etmektedir.

Yine geçtiğimiz aylarda Mersin cezaevinde de savaş esirleri, üzerinde oynanmak istenen oyunlara karşı ve Antep cezaevindeki işkenceleri protesto etmek ve direnişe destek olmak amacıyla 500 kişinin katıldığı bir açlık grevi başlatıldı. 500 kişiyle başlayan açlık grevi 7. gününde 350 kişiye düşmesine rağmen, savaş esirleri kararlı bir biçimde sürdürdüler. Bunun karşısında faşist cezaevi yönetimi geri adım atarak, tutukluların isteklerini kabul etmek zorunda kaldı.

Kısa bir süre sonra ise, Mersin cezaevinde tutukluların elde ettiği hakları yeniden gaspedilmek, "istiklâl marsı" vb. okutturulmaya çalışılıyor. Buna karşı tutukluların yeni den direniş gösterdikleri, cezaevi yönetimi ile aralarında çatışma çıktığı bildirilmektedir. Karşılıklı kavga da bir çok tutuklu yaralanırken, işkencelerin dozu yeniden artırıldı. Ayrıca cezaevi yönetimi de değiştirilerek, bizzat ökl eğitimci MIT mensubu gardiyanlar görevlendirilmektedir.

Sömürgeci-faşist yönetimin tüm uygulamalarına rağmen, savaş esirlerinin direnişi yükselmektedir. Cuntanın oyunlarına boşa çıkaran savaş esirleri, 15 Ağustos devrimci atılımı ile yeni bir döneme giren mücadele-mize sömürgeci zindanlardan da gerekli cevabı ve mesajı ulaştırılmaktadır. Bu mesaj, her türlü koşulda ve tüm olanaksızlıklara rağmen, sonuna kadar sömürgeci-liğe ve tüm oyunlarına karşı direnmek...direnmek...yine direnmektir.

3.2.1985

Partizanın Mektubu

**Kürdistan'da Devrimci
Silahlı Mücadele ve
Maskesi Düşen
Tasfiyecilik**

Yazısı 14. sayfada

İÇİNDEKİLER

	sayfa
Halfeti Mektubu	2
Halkın Dilinden Yaşam	4-5
Rüşvet Yolsuzluk	6
Bir Yurtseveri Kaybettik	7
Serxwebûn'a Kürdistan'dan	8
Newroz Gece ve Eylem	9
Haberleri	12
Dış Dünya	12
Kürdistan Direniş Tarihinden	
Bir Sayfa	20

Özel Harp Dairesi'nin Faaliyetlerini Boşa Çıkaralım!

«Bir savaş yaşanmaktadır. Bu, iki güç açısından varolma savaşıdır. Ama temsil ettikleri çıkarlar açısından tümüyle iki farklı dünyanın savaş. Bir yanda; en gerici, imhacı, sömürgeci ve faşist amaçlarla bir halkın varlığına kastetme temelinde kan, sömürü ve işkence üzerine kurulu TC'nin varlık mücadelesi; diğer yanda, çağımızın bu kokuşmuş yapısına ve arkasındaki tüm bir emperyalist sisteme karşı kendi varlığını koruma ve bağımsız halklar topluluğuna katılma savaşı veren bir halkın mücadelesi. Yani, birisi haksız ve gerici temellerde dayatılan bir savaş; diğeri ise, hiç bir biçimde tartışılmayacak kadar haklı ve meşru olan bir savaş. Böyle bir çatışmanın aynı zemin üzerinde çok yönlü ve tavizsiz geçeceği de o halde son derece açıktır.»

(YAZISI ORTA SAYFADA)

DERSİM'DE HORTLATILMAK İSTENEN AJAN-MİLİSLERE DİKKAT!

Sömürgeci-faşist Türk devleti, genelde tüm Kuzey-Batı Kürdistan ve özellikle de Dersim özümlünde nasıl bir yapı yaratmaya çalıştığı son aylarda daha da hızlandırdığı faaliyetleri ve açık beyanlarla bir kez daha ortaya koymuştur. Düşman, faaliyetlerini alenen sürdürmektedir ve Dersim üzerindeki alçağa amaçlarını da baştan beri gizlememektedir.

15.2.1985 tarihinde 8. Kolordunun Dersim'deki tutuklamalarla ilgili olarak yaptığı basın açıklamasında, gözaltına alınan kişilerin ağızından sarf edilen sözler bunun en son örneğini oluşturmaktadır. Sözü edilen açıklama şöyledir:

"8. Kolordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı sorumluluk bölgesinde, Tunceli ili güvenlik kuvvetlerince aşağıda açıklanan eylemlerin faili 20 bölücü çete mensubu yakalanmıştır.

Yürütülen soruşturma neticesi, yakalanan bu çete mensuplarının bizzat arazide gösterdikleri barınak ve sığınaklarda çeteye ait silah ve mazereler de ele geçirilmiştir.

Bölücü çete mensuplarının yap-

tıkları açıklamalarında:

"Güvenlik güçlerince sürekli olarak, takip edilmeleri sonucu dar bir sahaya sıkıştıklarını ve bazı çete mensuplarının yakalanması ile de panik içerisinde olduklarını,

"Lider durumundaki elemanların kendilerine maddi çıkar sağladığını ve kendi menfaatlerini ön planda tuttuklarını,

"İlimli yücelerin, işkence ve baskı yapılarak yıldırılmaya çalışıldığını,

"Güvenlik güçleriyle çatışmaya girmek istemeyenlerin diğer çete mensuplarına zorlandığını ve bulundukları yerlerde halkı baskı altında tuttuklarını,

"Çetelere vaat edilen hiçbir şeyin gerçekleştirilmemesi nedeniyle, sempatanların çetelere cephe aldığını ve bu durumun çete içerisine kopmaları ve bölünmelerine neden olduğunu,

"Çeşitli nedenlerle çete içine düşmüş kişilerin perihanlık ve ümitsizliğe düştüğünü, pişmanlık duyularının sayılarının arttığını,

Devamı 17. sayfada

KÜRDİSTAN'DA ÖZEL HARP DAİRESİ (KONTR-GERİLLA)'NIN FAALİYETLERİ

Mücadelemiz Bunları Altedecektir!

Halkımızın PKK önderliğindeki Ulusal Kurtuluş Mücadelesini boğmak isteyen sömürgeci-faşistler, mücadelemize karşı dayattıkları kontr-gerilla faaliyetlerini yoğunlaştırdılar.

Özel Harp Dairesinin yürüttüğünde geliştirilen karşı-devrim ve ulusal imha faaliyetleri, özellikle 15 Ağustos eylemleri sonrasında daha pervasız bir biçime ulaştı. Mücadelelen ileri atılımlar kaydetmesinden duydukları korkuyla emperyalistler ve sömürgeciler, birbirini takip eden toplantılar yaparak, bütün güçlerini harekete geçirdiler.

21-23 Ocak tarihleri arasında dünya çapında ünlü terör uzmanlarının katıldığı bir sempozyum yapıldı. Adalet Bakanı Necat Eldem'in başkanlığında yapıldığı söylenen sempozyum'un konusu; "terörizme karşı mücadelede yeni yöntemler ve teröristlerin topluma yeniden kazandırılmasıydı"

Aynı tarihlere denk gelen birimde TRT yeni haber ve yorumlar yayınlamaya başladı. 8 Şubat 1985 tarihinde Siirt'in Şirvan ilçesine bağlı Maden köyünün Hürmüz mezarında 5 kişinin bir evde kuşatıldığı ve teslim ol çağrısına uymamaları üzerine çıkan silahlı çatışmada üçünün ölü, ikisinin ise sağ olarak ele geçirildiğini bildiren bir haber yayınlandı. Ancak daha sonra konuya ilişkin her hangi bir açıklama yapılmadı.

Sömürgeciler bir gün sonra, radyo haberinde yine 7-8 Şubat tarihlerinde Siirt'in bir köyünde iki kişinin köylüler tarafından iple bağlanarak devlete teslim edildiği haberini verdiler.

Bu haberler dizisinin üçüncü gününde ise, adını vermedikleri bir köyde ve tarihi belirsiz bir zamanda bir evde saklanan bir kişinin

Devamı 18. sayfada

HALFETİ MEKTUBU

Sömürgecilerin

Hiçbir Oyunu ve Entrikası Sökmeyecektir!

Bilindiği üzere, Urfa ve çevresi, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin ilk çekirdeklerinin oluşmaya başladığı andan itibaren sömürgeciler ve onların yerli uşakları feodal-kompradorların hakimiyet kurmak istedikleri ve ilerici-devrimci gelişmelerin boğulmak istendiği bir yörenizdir. Feodal üretim ilişkilerinden tutulmuş da aşiretçi-gerici yapıya kadar her türlü çelişkinin var olduğu; yurtsever yapının yanı sıra en koyu gericiğin de hortlatıldığı bu yörede, amansız çatışmalar yaşanmış ve sonuçta haklı olan, yeni olan güç üstün gelerek çürümüş ve gereksizleşmiş yapıya nihai darbeyi vurmuştur. Haksızlığın köleliğine ve gericiğin ortadan kaldırılması için verilen savaşım elbetteki kolay kazanılmamış, bu uğurda Halkımız ve değerli neferlerini şehit vererek bu kazanımları da ancak dökülen kanlar sonucu elde edebilmiştir. Kanla kazanılan bu değerlere ne pahasına olursa olsun sonuna kadar sahip çıkan yurtsever halkımız, davanın zorlu bir dava olduğunu bilincine çıkararak, düşmanı tarafından uygulanan vahşi baskı ve zulüm karşısında tek bir adım dahi geri atmayarak kendi geleceğini de böylece belirlemiştir.

Cuntanın 12 Eylülde işbaşına gelmesinin ardından Kürdistan genelinde estirilen terör ve katliam havası en sert biçimde kendisini bu yörenizde de göstermiş ve baskı görmeyen, işkenceden geçirilmeyen tek insanımız dahi kalmamacasına uygulanan vahşet, sömürgeci cellatların tek sarıldıkları silah olmuştur. Ne varki bağımsızlığa ulaşmak için yola çıkan ve öncü gücü PKK ve tüm benliğiyle sarılan halkımızı ne bu baskı ve zulüm ve nede insanlık dışı onur kırıcı hakaretler geriye döndürmeye yetmemişti. Daha ilk fırsatta, devrimcilerin gösterdiği direnişe sahip çıkılmış, ülkede cunta sonrası patlatılan ilk kurşunlara büyük bir coşkuyla selam verilmiştir. İşte sömürgecileri asıl çığına çeviren de bu coşku ve kurtuluş olan öyledir.

15 Ağustosla gerçekleştirilen şanlı direniş ve saldırı eylemleri en güçlü tarzda yankısını Urfa yöremizde de göstermiş, istisnasız tüm kaza ve köylerde bir bayram havası esmiş, dört yıl boyunca çekilen sıkıntılar ve acılar bir anda unutulurak özlener günlerin nihayet geldiği müjdesi dilden dile dolaşarak tüm insanlarımızı sarmıştı. Hainlerin, döneğin ve korkakların panik içerisine girdiği, sömürgeci kolluk kuvvetlerinin ne vapaçlarını dahi şaşırtdıkları bu ortamda, yurtsever kitleler hesaplaşma gününün yakın olduğu düşüncesiyle kinini daha da bilemiştir.

Bu başknlık ortamından sıyrılın ve halktaiki sevinci görünce çığına dönen düşman yörede büyük bir baskı operasyonu gerçekleştiren yeniden imha seferlerine başlamış ve adeta yeniden işgal ediyor-muşcasına her yere sayısız asker dikmeye, böylece denetimi elinde tutmaya çalışmıştır. Bu sözde denetimle halkın devrimcilerle olan bağlarını koparacağını zanneden düşman, asil bağların onların hiç bir zaman ulaşamadığı yüreklerimizde olduğunu ise unutmışlar ve büyük bir gaflet içerisine düşmüşlerdir. İşkenceyle, dayakla bir şey elde edemeyince çeşitli oyun ve entrikalara da girişen sömürgeci kolluk kuvvetleri, halkın değer yargılarını ayaklar altına almaktan tutulmuş da, hırsızlığa kadar akla gelebilecek

bir yığın oyun tertiplemiş ve çok yönlü uygulamaya soktuğu bu yöntemlerle amaçlarına ulaşmak istemişlerdir.

Biz, yörede tanık olduğumuz ve duyduğumuz bu uygulamaları, Serxwebün aracılığıyla tüm dünya kamuoyuna ve yurtsever Kürdistan halkına ulaştırarak, faşist sömürgeci Türk devletinin yüzünü bir kez daha teşhir etmek ve lanetlenmesini sağlamak istiyoruz.

1984 Eylül ayından itibaren azgınca saldırı düşmanın halkımıza yaşattıklarını sırasıyla izah etmeye çalışacağız.

1) 11- Eylül günü Diyarbakır zindanlarında işkence sonucu katledilen İrfan GÜLER adlı PKK militanını cenazesi Siverek'e getirilmiş ve büyük önlemler altında toprağa verilmiştir.

2) Birecik'in Bögürtlen köyündeki karakolun HRK savaşçıları tarafından taranması üzerine yöreye çok sayıda askeri birlikler getirilmiştir. Kesin olmamakla birlikte üç bine yakın asker, yüz kadar kariyer, iki yüz kadar da cemse takviye edilmiştir.

Yöreyle yığılan bu güç, Birecik'e bağlı Alnaşar köyüne baskın düzenlemiş ve tüm köylüleri-kadın, erkek, - okul bahçesine toplatıp çırpılacak soyarak işkenceden geçirmiştir.

Yine Halfeti'nin Cibin (saylakaya) köyüne de olağanüstü bir güçle baskın düzenlenmiş, köyü kuşatmaya alan faşist kolluk kuvvetleri köydeki devrimcilerin ailelerini yakalayarak Urfa, Halfeti ve Soruç'daki işkencehanelere götürerek dayak ve işkenceden geçirmişlerdir Köyde iki genç kız Apocudur diye tutuklanıp işkenceye alınmış, ancak bir şey elde edilmeyince serbest bırakılmışlardır. Aynı köyde bulunan şehit Mehmet Atmaca'nın anne ve babası defalarca karakola götürülmüş ve baskı görmüşlerdir.

3) En üst düzeydeki askeri yetkililer yurtsever köylüleri toplayarak saatlere konuşmakta ve halkımızın en hassas olduğu noktalara değinerek "Kadın ve kızlarınızı tek dışarı bırakmayın, köyün dışına çıkmalarına müsaade etmeyin, devrimciler namusa el atıyor, dikkatli olun" demiş ve bununla da halkın devrimcilerle olan güvenini sarsmak istemişlerdir. Ancak attıkları bu çamur tutmamış, ve bu seferde daha adice bir uygulamaya girişmişlerdir, oyun şöyle:

Silahlı iki genci Cibin köyündeki yaşlı dul bir kadının evine göndermiş ve ekmek istettirmişler. Hemen ardından da kadına, "kimlerde altın var söyle yoksa seni öldürürüz" diyerek bir yığın küfür ve tehdit savurup çekip gitmişlerdir. Kadın telaşa komşularına haber verince muhtar hemen Halfeti karakoluna haber göndermiş ama daha haber ulaşmadan 15 dakika içerisinde köy askerlerle dolunca köylüde şaşırmış. Çünkü bu kadar askerin hemen toparlanması ve tam teçhizat köye ulaşması en az bir saatte yapılabilir işkence ve Halfeti karakolunda 40 asker varken 15 dakika içerisinde yüzlerce askerin köye doluşması pek normal bir şey değildir.

Ardından olay bahane edilerek geniş çaplı bir operasyon düzenleniyor, devrimcilerin ailelerine baskı yapılıyor. Cibin köyünde bir PKK militanının babasına yapılan hakaret ve işkenceler buna en açık örnektir. Yine böylesi bir oyunla amaçlanan bazı hususlarda belirt-

mek gerekiyor.

Birincisi hemen her evde altın olduğuna göre, halk altınlarını karakoluna telaşına düşürerek kendi baskı ve operasyonlarına haklılık kazandırmak.

İkincisi Halkın devrimcilerle olan saygı ve sevgisini ortadan kaldırmak. Üçüncüsü; Akşam saatlerinde köyde yabancı birisinin görülmüş halinde hemen ihbar edilmesi sağlamak ve köylülerimizi ihbarçı haline getirmek. Dördüncüsü; yapılan muhtarlık seçimlerinde devletin ajanı olan eski muhtarın yerine halkın bir değerini seçmesi üzerine, sömürgeciler bu yeni muhtarın devrimcileri ihbar etmedikinden kuşulanmakta ve böyle bir olay sonucu halkı uyarak her hangi bir yabancı görüldüğünde kolluk kuvvetlerine haber vermelerini isteyip, muhtarın kontrol altına alabilmek gibi amaçlarla ulaşmayı hedeflemektedirler.

Aynı dönemde benzer yöntemleri kullanan sömürgeci faşistler, Halfeti'ye bağlı Cargil ve Helben köyleri civarında kanlı kadın elbisesi bulunduğunu söyleyerek, devrimcilerin dağa kadın kaçırdıkları ve hakaret ettikten sonra da öldürdükleri biçiminde içgenc propagandalar geliştirmişlerdir.

4) Yine bölgeye getirilen askerlerden 400'e yakını Göklü'ye yerleştirilmiş ve bu askerler her salı günü (haftanın bu gününde hayvan pazarı vardır) tüm çevre köylerden gelen halka gözdağı vermek için soyunup marşlar okuyarak gösteriler yapmaktadırlar. Geçtiğimiz Kasım ayının 24-28 günleri arasında, Ömerli ve Cibin köylerinde sömürgeci, hoparlörlerle anons yaparak, halkın köy dışına çıkmamasını, askerlerin gerçek mermilerle atış yapacağını, dışarı çıkanların vurulabileceğini ve yine mağaralara yaklaşılmamasını istemişlerdir. Tarlasına ve çiftine gidemeyen köylüler büyük maddi zararlara girmişlerdir. Bu belirlenen süre içerisinde 4 gün boyunca yüzlerce asker tam teşkilat kuşanarak çeşitli silahlarla atışlar yapmışlardır. Tabii ki gereği köyleri de kuşatan sömürgeci kolluk kuvvetleri bununla insanlarımızı gözdağı vermeye amaçlamışlardır.

5) Silah toplama operasyonu adı altında Halfeti ilçe merkezinde aramalar yapılmış, halk yakalanarak ağır işkencelerden geçirilmiştir. Asker ve polisle birlikte eski Ülkü Ocakları başkanı da (şimdi ajan ve muhbir çebekecinin başıdır) yurtsever, ilerici ailelerde silah olduğunu söyleyerek eskiden yapamadığını şimdi yapmaktadır. Yine aile tablosu almak amacıyla köyler kuşatılıp, tüm köylüler toplatılmaktadır. Halbuki bu işi bir köy bekçisi bile rahatlıkla yapabilir.

6) Devrimcilerin ailelerini topluma teşhir ve tecrit çabaları da açık bir şekilde görülmektedir. Buna en açık örnek, Abdullah ÖCALAN yoldaşın Ömerli köyündeki ailesi üzerindeki uygulamalarıdır. Sırf arkadaşın yakını olduklarından sık sık işkenceye götürülen bu insanlarla diğer köylülerin konuşması, yardımlaşması vb. tümden yasaklanmıştır. Bu baskılar yüzünden evini metropole taşımak isteyen bu ailelerin durumu halk arasında tepkilere yol açtığından sömürgeci kolluk kuvvetleri taktik değiştirmişlerdir. Bu sefer de en yüksek rütbelilerden bir heyet köye gelip, muhtar ve ihtiyar heyetini de yanına alarak bu ailenin yanına gelmiş ve çok nazik davranarak bugüne kadarki uygulama-

malardan ötürü özür dilemiş, hal-hatır sualinden sonra hasta olan anneleri için bir dahaki sefere doktor da getireceklerini söyleyip gitmişlerdir.

Aynı yöntemler, Cibin köyündeki Mehmet Atmaca'nın ailesine de uygulanmıştır. Bunkaki amaç ise, çocuklarının devrimci olmasından ötürü ailelere baskı yapılması, devletin adil olduğu imajını yaratmak ve o güne kadarki içgenc uygulamalarının halkta yarattığı tepkiyi ortadan kaldırmaktır. Sah-tekarar yaptıkları bu oyunların ardından da 12.1.1985 tarihinde Ömerli köyünden en yaşlı birkaç kişiyi Göklü'ye götürmüş ve onlardan Abdullah ÖCALAN arkadaşın ailesi hakkında bilgi istemişlerdir. (Nerede gelip buraya yerleştiği, hangi aşirete mensup olduğu vs, bilgileri tutanağa geçirmişlerdir.)

Yine yörede yaygınlaştırmak istedikleri ve her fırsatta söyledikleri bir şeyde Apo ve kardeşi öldü, örgüt de dağıldı biçimindeki yalan haberlerdir.

7) Yöreyle gönderilen kuvvetlerden 600 kişilik bir birliği de Bozova yöresine ve Kasar köyü (Adnan Zincirkıran'ın köyü) civarına yerleştiren sömürgeci, benzer uygulamaları burada da hayata geçirmektedirler.

Aralık 84 sonlarından itibaren Kürdistan genelinde faaliyetlerini geliştiren Kontr-gerilla ve MİT mensubu özel ekipleri, Urfa yöresinde de özel planlar dahilinde faaliyetlerini yoğunlaştırmaktadırlar. Böylece gelişen mücadelenin etkisinin etekime bürünmesi önünde engel oluşturmak istemektedirler.

Ocak ayının sonlarına doğru, Göklü karakol komutanı köy muhtarlarına "Apocu bir terörist vurduk. 1.70 cm boyundadır. Parkeli, şalvarlı ve ince bıyıklı biridir. Köylülere sorun böyle bir terörist tanıyorlar mı? Tanıyan varsa gelip baksın." diyerek, yeni bir oyun tezgahlamak istemiştir.

Böyle bir olayın aslı yoktur. Bundan varılmak istenen amaç ise şudur: Aylardan beri, sömürgeci kolluk kuvvetleri tarafından bu yörede operasyonlar yapılmaktadır. Bu operasyonlarda, eli boş adeta kuyruğunu sallayan köpek misali dolaşan sömürgeci, operasyonlarının sonuçsuz kalmadığını göstermek ve böylece halka gözdağı vermeye düşünen, diğer yandan da panik havası yaratarak, yörede devrimcilerin bulunduğundan haberdar olan köylüleri açığa çıkarmak istemişlerdir. Oyunları-

nın sökmeyişi ve hiç kimsenin bu oyuna gelmediğini gören karakol komutanı, yeni bir yalana başvurarak, "cenazeyi Urfa'ya gönderdik"lerini söylemeye başladılar. Köylüler her iki yalanı da utunmayarak, sömürgecilere unutamayacakları bir ders vermişlerdir.

Bu oyunun hemen ardından, 14 yaşındaki bir çobana saldırmışlardır. Kirlarda silahlı dolaşan 4 kişilik Kontr-gerilla birliği ve işbirlikçi ajanları, Hêlbêni (Sütveren) köyünden olan çobanı, hiç bir neden göstermeden dayaktan geçirmişlerdir.

Aynı gece çok sayıda askeri birlik yöreye gelerek, Hêlbêni ve Naaş (Balaban) köylülerini toplayarak, PKK aleyhinde konuşarak, tehditler savurup, "Apoculara destek olmayan" demektedir! Daha sonra operasyonu genişleten sömürgeci köylülere "bu operasyon can, mal ve namusunuzu korumak için Apocu avı operasyonudur." deniliyor. Gittikleri her köyde de, "Apoculara yöreye gelmiş, bir çobanı dövmüşler, 80.000 TL'sini almışlar. Sizlerde bu tür olaylarla karşılaşmanız için korumaya geldik" diyerek, köylüleri yardımcı olmaya çağırırmaktadırlar.

İşin asıl yüzünü bilen köylüler, bu sözlerle inanmadıkları gibi sömürgecilere kin ve öfkelerini gizlememektedirler. Bir çok köylü 3006 yıldır ve özellikle de son 60-70 yıldır namusuna, anamıza, toprağına kimin el attığını çok iyi biliyor ve kime yardımcı olmamız gerektiğinde kavramış demektedirler.

Yüksek rütbeli subaylar köy köy dolaşarak halkla toplantılar yapmakta, devlete güven ve destek istemektedirler.

Tatlı-sert biçiminde uygulanan yıldırma ve sindirme operasyonları bütün hıziyla devam ederken, halk, baştan da belirttiğimiz gibi artık bu yalanlara doymuş ve işkencelere aldırılmamaktadır. Kin ve nefretini günden güne bilemekte, kurtuluşu, bağımsızlığa olan inanç ve güvenini ise her fırsatta açıkça ortaya koymaktadır.

Devrimci selamlarımızla...

Ocak 1985

Burjuva basının şöyle bir gözden geçirilmesi bile, faşizmin kara zulmü altında kana ve kire bulanmamış hiç bir şeyin kalmadığını görmek için yetmektedir. Tekelci burjuvazinin kanlı suratlı temsilcilerinin hala da en utanmaz biçimde göklere çıkardıkları, "Türk toplumunun örf ve adetlerini yansıttığı, bir 'kutsallık' örneği olarak göstermeye çalıştıkları 'aile', kadın ve çocuk gerçeği örneğin. Toplum öyle bir noktaya getirilmiş ki, aslında kelimelerde gerçek ifadesini bulmayan bu kavramları tek bir cümlede birleştirmek gerekiyor: Kirletilmiş sözcükler" ya da "ayaklar altındaki insanlık" gibi.

Kalem ve bilinci güçlü bir yazar, şu toplum gerçeğine baksaydı, acaba öylesine güçlü olmasına rağmen, halk kitlelerinin yaşadığı dramla, katil ve soyguncu yöneticiler çetesi-nin en üstte yaşadığı hokkabazlıklar dünyasını yine de aynı eserin de birleştirilebilir miydi? Verilen demeclerin, iki yüzölçü söylenen sözlerin, uygulamada acı, gözyaşı, açlık ve insanın insana saygısının kalmadığı, aç hayvanların bir kafe-doldurulmuş sonrası görünümünün yaşadığı bir tabloyu, fırcası güçlü bir ressam da olsa acaba çizebilir miydi? Ama açık ki, yaşanan gerçeklerin ne edebiyat ve ne de resim vb. gibi sanat dallarıyla hiç bir ilgisi yok. Ve hele bunların da kire bulandığı, katledildiği bir toplumda tüm bunların ne önemi olabilir? Yaşanan çıplak bir gerçek var. Tıpkı daha oyun çağındayken kadın tüccarlarının elinde otel odaları, ya da bir arabanın arka koltuğunda yavaş yavaş döndürülen bir kız çocuğundan kirletilmiş bedeni, feryad eden ruhu gibi çıplak bir gerçek. Hiç isimlerini vermeye, inandırıcı olmak için kanıt göstermeye gerek yok. Öylesine çok ve öylesine açık ki, kim kanıt isteye bilirdi.

Elbette amacımız, ayağa düğürlmüş kavramlar için ağıt yamak değil. Kurbanları karşısına gözyaşı döken timsah misali burjuvazinin kendisi zaten hergün feryad-ı fügen içinde salyalarını savurup duruyor. Hergün bir köşe yazarı ya da devlet erkanının pek sayın şahsiyetlerinin dilinden yeterince ahlak dersi verilir -eski-"temiz" ocaklar yad ediliyor. İnsanın midesini ağzına getiren tüm bu sahtekarlıklar, yabancı olmadığımız gerçekler. Kenan Evren, tutuklu annenin ve yeni doğan çocuğunun çılgınlıkları ile işkencilerin iğrenç kahkâhları, cezaevi duvarına çarpıp-çarpıp yayılınan küçük kız çocukları ile ak saçlı nineler, jandarmasının dipçigi altında can verirken, umut katledilir, umut kir-

SÖMÜRGEÇİ FAŞİZMİN KARA PENÇESİ ALTINDA!

letilirken, kadınlara sesleniyor: batılı kadının erdemlerini anlatıyor, çarşafın, peçenin ya da bilmem hangi gıysının çarşışılığında buluruyor. Oysa, kadınların gözlemlerinde cezaevlerinde kurulan idam sehpaları var dizi dizi. Daha yirmisine varmadan acının yirmibin türüsünü tadmış bu insanlara ne anlatılıyor?! Aç, çıplak, işsiz, parasız ve işkence altında bir toplum. Her yıl binlerce kadın yeni bir can getirirken ölüme buluşuyor. Sömürgeci-feodal yapının tüm ağırlığı altında kölece yaşama mahkum edilmiş, yok olmanın başka kader tanınmayan toplumda, zaten öldürülmek üzere namulunun kendisine çevrili olduğu bir toplumda hastane kapılarında ya da bakımsız, ilağsız ve aç ölen kadın ve çocukların, yaşlı ve hastaların sözü mü olur, denilebilir. Ve bundan daha doğru bir söz de olamaz.

Ama işte, asıl anlatmak istediğimiz husus da bu noktada düğümlü. Kürdistan, şimdi yepyeni bir süreci yaşıyor. Tüm acılarına ve zorluklarına rağmen geleceğin aydınlık günlerinin umut tohumlarının yerdiği bir süreç. Fakat o da ne?! Her taraftan feryat sesleri yükseliyor! "Apocular eylemleriyle halkı kışkırtma götürüyorlar", "bu eylemler bir provakasyondur", "Apocuların eylemleri halk üzerindeki baskılarının artmasına yol açacaktır", "halk hazır değildir, erkendir", "maceracılar", "teröristler" vb.vb.

Ama öte yanda; köylü ürününe sahip çıkmıyor, jandarmasının namulusu üzerine çevrili. Ökçeleriyle top-raklarınıza asırlardır kana bulayan sömürgeci caniler, hayvanlara, tora-ra, mutfaktaki bir kaç parça eşyaya kadar herşeye... herşeye el uzatmışlar.

Bir ve binlerce sömürgeci subay, küçükük kız çocuklarına kadar kirk ellerini uzatmış, boyun eğdirmek için yığıt köylü ve işçilerimizin karar-ları, kızları, annelerini karakollara götürüyorlar.

Daha üç yaşındaki çocuklar, tek suçları dünyaya gelmek olan bu çocuklar katlediliyor...

Fakat öyle ya, bunların yine de "Apocuların" suçu olduğunu, yaptıkları eylemlerinin sonucu olduğunu söyleyebiliriz.

Ya... geçinemediği için çocuk-larını satılığa çıkaran aileler... ya... karısını, kızını satanlar... ya intihar eden kadınlar, erkekler... Burada da katledilen şeyler yok mu? Üstelik

bunlar sadece Kürdistan'a ait ger-çekler de değil. 3.1.1985 tarihli Hürriyet gazetesi: "Geçinememek için buna mecburdur" başlığı altında bir haber veriyor. İşsizlik ve açlık içinde çözümsüzlüğe itilen, yol-yordam bulamayan bir çift var karşımızda. Tek çare bulmuşlar; et, pazarında kendilerini satıya çı-karıp, damla damla kendi kanlarını içmek, bu çare. İsimlerinin hiç önemi yok, binlercesinden sadece bir örnek bunlar: 7.1.1985 tarihli Milliyet: "1 haftada 13 intihar" diye başlık atmış. Kim bu cinayetleri işleyen görmüşse el? Hangi katil, kadın-erkek bu genç insanların girt-

kadar artırmıyorlarsa fakir-leşiyorlar demektir. Hızlı enflasyon döneminde fiatlar daima ücret ve maaşlardan daha hızlı artar. Önce-den baba maaşı ile geçinen ailenin diğer fertlerinin de iş bulması ge-rekir. Bunlar iş bulamazlar, çünkü işsizlik de başını alıp gitmektedir. Böylece aile bunalıma düşer, gayri meşru yollarla, ahlak dışı yollarla fertler gelirlerini arttırmaya çalışır. Fuhuş, kaçakçılık, hırsızlık ve soy-gunculuk artar." İkincisi ise yine Profesör ünvanlı Ercin Tokgöz: "Sayın Morgil'e katliyorum" di-yor. Tokgöz, şöyle devam ediyor: "Meşru yoldan gelirini arttır-

lağına yapışmış? 23.1.1985 tarihli Hürriyet de; "çocuğunu bağına basmış genç bir anne haykırıyor" kendi sayfalarından kendi surat-larına tükürüyor katillerin: "Açtım kaldım" diyor, "çocuğumu doyur-mak için buna mecburdum" diyor. 17 Aralık tarihli Hürriyet gazetesi ise şunları yazmış: "Enflasyon ah-lak bozuyor", "fuhuş olaylarında son 5 yılda yüzde 180 artışı saptanırken, zina suçundan hüküm gi-yenlerin sayısında da geçen yü-ye nazarın yükselme görüldü", "hır-sızlık, gasp, yankesicilik olayları emniyet örgütünü yıldırdı. Emniyet müdürlüklerinin nezarethaneleri-nin hergün ağzına kadar dolu ol-duğu bildiriliyor". Ve tabi bir de yorum yaptırmışlar profesör ün-vanlı sayın "uzman"larına. Konu ile ilgili yazılan Doçent Orhan Morgil, bunlardan biri. Şöyle diyor konuyla ilgili olarak: "Enflasyonun sosyal etkilerinin ilki, gelir dağılı-mının bozmasıdır. Egeer aileler ve bireyler gelirlerini fiatların artış hızı

mayan aile gayri meşru yollara gider. Rüşet, fuhuş, kaçakçılık, sahtekarlık yollarına gider. Mesela gazetelerde sık sık görülmeye baş-lanan, "geçinemediği için kendisini sattı", "üç işadımı 13 yaşındaki kıza basıldı" türünden haberler en-flasyon ve işsizliğin büyük ölçüde yol açtığı toplumsal göstergelerdir. Yani enflasyon ve işsizlik hastalık-larının çibandır. Halkları-mıza sunulan yaşam biçimi bu.

Evet! faşizmin çıplak şiddetini, dökülen kanları hiç belirtmeye ge-rek yok. Kaldı ki, çıplak şiddet yöntemile gerçekleştirilen görülen bir katliamdır, çok açık-seçikdir. Ama kıylan ailelerde, intihar eden gençlerde, çocuğunu satılığa çık-a-ran ana-babalarda, cinnet getiren in-sanlarda, yani tüm bu insanların şaşında katledilen bir şey var ki, bundan bin kez daha acı, bin kez daha insan nedenidir. Böyle bir to-plumsal kaos içinde yaşanılabilir mi? Her şey bir ticaret konusu, her şey satılığa çıkarılmış... Tüccarları ise,

en üstte oturmuş ahkam kesiyorlar. Her şey ayaklar altında. Ve tüm bunların her birisi bir isyan nedeni.

Kürdistan'da yaşam bir işkence-dir. Bu, sadece bir elektrik işken-cesi, bir dipçik darbesi değil. İn-sanlar açlık, hastalık, fuhuş vb. vb. işkenceler içinde yaşamaya mah-kum edilmiş. Aynı gerçeği Türki-yeye için de geçerli. Hangi toplum böylesine bir kokuşmuşluk ve acı içinde yaşamaya tahammül edebilir? Ve böyle bir yaşam, "sükredin daha da kötüsün olabilirsiniz" diye halka iyi gösterilebilir? Halk uyanırları pat-lama noktasındadır. Bunu, ne ka-pitalist teknolojinin ölüm kusan savaş araçları, ne de ideolojik sap-kınlıkları önleyebilir. Çünkü yara, hiç kimsenin örtemeyeceği kadar derin ve yine merhemle iyileştire-meyeceği kadar kanamaktadır.

Hayır! şu sömürgeci işkenciler-in pençesinde yıllardır zindanlarda tutulanlar değil gerçek tutsaklar. Yine, katledilenler de sömürgeci-lerle çatışarak şehit düşenler değil. Onlar, bir davanın bilinciyle savaşıp vererek kurtuluş yolunu halka gös-terenlerdir. Cezaevinde yıllardır davanın yılmaz savunuculuğunu yapan devrimciler, kanlı-karanlık hücrelerin içerisinde gök yüzünün maviliğine bile hasret kalsalar, gerçek özgürlüğü yaşıyanlardır, o uğurda kavgaya verenerler. Kurtarıl-ması gerekenler onlar değildir yani. Çünkü, onların kendileri gerçek kurtarıcılarıdır.

Kurtarılması gerekenler; işte, vücutları pazarlanan küçükük kız-larla, duvar diplerinde satılığa çı-kanlar şun çocuklar ve gözleri yaşlı anneleridir. Aç insanlardır, çıplak, işsiz, umutsuz, hergün bin defa öldürülen insanlarımızdır.

Faşizmin kara eli her yeri, her-şeyi kirletmiştir. Bu elin kırılması insanlarımızın boğazını sıkıyan bu kanlı elin koparılıp atılması, halk-larımızın özgürce nefes almasının sağlanması gerekmiyor mu?

Ülkelerimizde her şey böylesine talan edilir, aileler yıkılır, tüm ahlaki ve toplumsal değerler hara-gezmez satılığa çıkarılırken, insanlı-ğımız, duygularımız, umutlarımız katledilirken; fiziksel varlığın ne önemi olabilir? Yaşamın bir işkence olduğu, insanlığın bu kadar ayağa düğürlüldüğü bir toplumda, hiç kim-se bize, halkımıza direnirsek katle-dileceğimizi öğütünü vermeye ka-zırmazın, böylesi bir yaşamı bize tek seçenek olarak göstermeye kalkışmasın. Böyle diyenlerin alı-na vuracağımız tek bir damga vardır çünkü, ve tarih bu damgayı mutlaka vuracaktır: "ALÇAKLAR..."

Bir PKK Partizanı

Elazığ Dev-Yol Davası Sonuçlandı 3 İdam 5 Müebbet!

8. Kolordu ve Sıkıyönetim as-keri mahkemesinde üç yıldan bu-yana devam eden dava sonuçlan-dı. Faşist "yargı" organlarının Şe-refettin Özcan, Mazhar Naci Yıl-maz ve Hidir Toptaş adlı devrimci-lere idam, Hidir Doğan, İmam

Doğan, Adil Balaylı, Fadil Öztürk ve Zulfikar Yani adlı devrimcilere de ömürboyu hapis cezaları veril-miştir. Aynı davada 24 devrimci 2 ile 12 yıl arasında değişen hapis cezasına çarptırılmıştır.

44 Devrimcinin 'Yargılandığı' KAWA Davası Sonuçlandı

İstanbul Sıkıyönetim 1 Numa-ralı Askeri Mahkemesin de 12 Şu-bat günü sonuçlanan dava da 24

Devrimci toplam 409 yıl 9 ay 56 gün ağır hapis cezasına çarptırıldı. 18 devrimci de beraat ettirildi.

TKEP'e Üye 25 Kişinin Mahkemesi Sona Erdi

İstanbul Sıkıyönetim Komutan-lığı 1 Numaralı askeri mahkemesi 24 Ocak günü, görülen devayı so-nuçlandırdı ve TKEP üyesi 25 dev-

rimciyi 20 gün ile 10 yıl arası de-ğişen çeşitli hapis cezalarına çaptır -dı.

Dev-Sol Davasında Beraat!

İstanbul Sıkıyönetim 2 Numaralı Askeri Mahkemesi'nde görülen Dev-Sol davasında, 6'sı idam istemli 18 kişi beraat etti. 1108 sanıklı ve 277'si için idam cezası istenen dava 4 yıldan beri devam etmekteydi.

İdam istemli Zulfü Anıl, Yaşar Ocak, Ali Rıza Doğan, Salman Demir, Süleyman Kaymaz, Fatih Yıldız'ın yanı sıra, diğer tahliye edilenlerin adları ise şöyledir: Şerafettin Şirin, Yunus Babacan, Hurşit Karıldağ, Nurali Özcan, Salih Demircan, Meh-met Nurettin Dinçer, Hikmet Şırlak, Halil İbrahim Özer, İzzettin Kuru-çşeme, Metin Aytekin, Mustafa Özde-mirli ve Süleyman Kavan.

OKUYUCUYA;

Gazetemizin ödemeli adresi ve kontosu değişmiştir. Ödemelerinizi bundan böyle aşağıdaki adrese gönderin.

Deutsche Bank Köln
A. Cohanoglu
Konto Nr: 10 50 046
BLZ: 370 700 60

FEYKA-KURDİSTAN'IN II. KONGRESİ TOPLANDI

16-17 Şubat tarihleri arasında devam eden, Feyka-Kurdistan'ın II.o-ğalla Kongresi 75 delege ve 30'a yakın davetli delegenin katılımı ile gerçekleşti. 21-Mart-1984'de kuru-luşu gerçekleşen Feyka-Kurdistan 1 yıldır Avrupa'da bulunan Kürdistanlı emçilelerin güç ve olanaklarının Ulusal Kurtuluş Mücadelemize sefer-ber edilebilmesi doğrultusunda çalı-smalarını yürütmektedir.

Açılış ve divan seçiminden sonra, PKK-MK tarafından Kongreye gön-derilen mesaj okundu. Büyük alkış ve "Bijî PKK" sloganı ile karşılanan mesaj; Feyka-Kurdistan'ın görevlerine değinirken, mücadelenin ulaştığı aşam-a yerine getirilmesi gereken köle-relere parmak basmaktaydı. Barış mesajı ile sonuçlanan PKK-MK mesajı Kongre çalışmalarına önemli bir güç kattı.

Çalışma raporunun sunulması ar-dından, komisyonların sunduğu, karar tasarılarının görüşülmesine geçildi. 11 konuda hazırlanan karar tasarıları Kongre üyelerinin tümü tarafından onaylanarak karar altına alındı.

Geçmiş 1 yıllık faaliyetini gözden geçiren Feyka-Kurdistan, başanlı ba-zı adımlar atmasının yanı sıra, Ulusal

Kurtuluş Mücadelemize karşı hala görevlerini yeterince yerine getire-medğini belirtir, özellikle de önümüz-deki dönemde, yerine getirme çalı-smalarını yoğunlaştırmak zorunda olduğunu konuşmada tüm delege-ler belirttiler.

6 oturum halinde 2 gün süren-Kongre geleceği ilişkin kararlar al-masının yanı sıra, geçmiş yetersizlik ve eksikliklerden de önemli dersler çıkarıldı.

Türkiye ve Kürdistan'dan, bazı örgütlerin, Avrupalı ilericilerin ve bazı kuruluşların yanısıra uluslararası çeşitli güçlerden de yazılı ve sözlü mesaj-larının sunulduğu, Feyka-Kurdistan'ın II. Kongresi, seçim maddesi ardından kapanış konuşması ile sonuçlandı.

Disiplini, sorunlara çözüm getirme gücü ile seviyeli ve olgun bir havada geçen II. Kongre, Feyka-Kurdistan'ın geleceği ilişkin nasıl bir çalışma ve faaliyet yürütmesi gerektiği konusun-da önemli bir dönemeç oluşturmaktadı-r. Pratikte adamların nasıl atılması gerektiği belirlenmiş, önemli olan ise bundan sonra yürütülecek faaliyet-lerde gösterilmesi gereken çaba ve azim olduğu vurgulanmıştır.

KÜRDİSTAN HALKININ DİLİNDEN

YAŞAM VE MÜCADELE

Yurtsever bir Cami İmamıyla Yapılan Ropörtaj:

Yer darlığından ötürü yapılan ropörtajın özetini vermek zorunda kaldık.

“HALK KİTLELERİ PKK’NIN BÖYLE BİR ATILIMLA MÜCADELEYİ BAŞLATMASINDAN OLDUKÇA HOŞNUT VE İNANMIŞ DURUMDADIRLAR”

Soru - Bazen “din adamları siyasetle uğraşmamalıdır, sadece ibadet işleriyle uğraşmalıdır” gibi anlayışlarla karşılaşılmaktadır. Sizce bu doğrudur? Değilse kimler tarafından ne amaçla ortaya atılmaktadır?

Cevap - Elbette belirtilen bu anlayış kesinlikle doğru değildir. Çünkü dinin kendisi bir siyasetten kaynaklanır ve ona hizmet eder. Din ve siyaset ilişkisini tarihten ve bugünkü bazı olayları açıklayarak izah edebiliriz. Bir kere islam dininin kurucusu ve yavcısı Peygamber efendimiz halife ve havarileri siyasetle uğraşmışlardır. Hazreti Muhammed bizzat savaşlara katılmış, komşu yahudi hristiyan devletlerle anlaşmalar imzalaması devletin yöneticiliğini yapması vb. gibi çalışmalar da bulunmuştur. Bu durumlar bize onların siyasetle uğraştıklarını hatta savaşta katıldıklarını göstermektedir. İşte bu nedenle de olsa din adamlarının dayanacağı olan peygamberlerin siyasete katıldıkları, haksızlığa, köleliğe karşı savaşım vermeleri günümüzdeki din adamlarına emir hâkimindedir. Kaldı ki hiç siyasetle uğraşmamakta başkalarının siyasetine alet olmak anlamına gelmez mi? Dinimiz namaz kılmak, zekat vermek oruç tutmak gibi kaidelerinden ibaret değil midir? Aynı zamanda insanların kendi devletlerini kurma, bu devletlerin de özgür yaşama, insan haklarını savunma zulme, köleliğe karşı çıkma anlayışlarıdır da.

Bugün yaşanan bazı örneklerle verebiliriz. Hristiyanlık aleminin dini lideri Papa II. Jean Paul bugün siyasetle uğraşmaktadır. Kendisi batılı devletlerin çıkarları gereği geziler yapmakta, demeciler vermektedir. Bu din adamlarının siyasete emperyalizm tarafından nasıl kullanıldığını bir örneği de olsa, gerici ve zenginlerin adına da yapılabilecek bir siyasettir. Yine Türkiye de kurulan Diyanet İşleri Başkanlığı da Türk devletin siyasetini dini kışve altında yürüten bir örgüt değil midir? Din adamlarına kemalizmin faşizmin övülmesini, halka kölece itaati vaaz eden, bunı yapmayanları anında görevinden atan bu örgütün kendisidir. Yani dünya da ve Türkiye’de de dininde siyasetin bizzat rayında olduğunu kanıtlayan çokça örnekler vardır.

Ama bunun aksi örnekler, yani halkın yanında haklarını, doğrularını yarıyan din adamları da vardır. Daha yakın dönemde molla ve ayetullahların İran’da şahıslık karşı mücadeleleri vardır. Burada halka öncülük etmişlerdir. Güney Amerika’da devrimci mücadeleleri destekleyen kilise dernekleri vardır. Halka ilerinde bazıların devrimin liderleri arasında dahi yükselmışlerdir. Türkiye’de de geçmişte haksızlığa karşı mücadele edenler vardır. Kürdistan’da yurtsever ve doğruların şaşmayan din adamları vardır. Evet çok az da olsa yine de vardır.

Yani kısaca bizde de din adamlarının siyasetle uğraştıkları ama faşist generallerin, feodalların çıkarlarına bir siyaset tutturdukları bilinmektedir. Ama Usul Kurtuluş Savaşına katılmak bunun siyasetini savunmak gerektir. Dünyadaki, bölgedeki olaylardan biraz haberdar olan din adamı bu gerçekleri görmek ve kendi üzerine düşen görevleri yerine getirmek zorundadır. Din adamlarının siyasetle uğraşmalarının sakıncalı ve yanlış

olduğu anlayışı, sömürgeciliğin ve işbirlikçilerin uşakların propagandasıdır. Tabii buna sahte şeyh, molla gibi din adamlarını da alet etmektedirler. Bunlar dini istismar ederek halkı soyup soğana çevirmişlerdir. Bu nedenle bunlar aynı zamanda işin aslını savunulara da düşmandır. Öte yanda bazı yobaz kesimler de “din elden gidiyor” yalanını yayarak halkla devrimciler arasındaki bağı koparmak istemektedirler. Bu gibi sahte, yalan propagandaların geçeceği halka anlatmak, zulme, sömürüye köleliğe, haksızlığa karşı olan tüm insanların gerçek ve birinci görevidir. Bu görevden kutsal bir görev yoktur.

Soru - Türk sömürgecilerinin din ve din adamlarına yönelik politikası hakkında bilgi verirmisiniz?

Cevap - Türk sömürgecilerinin son dönemlerde yeniden kendi çıkarları doğrultusunda dine sandıklı görülmektedir. Bugün dinle ilgili gizli ve açık bir çok örgüt ve kuruluşun olduğu bilinmektedir. Bunların gayeleri din kışvesi altında itaat etmeyi ve vurgunlar yapmayı sağlamaktır. Geçmişte çok sık faydalandığı dini maskeyi bugün yine takmış, devrimcilerin ve halkın üzerine giderken bu maskeyi kullanmaktadır. Köylede halka Kur’an üzerine yemin ettirme, devrimcilerin Allahsız, dinsiz olduğu propagandasını yayma gibi bir çok örnek verilebilir. Yine dikkatlerin çekilmesi gereken bir durum ise son dönemlerde din ve ahlak derslerinin bütün okullarda zorunlu hale getirilmesidir. Ayrıca dini merkezler açarak dini eğitimi yaygınlaştırmaya girişimleri vardır. Tabii bütün bunların yapılmadık amaçta belli. Türk Sömürgeci faşist devletin din maskesi altında kendi siyasetini yayma faaliyetleridir. TRT ve basın da bu duruma alet edilmişlerdir. Dini program ve yayınların hemen hepsi faşist devletin onayından geçmiş ve ona hizmet eden birer araç durumundadır. Böylece dini çalışmalar yaygınlaştırmaya faaliyetlerinin bir yönünde gelişen ilericiler devrimci cepheye karşı gerici cepheye karşı mücadelesini amaçlamaktadır.

Halkımızın dini duygularının yüksek olduğunu bildiklerinden buradan saldırmaktadırlar. Sömürgecilerin bahsedilen din politikası bundan ibaret. Elbette bu politikalarına uygun olarak din adamlarına da böyle yaklaşılmaktadır. Bugün bütün hocaların camilerde ve toplantı yerlerinde kemalizmin, devletin büyüklüğü, Türklük gibi vaazlar vermesi zorunludur. Bunları yapmayanları ise horlandıkları derhal görevlerinden alındıkları veya tutuklandıkları çok görülmüştür. Ayrıca imamlara ajanklık görevleri dayatılmaktadır, kabul etmeyenler de saydığımız muamelelere uğruyorlar. Kürdistan köylerinde ise özel yetiştirilmiş ajanlar imamlık yapma adı altında gönderilmektedirler. Bunların da ne amaçla geldikleri zaten bilinmektedir. Tüm bunların gerçek yüzünü korkmadan açığa, su yüzüne çıkarmak insanlık görevidir.

Soru - Sizce din adamlarının bugün ki konumları ve Usul Kurtuluş baskentileri neler olabilir?

Cevap - Din adamları bugün gerçekleri göremeye, gördüklerini söyleyemeye ve halkla bu yönlü bir ilişki içinde olamamakta-

dır. Sömürgecilerin ve kısmen de olsa feodalların baskıları altında olmaları, onları gerçekleri söylemekten kaçındırmaktadır. Üstelik yetersiz eğitim, müsbet bilimlere ilgi duymama, maddi sorunların, meşru olmayan yollardan karşılama ve buna benzer bir dizi sorunları da mevcuttur. Din adamları olarak Usul Kurtuluş Hareketinden daha yakın bir ilişki bekliyoruz. Yani yanlış ve eksik bilgilenmelerden kaynaklanan ve bugün UKM yeterince katılmayan din adamlarının da yaygın katılımı gerektir. Bunları usul kurtuluşa çekmek devrimcilerin görevidir. Ayrıca devrim aleyhine çalışanları, ajanklık yapanları ise gerekirse cezalandırmak ta gerekir. Özellikle din adamlarına UK Savaşının dine karşı her hangi bir zarar getiremeyeceği, herkesin dini inançlarda özgür olduğunu kabul ettirmek gerektir. Bu serbestlik din adamları için de geçerlidir. Ve UKM’ne zarar vermeyecek biçimde dini çalışmalarını yürütebilirler. Ayrıca UKM bölgelerinin, dinlerin ve mezheplerin özelliklerini gözönüne alarak din adamlarıyla ilişkiler kurması, bunların UKM’ne maddi-manevi her alandaki güç ve desteklerini sağlamaları dileğindedir.

Soru - Yurtsever imamlara yapılan sömürgeci baskılardan bahsedermisiniz?

Cevap - Yurtsever imamlara da diğer yurtseverlere, devrimcilere yapılan baskıların benzeri yapılmaktadır. Çünkü yurtsever imamlar, onların tam istedikleri biçimde hareket etmiyorlar, dediklerini yapmıyorlar. Kendi usul geleneke ve gereklerine göre hareket ediyorlar. Bu durum ise sömürgecilerin çıkarlarıyla çelişmektedir. Tabii sömürgeci de karşılıksız bırakmıyorlar. İmamların sakalları kesme, başlarındaki sarkılar atma, küfür, tokat, işkenceye alma gibi uygulamaların yanında görevden alma, sürgüne yollama gibi işlemlere de başvurumaktadırlar. Daha evvel de belirttiğimiz gibi ya devletin bir ajanı, uşağı olacaksın ya da halkımızın uğradığı sömürgeci baskılara maruz kalacaksın.

Soru - Gazetemiz aracılığıyla, Kürdistan halkına, devrimciler, imam ve din adamlarına iletmek istediğiniz herhangi bir mesajınız var mıdır?

Cevap - Gazetemiz böyle bir konuya yer ayırdığını ve yetersiz de olsa böyle bir yazıyı yayınlacağından mücadele ve yayın hayatında başarılar dilerim. Teşekkür eder ve saygılarımı sunarım. Böyle ropörtajların mücadelemiz süresince sürekli böyle yazıları gazetemize ulaştıracağımız inancındayız. Meslektaşlarımız suu belireceği. Doğruları hiç korkmadan, ülkemizin kurtuluşuna, haklılığımıza olan inancımızdan güç alarak söyleyelim. Halkımız zaten gerçekleri görmek ve kanaat getirmektedir. Devrimciler davanın kutsallığını düşmana söylediği gibi, davaya sahip kılmadın dini yoldan hiç bir sakıncasının olmadığını halka anlatmak görevindedirler. Son olarak “Vatan sevgisi, imandadır, imanını seven vataniyi sever, onu kurtarmaya çalışır” diyeceğim. Zindanlardaki, dağlardaki, mücadelenin her alanında devrimci arkadaşlara selamlarını iletir çalışmalarında başarılar dilerim.

Gerçekleri görmüş bir.....imam

Soru - Sayın İmam, 12 Eylül’le birlikte başa geçen askeri faşist cuntanın Kürdistan halkına ve onun öncü gücü PKK’ye karşı yoğun bir savaş başlattığını, bu süre zarfında yoğun bir baskı döneminin yaşandığını bilmekteyiz. Halkımız bu yıllarda adeta yaşamından pişman ettirilmesine korkunç uygulamalara maruz kaldı. Ancak bu yıllarda çeşitli alanlarda devrimci kararlılığını ve direnişçiliğini elden bırakmayan ve bu karanlık dönemi, halkımızın usul kurtuluş mücadelesi için hazırlık, eğitim ve örgütlenme faaliyetleriyle başarıyla tamamlayan bir PKK gerçekliği vardır. Bir kaç yıl boyunca sürdürülen böylece çalışmaların bir ürünü olarak bugün UKM devrimci atılımını gerçekleştirmiştir.

Sizce kitleler böyle bir devrimci atılımı nasıl karşılamaktadır? Böyle bir mücadeleyi yükseltip başarıya ulaştırmanın koşulları nelerdir? Bize anlatırmısınız?

Cevap: 12 Eylül askeri faşist cuntasının gelmesi Türkiye ve Kürdistan’da gelmiş bulunan koşullarda ve şartlarda beklenen bir olaydı. Çünkü usul kurtuluş mücadelesi veren halklar sürekli böyle faşist rejimlerle karşılaşmışlardır. Bu olay Türk hakim güçlerinin ve faşist generallerin geleneği haline gelmiştir. Her on yılda bir içlerinde kin ve öfkelerini, baskı ve zorbaca uygulamaları halka ve onun önderlerine karşı dökmek onların arzuları haline gelmiştir. İşte 12 Eylül rejiminin amacı halklara ve devrimci güçlere karşı bu baskı uygulamalarıyla büyük darbe vurmak bunları tamamen yok etmektir.

Ama maalesef Türk generalleri tarihi bir yanlışlığa varmıştı. Çünkü devrimcilerin yeniden budanmış bir ağaç gibi tüm yetersizliklerden ve eksikliklerden arınmış olarak, ilkbaharda taze, yeni ve daha dayanıklı filizlerini vereceğini hesaba katmıyordu. İşte bunu doğrulayan gerçek, ilericiler, devrimci önder güç PKK hareketiydi. Söylediğimiz gibi uzun bir dönemde değil, belki de beklenmeyen kısa bir dönemde önderlerinin kabiliyetli, kararlı ve yetenekliliğiyle toparlanıp, döneme ilişkin yeni hazırlıklar ve kararlar alarak, samimi ve halka açık bir şekilde hata ve eksiklikleri değerlendirmişti. Yani içinde bulunduğumuz döneme daha güçlü filizler verecek adim adım ilerler gelişmelerini sürdürmüştü. Bu olay beklenen bir şeydi. Ama bazı çevreler böyle güçlü bir gelişmenin ortaya çıkacağını inanmayıp generallerin “Bitirdik, yok ettik” propagandalarından etkilenerek yanlışlığı kabul etmişlerdir. Kısacası bazı çevreler devrimcilerin tekrar gelişmesini kaçınılmaz olan bir toparlanma, yenilenme ve bir temizlik hareketi olduğunu anlamamıştı. İşte bugün bu hazırlıklar ürününü vermektedir. Halk kitleleri PKK’nın böyle bir adım mücadeleyi başlatmasından oldukça hoşnut ve inanmış durumdadırlar. Gerçekten onları kurtuluşa götürececek olan PKK’yi pratikte bizzat görmektedirler. Faşist rejim ise devrimcilerle

darbe vurmak için bugün de yine çeşitli hilekârlıklara, oyunlara ve sahteliklere başvurmaktadır. Devrimcileri halkın önderlerini yakalamak için oluşturmuş oldukları bazı hain, işbirlikçi, ajan muhbirleriyle harekete geçmişlerdir. Ama bunu da başaramamaktadırlar. Devrimci arkadaşlar bu halk düşmanlarına darbe vurmaktadır. İleride de bu engelleri aşıp, bunların varlığına son verecekleri inancındayım.

Düşmanın bu oyunlara başvurmasındaki amaç açıktır. Halkla devrimciler arasındaki kaynaşmayı soğutmak için halkla devrimcileri karşı karşıya getirmek amacındadır. Halktan ve PKK’li arkadaşlardan tek umudum bütün bu yalan, yudurma ve sahte düşman propagandalarına karşı uyanık olmak, bunların oyunlarını ve beklediklerini gözlerinde bırakmaktır.

Kutsal olan usul kurtuluş mücadelesine sınıksız sarılmak, mücadeleye tüm kitlelerin katılımını sağlamak, halkımızı topyekün olarak usul kurtuluş savaşımızda birleştirmek. Koşullar dahilinde gizlilik kurallarına uymayı unutmamak.

Soru - Usul Kurtuluş Mücadelesi tüm halkın topyekün katıldığı bir mücadeledir. Böyle bir mücadele içerisinde sizce din adamlarının yeri ve rolü nedir?

Cevap - Evet, Usul Kurtuluş Mücadelesi belirttiğimiz gibi tüm halkın topyekün katıldığı ve katılımının sağlanması gereken kutsal ve haklı bir mücadeledir. Elbette bu mücadeleye her kişinin yeteneke ve gücüne göre katılması gerekir. Kimisi silahlıya, kimisi propagandasıyla, kimisi ekmegileyle vb. yardımlarla katılabilir. Usul Kurtuluş Mücadelesi her insana bir görev verebilecek, bir iş yaptırabilecek bir mücadeledir. İşte bu kutsal mücadele içerisinde din adamlarının düşen görev ise özellikle propaganda yönündedir. Bildiğiniz gibi toplumun içerisinde din adamlarının yeri ve mevki vardır. Tabii ki bu toplumsal durumumuzun bir gereğidir. Yüksek bir mevkiye sahip oldukları söyleyebiliriz. İşte bundan dolayıdır ki bu dava içinde görevlerini yerine getirmeleri, yani din adamlarından beklenenleri yapmaları gerekir. Propagandalarıyla, Peygamber efendimizin hadis-i şerifleriyle, Kur’an-ı Kerim’i ayetleriyle bunlardan örnekler vererek zulme karşı susmanın, zulmün kaldırılması için şartlar varsa, elden geliyorsa bunu kaldırmak için çalışmamanın ve hatta kalbiyle bile rahatsız olmamanın dinde ne kadar zararlı olduğunu anlatmalıdır. Kısacası din adamlarının bulundukları yörede bu kutsal dava uğrunda propagandaya yupalma ve halkı bu meseleyle bilinçlendirmeleri onların sahip oldukları mevkiye uygundur. Ve her yurtsever din adamı bunu yapmak zorundadır. Camilerde bugün kemalizmin propagandasını yapmak ne kadar hatalı ve utanç verici bir şey ise, Usul Kurtuluş propagandasını yapmakta o kadar doğru ve şeref verici olacaktır.

15 Ağustos eylemleri tüm dünyayı Kürdistan ve Kürtler üzerine taşıyarak ve tavrı almaya götürürken, Türk burjuvazisinin zulmü altında yaşayan Arap halkını da büyük oranda etkilemiştir. Hatay'ın konumunda olan bölgeler ve hele bu bölgelerde azınlık bir halk yaşıyorsa-sömürgeci bir devletin sınırları dahilinde ulusal kurtuluş sorunu, demokrasi sorunu gündeme gelince büyük önem kazanır. Çünkü bu tür alanlar güçler arasında kazanılması ve kendi lehine bir konuma getirilmesi gereken alanlar haline gelirler. Söz konusu kavgayı ister devrimci güçler kazansın, ister faşist güçler kazansın galip gelen taraf, önüne koyduğu hedeflere varmada kendisine büyük bir zemin hazırlamış demektir. İşte bugün, böyle bir zemini hazırlama çabasına giren güçlerden biri de faşist Türk devletidir.

Türk burjuvazisinin Hatay'daki Arap halkını asimilasyona uğratma çabaları şüphesiz yeni değildir. O, emperyalizmin de desteğini alarak bu alanı ilhak sorununu 1939 yılında sonuçlandırmış, ve şimdi, bunu nasıl başaracağını bu «güzelim vatan parçasını» nasıl kurtardığını açıkça söyleyebilmektedir. Kürdistan'a uyguladığı kapalı asimilasyon ve yoketme taktiklerinin tersine, burada herşeyi açıkça yaptığını ve ilan ettiğini de bilmekteyiz. Kürdistan'da uygulanan sömürgeci politika, Hatay'da da birçok yönüyle uygulanmaktadır. Fakat bugün, Faşist Türk devleti, Hatay üzerinde büyük entrikalar çevirmekte ve burasını daha şimdiden devrimci hareketlere ve özellikle de Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine karşı kullanmanın hesaplarını yapmaktadır. Türk burjuvazisinin akıl hocalarının, 15 Ağustos eylemlerinin hemen ardından Hatay sorununa ciddi biçimde eğilmeleri tesadüf olamaz ve Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesiyle yakından ilgilidir. Eskiden, Türk burjuvazisi «Allah'ın hakkını Allah'a verirken, Sezar'ın hakkını niçin Sezar'dan esirgemeli» sloganı altında Hatay'daki çıkarlarını koruyup kendisini stabilize etmeye çalışırken, bugün Arap halkını Kürdistan'a karşı kullanmaya çalışıyor ve hatta bu halka açıktan Kürtlere karşı savaş çağırısı yapıyor. Kürdistan'daki gelişmeler görebilen herkes, Türk devletin bu çabalarının nedenini daha rahat kavramaktadır. İşte ben de bu yazımda iznini geçirmek için gittiğim Hatay ve köylerinde kaldığım süre boyunca görüp izlediğim bazı olay ve gelişmeler anlatacak bazı gerçekleri açıklamaya çalışacağım.

Bir süreden beridir Hatay'da 46-47-48 tertipleri yeniden askere çağırılmaktadır. Bu insanlara gönderilen ve benim de okuma fırsatını bulduğum tebliğlerde aynen şunlar yazılıyor «yurt içi güvenliği ve vatanın bütünlüğünü korumak amacı ile Avcı Birliğine seçilindin. Görevle her an çağırılabilirsin, hazır ol.» Geçen yıl yeniden silah eğitime tutulan bir köylünün anlattığına göre, faşist ordu yetkilileri eğitim süresince «Kürtlerden ve Kürt hainlerinden» sık sık bahsediyorlarmış. Antakya'nın bir köyünde yine böyle bir uygulamaya tabi tutulan bir köylüye bu konuda ne düşündüğünü sorduğumuzda bize şu cevabı verdi: «Eğer beni Kürtlere karşı savaşta götürürlerse silahımı Kürtlere karşı değil, onlara, hem

Arap Azınlık Halkı 15 Ağustos Direniş Eylemlerini Büyük Bir İlgiyle İzledi

le onların en büyüğüne karşı kullanacağım». Köylümüzün bu sözleri üzerine insan; «devrimci ortam yoktur halkımız hazır değildir.» diyen sözde kendilerini Türkiye'nin ve Kürdistan'ın kurtarıcısı olarak gören ve devrimcilik oynayanlara, ne demeli diye düşünüyör.

Bu kin ve öfkeyi Hatay halkı her fırsatta öyle dile getirmektedir ki, Faşist Türk ordusunu her an devrede hazır vaziyette tutmaya kadar götürmektedir. Böyle bir olayı 12 Eylül 1984 günü bizzat yaşadığımız için buraya da aktaracağım: Antakya ve çevresinde yaşayan Arap halkı, her yıl ongun önceden kutlanan (Şeker ve Kurban bayramlarında olduğu gibi) geleneksel bir bayramları vardır. O gün çalışmazlar ve

munda olan birçok muhtar, bekçi ve ajana «bizi sizler seçme zorla götürdünüz, biz onlara oy vermiyoruz» diyerek saldırmaktadırlar. Halk faşizme karşı her yolla savaşmaya hazırdır ve bunun abartma olduğunu söyleyen herkes büyük yanlı içersindedir. Faşist Evren'in onanması amacıyla yapılan oylamada bir ananın sandık başında, «benim oğlum bunların düşmanıdır, ben de bu namussuzlara oy vermem» demesi üzerine yüzlerce seçmen jandarmaların gözü önünde hayır oyunu kullanmıştır.

15 Ağustos eylemlerinin hemen ardından içişleri bakanı bir genelge yayınlamıştır. Bu genelge de «tüm kıyı illerdeki korsan antenler sökülülecek» denmektedir. Korsan antenle kastedilen örne-

beri sürekli eylemleri konuşuyordu. Burjuva basınının «ayrılıkçı grup» teriminden başka hiçbir isim kullanmamasına rağmen halk eylemi kimin gerçekleştirdiğini anlıyordu. Hangi örgütün yaptığını bilmiyorlardı ama, «Kürtler Türk devletine darbe vuruyor, ayaklanıyor, Türk devleti bunu hak etti» gibi sözlerle sevinç ve memnuniyetlerini dile getiriyorlardı. Daha sonraki günlerde boyalı basın «eşkiya çembere alındı» vb. başlıklar atıyordu. Biz, bir çoğu okuma yazma ve Türkçe bilmeyen bu insanlara gazeteyi okuyup tercümeyle çalışırken, onlar, «yeter, gerek yok, hiç inanma ne yazıyorsa onun tersidir» gibi sözlerle artık faşist cuntayı ne kadar iyi tanıdıklarını ve ona indirilecek her darbeye ne kadar sevindiklerini dile getiriyorlardı.

Bu noktada şunu da belirtmek zorundayım ki, yöre halkının devrimcilerle pek ilişkisi olmadığı gibi, Hatay konusunda çok iddialı olan bazı sol güçlerin varlığından bile habersizdiler. Bazı yerlerde bildiri dağıtma, vb. eylemler olmuşsa da daha ileri gidilememiştir. Devrim konusunda ve yine 15 Ağustos saldırı ve direniş eylemleri konusunda görüşlerini sordüğümüz bir çok insan şu noktada birleşiyordu. «Onlar (Kürtler) yapar» Peki Halkımız neden böyle bir eylemi yapmasın? diye sordüğümüzda da «12 Eylül'den önce öyle bir durum vardı ki Türk askerleri bir çok mahalleyle girmiyor, silah sesleri kesilmiyordu, fakat cunta geldi bir silah sesini bile duymadık, şimdiye kadarda bir şey görmedik.» cevabını alıyorduk. Bu sözler silaha ve mücadeleye açıktan duyulan bir özlem midir, somut bir istem midir, yoksa bu insanlara buna rağmen hazır değildimidir?

Hatay halkının bu tutumu, bize, bizzat zaferi işaret etmektedir. Zaten bu hususta gereken yorumlar yapıldı ve en iyi cevap ta Eruh ve Şemdinli'de verildi.

Dikkatleri çekmek istediğim önemli bir diğer husus da, Türk devletin Hatay üzerindeki, ileriki aşamada devreye sokacağı sinsi oyunlarıdır. Bu halk, her ne kadar bu aşamada faşist Türk devletine karşı kin ve öfkeyle dolu olsa da, alan üzerinde devrimci güçlerin faaliyetleri başlatılmadığı ve boş bırakıldığında, baştan belirttiğimiz türden bir zemin olma ve Türk devletin entrikalarına sahne olma tehlikesi de vardır. Kaldı ki günün cenneti diye bilinen bu alan faşist yönetim tarafından cehennemce çevrilmiş, bununla da kalmayarak toplumu çürütme ve her türlü değerinden yoksun bırakma faaliyetleri ve fuhuş alabildiğine hızlandırılmıştır. Toplum bu tür yöntemlerle dünyaya ve kendi uygulamalarına karşı duyarsız kul-

maya çalışarak kendine uygun zemini yaratmaya çalışmaktadır.

Faşist cuntanın bu niyetlerini yerle bir etmek için, devrimi kendine sorun edinmiş tüm güçler, hem devrimci mücadele açısından, hem de Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı görevlerini yerine getirme açısından yoğun bir çaba harcamalıdır. PKK bu konudaki görevini, Arap halkına da Eruh ve Şemdinli'den sinyaller göndererek yerine getirmiştir. Cunta bu sinyallerin yerine varmaması için elinden geleni yaparken, çarşı-sokak ortasında halka zulüm yapan, ve işkenceci olarak bilinen faşist polisleri ve jandarmaları da Kürtler diye tanıtarak halkın nefretini Kürtlere yöneltecek istemektedirler. Buna en iyi örnek te, «kemik kırın» ismiyle tanınan, her girdiği evi soyup soğana çeviren, karakollarda genç kızlarımıza sarkıntılık eden ve Türk devleti Kürt sözcüğünü her tarafa yasak etmişken bu azgın faşist serbestçe kendisine «Kürt» süsü vermekte ve bunu bizzat devlet yetkilileri yaygınlaştırmaktadırlar. Bu çok anlamlı bir şeydir. Halkın nefret ettiği bu faşisti Kürt diye tanıtarak Kürtlere yönelik bir nefret geliştirilmek istenmektedir.

Halk faşizmin yaşanan pratiğinde önemli dersler çıkarmıştır ve kısa bazı açıklamalar bile onun mücadeleye seferber olmasını sağlayabilmektedir. Arap halkına ve kısa bazı açıklamalar bile onun mücadeleye seferber olmasını sağlayabilmektedir. Arap halkına ve kısa bazı açıklamalar bile onun mücadeleye seferber olmasını sağlayabilmektedir. Arap halkına ve kısa bazı açıklamalar bile onun mücadeleye seferber olmasını sağlayabilmektedir.

Nasıl ki Vietnam ve Küba'daki Hareketler tüm dünya halklarına bağımsızlık ve demokrasi savaşlarının da ışık tutarak bu güne kadar da önderlik ediyor larsa, PKK Hareketinin de Ortadoğu halklarına bu ışığı tutarak, önderlik edeceği tartışma götürmez bir gerçekçidir. Türkiye ve Kürdistan halklarının başına bela kesilen, belini büken ve yüzyıllardır hakiyeti sürdüren ihaneti; teslimiyeti nasıl ki PKK esaret ve tutukluluk koşullarında Mazlumlar, Kemaller ve Hayrilerle kirabildiyse, tüm olanaksızlıklara rağmen en değerli militanlarının hayatları pahasına Lübnan'da Filistin halkına Enternasyonalist dayanışmayı gösterebildiyse ve yine; dağınıklığın, örgütsüzlüğün ve ihanetin hakim kılınmaya çalışıldığı bugün, sözüm ona birçok «örgüt» tarafından «Ortadoğunun en güçlü ve sarsılmaz ordusu» diye nitelendirilen faşist Türk ordusunun, Eruh, Şemdinli ve Kürdistan'ın -bu örgütlerin adını bile bilmediği- birçok yerinde kanatlarını kiralıyorsa, bu Hareket, halkı zafere götürecektir. Ve yine bu Hareket Ortadoğu Halklarına zafere giden yolda mutlaka ışık tutacaktır.

bayram yaparlar. Bu bayram geçtiğimiz yaz 12 Eylül'e denk gelmişti. Tabi ki denk gelirken de ne cuntanın faşizmini, ne de Arap halkının kutlamadaki kararlılığını hesaba katmamıştı. Antakya'da esnafın %80'i Arap olduğu için o gün tüm dükkanlar kapatılmıştı. Arap olmayan esnaf da geleneği bozmamak için dükkanlarını açmamaktadır. İşte 12 Eylül günü Vali ve Emniyet Amirî dükkanların kapalı olduğunu gördüklerinin de, çılgına dönmüş ve çevre şehirlerden de takviye birlikler isteyerek, dükkanları açtırmak istemişlerdi. Halk bunun geleneksel bir gün olduğunu söylemesine rağmen, onlar bunun 12 Eylül'ü protesto görünümüne bürüneceğinden korkarak esnafı tek tek evlerinden alarak ve bir yığın tehdit ve küfür savurarak dükkanları açmaya zorlamışlardır. Bunun üzerine esnaf da geleneğini bozmamak için, evlerini kilitleyip köylere tanıdıklarına ve yakınlarına gitmişlerdir. Cunta birliklerinin tüm baskılarına rağmen korkuya kapılmamış ve «onlar bunu protesto diye anıyorlarsa bizde protesto ediyoruz» diyebilmişlerdir.

Hatay halkının bu tutumu, faşizme karşı olan kararlılığın, kinin ve öfkenin bir ifadesidir. Bu halkın yapısını ve taşıdığı direniş potansiyeli anlamak için, Türk mahkemelerinin dosyalarını açık baktak da yeterlidir. Çünkü bugün bu yörede mahkemelik olmayan köy çok azdır. Köylüler, Türk devletin temsilcisi duru-

* PKK Halklarımıza Devrimci Direniş Yolunu Gösteriyor!

* Yaşasın Kürdistan Halkının Bağımsızlık Mücadelesi ve Önderi PKK!

* Yaşasın Enternasyonalist Dayanışma!

RÜŞVET, YOLSUZLUK VE REJİMİN GİZLENEMEYEN YÜZÜ

12 Eylül faşist cuntasının, iktidara gelmesi ile birlikte Türkiye ekonomisinde süregelen bunalım daha da derinleşmiş, alınan tüm önlemlere rağmen, bir türlü çıkış yolu bulunamamıştır. 24 Ocak kararlarının askeri zor ile uygulanması sonucu bazı gelişme ve düzeltilmeler elde edilebilinceği umud edilmişse de geline nokta bunalımın derinleştiği ve çaresizlik içinde cuntanın kavrıldığına görmekteyiz. Açık ki, 24 Ocak kararlarının da Türk ekonomisini hasta yatağından kaldırmaya gücü yetmemiştir. Böylesi bir çözümsüzlük içinde olan rejimin, hergün biraz daha ölüme yaklaştığı da açık bir gerçektir.

Türk ekonomisinin içinde bulunduğu bunalım, artık gizlenemez bir noktaya gelmiştir. Üzerine ne kadar örtü çekilmek istenirse istensin, artık çuval mızrağa dar gelmektedir. Bu gerçeği sömürgeci basın da gizlemekte, sayfalarında ekonominin bunalımına ilişkin çok sayıda haber ve yazıya rastlamak mümkündür.

Bir yandan açık, yoksulluk alabildiğine gelişirken, halk, yiyecek etmek bulamaz durumda, ya hırsızlığa, fuhuşa, ya da organlarını satışa çıkarmaya teşvik edilirken, diğer yandan devletin tepesine üşüşmüş leş kargaları ise, zevk ve sefa sürmekte, milyonlarca lirayı bir-kaç saat içinde harcamaktadırlar. Tabii ki, halkın gördüğü acı, yoksulluk onların umurunda değildir. Onlar için geçerli olan, bir avuç tekel sahibinin işlerinin yürümesi ve kendilerine de bir-kaç kemik pay koparmalardır. Bunun için de yapmayacakları, baş vurmayaacakları şey de yoktur. Bu yolda, her şeyi kendileri için mübah saymaktadırlar. Nitekim illipkileri pazara çıktıkça, gerçekler birer birer su yüzünde görünmektedir.

Biz bu yazımızda, üzerinde biraz zaman geçmiş de olsa, her zaman ve bundan sonra rejimin yaşayacağı olaylar olduğundan, bir kaç olayı ele alacağız. Bunların içinde de kuşkusuz en belirgin olanı, eski Devlet Bakanı İsmail Özdağlar'ın rüşvet aldığı gerekçesi ile istifa etmesidir. Daha önce de, benzer bir yolsuzluk iddiası ile Gümrük ve Tekel Bakanı Vural Arkan'ın istifa etmeye zorlanmıştı.

Devlet Bakanı Özdağlar'ın rüşvet alması, istifa olayı ve ardından ortaya çıkan gelişmeler, güncel basının manşetinden imzelenen hükümet ve cunta şeffafları bu olay karşısında kendilerine yakışır bir biçimde tam bir ikizlülük sergilediler. Başbakan Turgut Özal, yolsuzluk iddialarını açıklarken, TC tarihinde, "ilk kez bir başbakan, bakanı hakkında soruşturma açtıyor ve bundan gurur duyuyoruz" demekteydi. Özal gurur duyuyorsa, haksız da değil. Olay, kendilerine bulaşmadan, sadece bir bakan feda edilerek kapatılma başarısı gösterildi. Bu işten uzuz kurtulduğu için Özal gurur duyuyordu. Rüşvete karşı gurur verici "kahramanca" bir savaş veren Özal, vicdan azabı duymuş olacak ki, eski ortağına daha fazla haksızlık yapmamak için, mecliste alkışlamıştı. Önce yolsuzluk diye soruşturma açacak, ardından da alkışlayacak, gerçekten "gurur" verici bir iş bu.

Özdağlar'ın, adeta bir "kahraman" gibi alkışlanması suçsuzluğundan değil. Açık ki, Özdağlar 25 milyon ve daha fazlasını cebine indirmiştir. Hatta, mecliste konuşan ANAP milletvekili Mehmet Topaç, "Özdağlar'ın şahsi menfaat karşılığı görevini kötüye kullandığı iddialarını doğrulayıp ciddi delil ve emareler elde edildiyi"n"i belirt-

mekteydi. Rüşvet aldığı kesin olan Özdağlar'ın alkışlanmasını anlamı nedir? Mevcut yönetimde en alttan en üst memuruna kadar rüşvetin ayıyuka çıktığını belirtmek bir kehanet değildir. Hangi dairede adım atılırsa rüşvetsiz yürünemeyeceğini ya da rüşvet verilmedikçe iş takibinin olmadığı hepimiz bir çok örnekten bilmekteyiz. Bakan ve üst düzey yöneticilerin farkı, büyük işlerde daha büyük bir miktar ceblerine indirmeleridir. Evet, bugün Özdağlar'ın başına gelenler, yarı kendilerinin de başına geleceğini bilen ve suçlarını gizlemenin artık olanağının kalmadığını gören milletvekilleri, cunta şeffaflarının direktifiyle, olayı kapatma yoluna gitmişlerdir.

Birçok olayda hükümetin içine girdiği yalan ve demagogiler, bu olayda bir daha açığa çıktı Özdağlar, rüşvet almadığını söylerken, Başbakan Turgut Özal aldığı, yine bazı bakan ve milletvekilleri almadığını, rüşvet verdiği söylenen UM Denizcilik şirketi ise, önce vermediğini, sonra verdiğini açıkladı. En üst yöneticisinden en altına kadar devletin kendi içinde bir çelişkiler yumağı olması, beyanlarının birbirini tutmaması devlet ve hükümetin ciddiyetini göstermektedir.

Rüşvet ve yolsuzluğun bu derece ayıyuka çıkmasının altında, günümüz Türk ekonomisinin yaşadığı derin bunalım olsa da, bunun Türk burjuvazisi açısından geçmişe dayanan kökleri de vardır. Kaldı ki, Türk burjuvazisinin doğuşu bu temelde olmuş. devlet fideleştiğinde emperyalizmle kompradorluk ilişkileri içinde gelişebilmiştir. Bu konuda Maraş katliamı üzerine bir Derinleştirme adlı broşürde, H. Avni Şanda'dan yapılan açıklamada şöyle ilginç bir örnek bulunmaktadır: "örneğin saray nazırlarından biri, satın alınan her mazeret başına, işbirliği yaptığı yabancı silah fabrikasından bir kuruş rüşvet almıştır." (MKÜBD syf: 29) Böyle tarihi kökleri de olan rüşvet denilebilir ki, her dönemde Türk burjuvazisinin arzı olmuştur.

Osmanlı İmparatorluğunun çöküş döneminde, alabildiğine yoğunlaşan rüşvet, saray çevresinde geçerli tek akçe olmuştur. Çürüme, yozlaşmanın bir ifadesi olarak, rüşvet vb. olaylar yaygınlaşmış ve gizlenemez bir duruma gelmiştir. Meşhur, lâl devri ve sonrasında, özellikle de saray çevresinde yaşanan durum bilinmektedir. Bir yandan imparatorluk güç kaybederken, diğer yandan da saray aza'ları kendi zevklerine düşerek, halkı emperyalistlere satışa çıkarmışlardır. İmparatorluk, günden güne çöküşe giderken, rüşvet, yozlaşma vb. olaylar da bollaşmış ve bunlar artık sarayın vazgeçilmez birer "nimet"leri haline gelmişlerdir.

Nasıl ki, Osmanlıların çöküş döneminde bu tür olaylara artış ortaya çıkmışsa, bu gün de TC'nin çöküş döneminde artış göstermeye başlamıştır. Yine imparatorluk bu tür sorunlarla muzdarip bir şekilde ölüm döşeginden kalkamamışsa, TC'nin de kalkmasının olanağı bulunmamaktadır. Hele, daha farklı koşullarda ve Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesinin yoğunlaştığı bir dönemde, komadan çıkması hiç mi hiç mümkün görünmemektedir.

12 Eylül öncesinde ve hemen sonrasında da benzer olaylar yaşanmıştır. Fakat geline noktadaki kadar açık ve yolgı olamamıştır. Daha Özdağlar olayı yeni ortaya çıkmışken, bir çok yerden basında yeni rüşvet haberleri görülmeye başlandı. Bu da göstermektedir ki,

basında bunun gibi daha bir çok rüşvet olayı yaşanmaktadır.

Geçmişte, şu veya bu düzeyde devlet, benzeri olayların basına yansımalarını önüne geçebiliyordu. Ama artık önleyebilmesinin koşulları kalmamıştır. Yaşanan derin bunalım istense de, istenmese de bu tür olayların açığa çıkmasına yol açmaktadır. Bunalım derinleştiğinde, benzer olayların basının sayfalarında daha çok görür olacağız. Elbise yirtıldıkça yirtılmış, birbirinin üzer-

Özdağlar olayı mecliste görüşürken.

rine gelen yamalar artık tutmaz olmuştur. Bu nedenle rejimin ayıplarını ne kadar örtülme istenirse istensin buda başarılı olunamayacağı açıktır.

Ortaya çıkan bu durum, burjuva muhalefetin beklentilerini de canlandırmış, hükümetin yıprandığı gerekçesini ileri sürerek erken seçim propagandalarını yoğunlaştırmaktadırlar. MDP Sinop milletvekili Hilmi Biçer; mecliste yaptığı konuşmada, "özellikle herkesin gözlerinin meclisimizde ve hükümette dikildiği bir anda, böyle şaibeli bir hükümetin görevi devamı da mümkün değildir. Sayın hükümetin, hemen görevi şaibesiz kişilere devretmesi, en azından hükümeti büyük ölçüde bir revizyondan geçirmesi acilca bir yoldur." derken, bunları kastetmektedir. Cuntanın uşakları tarafından bile şüphe ile ele alınan bir hükümet, hala ayakta duruyorsa, bu rejimin içinde bulunduğu durumu göstermektedir. Kendi hükümetlerine bile güvenleri kalmamıştır. Bir yandan bu şekilde davranarak hükümeti alternatif oluşturmaya çalışırken, diğer yandan da kendilerini temiz çıkarma çabası içerisine girmektedirler.

Açık ki, bugün hangi parti iktidara olursa olsun, mevcut yapıyı değiştirmelerinin olanağı bulunmamaktadır. Rüşvet vb. önüne geçmelerini bırakalım, azaltılmasını bile sağlayamazlar. Kaldı ki, rüşvet vb. olayları, şu veya bu bakanın "art niyeti" ya da "kötü" olmasından kaynaklanan bir mesele de değildir. Bu olaylar, rejimin ruhuna kadar işlemleri bir çöküntünün eseridir. Özdağlar değil, başka bir Dağlar da olabilir, onun da yapacağı birincisinden farklı bir şey olmayacaktır.

Açıktan, yoksulluk ve sefaletten kırılan kitlelerle adeta alay edercesine, milyonları ceblerine indirirken, en iyi "ahlak" örneği olarak da sunmak için deri durmayacaklardır. Nitekim, Uludağ tepesinde olaylara da yükselten bakarak, "Türkiye'de çok zengin var" diyen cunta başı K. Evren'in, zenginliğinin kaynağı da araştırılınca aynı veya benzer bir kaynağı bulmak mümkündür. Diğer taraftan halk, etmek bulamadığından aç mı kalıyor, o-dün-kömür bulamadığından soğuktan mı donuyor, ev bulamadığından

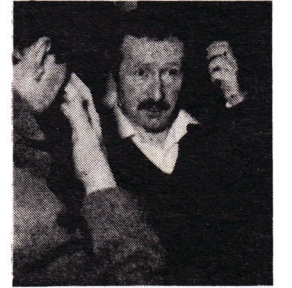
cadırlarda mı yaşıyor, çocuklarının karnını doyurmak için bedenini ve organlarını satışa çıkarmak zorunda mı kalıyor? Tabii ki bunlar hiç onların umurunda değildir. Ataları da aynı şeyleri hem de daha fazlası ile, emperyalistlere peşkeş çekerek yapmamışlar mıydı? Neden onlar da çok sık sözünü ettikleri atalarının izinden yürümesinler? "Ferman onları, devran onlarıdır" yiyecekleri kadar yemek, halkın kanını, emeğini sömürebilecekleri ka-

kün değildir. Nitekim, Özdağlar olayında da bunu görmek mümkündür. Özdağlar, mecliste adeta bir "kahraman" gibi karşılanmış ve batırılan "çamur"un da tekrar çıkarılmak istenmiştir. Ama kendisi çamur içinde olan rejimin, Özdağlar'ı pislikten kurtarması mümkün değildir.

Bu tür olaylar, iktidara geldikten bu yana halka verdiği tek şeyi zam, işkence ve yoksulluğun daha da artması olan Özal hükümetinin yıpranmasını daha da arttırmaktadır. Bundan dolayı icazetli muhalefet, halkın tepkisinin başka kanallara akmasını önlemek için, sahte çıkışlar yapmakta, tek alternatif kendileriymiş gibi, göstermek istemektedirler. Hep bir ağızdan adeta bir koro gibi seslenmeleri bu beklentilerini göstermektedir. Şimdi, gidecek Özal hükümetinin yerine gelme hesaplarını yapmaktadırlar.

Ne kadar çırpınırlarsa çırpınsınlar, bu konuda kararın yine cunta tarafından verileceği açıktır. SODEP ve yeni kurulmaya çalışan DSP, cuntayı soldan yamamaya çalışan bir faaliyetlilik içerisinde bulunurken, bunalımın derinleşmesi karşısında adımlarını biraz daha hızlandırmış durumdadırlar. Cuntaya ve Özal'a çağında bulunarak, yamaların daha sağlam tutturulmasını istemektedirler. Bu kadar açık ve acemi hareket etmeyen demektirler.

Tüm bu çabaların bu gelişmelerin açığa çıkmasını engellemeyecektir. Bunalım o derece ağırlaşmış ki, artık hiç bir girişim onun önüne geçemez. İleri ki günlerde bu tür örneklerin açığa çıkması kaçınılmazdır. Çünkü, artık bu tür olayların üstü örtülemediği gibi, gizlenememektedir de. Tıpkı, Özdağlar olayında görüldüğü gibi, Özal başta olayı gizlemek istemişse de, Özdağ-

lar'ın istifasından 10 saat sonra yolsuzluk iddiaları ile ilgili olarak soruşturma açmıştır. Gerek tekeliler arasındaki ve gerekse burjuva muhalif güçler arasındaki çelişkilerin varlığı da bu tür olayları ortaya çıkarmaktadır.

Her ne kadar Özdağlar olayı, cunta ve hükümet tarafından başvurulan veya geliştirilen bir oyun izlenimi verse de; bunun esas olarak düzenin içinde bulunduğu çürüme, yozlaşma, ahlaksızlık ve kokuşmuşluğun bir ürünü olduğu açıktır. Olayın güncel basın manşetinden imnemesi, kamuoyunu oyalamaya yönelik bir amaçla da kullanılmak istendiğine açık bir örnek. Olay böyle bir amaçla da ele alınsa, altında yatan esas neden gizlenememektedir. Yoksa, bunda bir "iftihara kurban gitme", "parti içi hesaplaşma" vb. nedenler arama gerçeği yakalamayı gizlediği gibi, olayın izahını da yapmaktan yetersiz kalmaktadır. Daha açık görünümü ile, düzenin çürümüşlüğü ve artık potası çıkmış bir halde kenara atılması gözdari etmektedir. Nitekim,

BÜYÜK BİR YURTSEVERİ DAHA KAYBETTİKİ!

"Son gelişmeleri anlatın ferahlayayım, parti ne düşünüyor, gelişmeler nasıldır, ne yapacağız.", "Bu zulüm devleti muhakkak yıkılacak ama bu çok zorluk ve çaba gerektirir, hainlere dikkat edin, arkadaşlara son sözüm dikkatli olmalıdır. Bu devletin yıkıldığını, savaşı ben görmedim ama yeni yetişenler görecek ve muhakkak yıkılacak."

Bu sözler komadan zorlukla iradi çabayla, büyük vatan sevgisine dayanarak devrimcilere, Partiyeye mesaj iletmek için şehit olmadan önce büyük bir yurtseverin ağzından çıkan son sözlerdir. İşte Kürdistan'da sömürgecilik karşı direnişin karakterini bizzat yaşantısına bakılarak çıkarılabilecek bir yurtseverin son sözleri. Ülkeye bağlılık, bağımsız bir ülkeye duyulan hasret ve bu uğurda feda edilen, mücadeleci bir yaşam, çekilen ağır işkenceler, zorluklar, büyük fedakarlık, azim ve direnç dolu bir yaşam..

Bu kişi, Diyarbakır başta olmak üzere Kuzey-batı Kürdistan'dan tutalım, Güney Kürdistan'a kadar yurtsever çaba ve faaliyetleriyle tanınan Hacı Abdurrahman Zogurlu'dur.

Evet, bir çok devrimci yurtsever hemen tanıyacaktır bu ismi. Bugün bağımsızlık ateşinin yükseldiği ve ağır zorluklardan geçildiği bir dönemde ve yine kendilerine "önder, devrimci, komünist" vb. sıfatlar yakıştıran bazı örgüt ve hatta tek tek kişilerin, uzun süreli mücadelelerinin 3-4 günü diyebileceğimiz bir kısa geçmişte, teslim olduğu, bir çok "emekliye" ayrılmak isteyen "yorgun savaşçının" ortaya çıktığı, ve bazılarının da çeşitli teorik kılıflarla beyaz bayrak çekip Avrupa'ya kapağı attığı veya atmaya çalıştığı, ülke ve halkın bu beylerle unutulduğu bir dönemde, yaşantısının her anında "Hiç bir şey bağımsızlık ve özgürlükten daha değerli değildir" sözünde ifadesini bulan, onurlu bir yaşama her şeyi feda eden bir anlayışı göstermesi açısından bu halk insanını anmak ve yaşantısından bir dönem bir çok dersler çıkarmak gerekir. Ortaya çıkan zorluklar karşısında iki günde sızlanmaya başlayan, ya aile vb. bahanelerle veya daha değişik kılıflarla ortaya çıkan mücadele kaçınılmazları karşısında ve bunun yoğunlaştığı bu dönemde Kürdistan'da devrimciliğin soyunan herkesin göz önüne alıp düşünmesi gereken bir örnek yaşam olması açısından özellikle dersler çıkarılması gerekir.

Bütün anlatılanlar, reformist-teslimiyetçilerce, boşa çekilen acılar gibi veya çok ağır gelebilir ve hatta bazı kaçınıklarca da böyle yorumlanabilir. Ama dürüst ve ciddi insanlar, onurlu insanların yorum tarzının ve çıkaracağı sonuçların çok farklı olacağı açıktır. Hacı Abdurrahman'ın deyimiyile "mucadelenin bedelleri, dikenli güller" olarak değerlendirilecektir.

Fakat ağıttır ki bu yazımız, bu yaşam ve taşınan anlayışı gerçekçe olduğunun çok altından ancak anlatabilecek, kaleminiz bu konuda yetersiz kalacaktır. Fakat yüreklerimizde yanan ortak direniş ateşi yazıdaki özü görebilecek, onu yorumlayacak, sonuçlar çıkarabileceklerdir. Kalemin anlatamadığını yürekler algılayacaktır.

HACI ABDURRAHMAN ZOGURLU KİMDİR ?

Çevrede etkinlik ve saygınlığı olan bir aileye mensup olan Hacı Abdurrahman daha çocukluğunda sömürgecilerin gaddarlığına ve ağır zulmüne uğradı. Daha çocukken bulunduğu mıntıkânın da içinde bulunduğu, Palu-Genç-Hani isyanı patlak verdi. Ve halkımız sömürgeci işgalcilere karşı silaha sarıldı, Hacı Abdurrahman'ın tüm ailesi de bu uğurda diğer tüm köylüler gibi silaha sarılır ve Fis ovasında o

"... Bu zulüm devleti muhakkak yıkılacak ama bu çok zorluk ve çaba gerektirir, hainlere dikkat edin, arkadaşlara son sözüm dikkatli olmalıdır."

"meşhur Kürt isyancıları" bir tümeni, bir kaç saatte kuşatıp imha ederler, aileden varurlanlar, yaralanırlar olur. Fakat önderlik yüzünden isyan yenilince, yine o meşhur kemalist jenosit başlar. Hacı Abdurrahman'ın babası düşmana yenilgiyi hazmedemedi, teslim olmayı reddeder, teslimiyeti Kürt insanı gururuna yediremez ve zehir içerek yaşamına son verir. İsyan, varurları yoklarını vermişlerdir, ama önderlik ve dönemin koşulları yüzünden yenilmişlerdir. İşte Hacı Abdurrahman, yaşamı, böyle bir ortamda tanır ve diğer Kürt insanları gibi, sömürgecilik karşı soylu bir kinle yetişir. O, işte böyle bir ortamda ağır acı ve zorluklar içerisinde büyür, kendisiyle beraber içindeki sömürgecilik karşı kin, öfke ve bağımsızlık aşkı da büyür..

İşte böyle bir çevrede yetişen Hacı Abdurrahman, her fırsatta sömürgecilik, TC'ye karşı mücadele etmeye çalışır. Fakat Kuzey Kürdistan'da katliamların ardından sessizliğin hakim olduğu bir dönemde, hareketsizlik hakimken, aynı dönemde Güney-Kürdistan'da silahlı mücadele ortaya çıkar ve oradaki faaliyete bağlı olarak Kuzey-Kürdistan'da I-KDP faaliyeti başlar.

Bu hareket, sanki bu parçanın acil bir kurtuluş sorunu yokmuş gibi Kuzey-Kürdistan'ın bir cephe gerisi gibi kullandı. Ancak Kuzey Kürdistan'daki koşullarda bir devrimci proleter hareketin doğuşuna henüz elverişli için yurtsever halk, tüm olanakları, savaşçı kaynağı ve maddi imkanlarını seferber ederler. Bu dönemde faaliyetin en yoğun olduğu yer Diyarbakır'dır.

Hacı Abdurrahman, Kuzey-Kürdistan'da mücadelenin olmadığı ortamda hemen Güney-Kürdistan hareketinin en aktif destekçisi olur, bu faaliyetin en önünde yer alır. Bir çok yurtsever gibi hiç bir kişisel çıkar gütmenden varını yoğunu bu uğura adanmıştır. pratik bir çok faa-

liyetin bizzat örgütçüsüdür. Bu faaliyetler sonucu Hacı Abdurrahman, maddi olarak büyük ölçüde yıpranır, fakat bağımsız ve özgür bir yaşama herşeyini adamıştır bir kez. Bu dönemde hareketin başına cöreklenen feodallerin oyunlarını farkeder ve olanakları ölçüsünde buna karşı mücadele eder. Ve feodal önderlik 75 yenilgisine sebep olur. Bu sonuçta Kürdistan'ın tüm değerlerinin çar çur edilmesine varan önderliğin, Kürdistan yurtseverliğine indirdiği en ağır darbedir. Önderliğin ihaneti bir çok yurtsever devrimden soğutursa da, Hacı Abdurrahman, yılmaz, onun yüreğindeki isyan ateşini ihanet ön-

min deneylerini kavratmaya çalışır. O, kar demeden, camur demeden bunları yapar ve çevresinde büyük etki yaratır. Bu dönemde bu faaliyetleri düşman tarafından da öğrenilince, aile üzerinde ağır baskı ve işkenceler uygulanmaya başlandı. Fakat bu büyük yurtseveri, maddi zorluklar, işkenceler yıpratamazdı. Onun yüreğinde sürekli yanan bir bağımsız, onurlu bir yaşamın ateşi söz konusudur.

Ve böylece 12 Eylül faşist hareketine kadar bu böyle sürer, darbeyle birlikte hızlı bir terör havası esmeye başlar. Rahat ortamın hızlı geçinen insanlarında çoğu siner, kaçır, fakat devrimci direniş çizgisine, PKK'ye inanmıştır O. Günlük yol arkadaşı değil, Kürdistan bağımsızlık hareketinin yılmaz dava adamıdır. O, kendi deyimiyile karagün dostu, gerçek dostu ve eskisinden daha güçlü ve ağırlaşan sorunlara elinden geldiğince daha güçlü sarılır.

Sorunlar ağırlaşmıştır, Parti, cuntaya karşı yeteri kadar hazırlıklı değildir, savaş örgütlerini sağlam bir biçimde kurmayı başaramamıştır. Partinin yaşatılması gerekir. Bunun için de, Parti kadrolarının dışarı çekilmesi gereklidir. Fakat bölgeler arası ilişkiler kopuktu. İşte orada Apé Hacı yine rolünü oynar ve kendi olanakları ve belli ilişkileri vasıtası ile gerekli bağlantıların kurulmasında ve yüzlerce kadronun imhadan kurtulmasında büyük rol oynar. Tüm bunlar, tabii ağır işkence ve baskı içerisinde gerçekleşir. Tüm aile üyeleri, işkenceler geçirilmekte, içeri atılmaktadır. Bir kaç yaşındaki minicik torunlarına işkence yapılır, kurşun sıkılır, çocuklarının kaburgaları kırılır, kan kusarlar, yaşlı kadınların kafaları asker dipçiyiyle ezilir, Hacı'nın kendisi, günlerce işkence-der kalır. Ama onun devrime olan inancı sarsılmaz, onun için parti değerleri ve ilişkileri her şeyin üzerinde ve kutsaldır, bu uğurda herşeyini fedaaya hazırdr. İnsan bu büyük yüreği ve çabayı gördüğünde, bir zamanlar bu halka önderlik iddiasında bulunan ve fakat zor yıllarda, bu gibi yurtseverlerin yürek çarpıntılarını hiçbir zaman duymadıklarını gördüğünde bunlara karşı nefret ve tiksinti duymamazlık edemiyor.

Ve O ilişkiz habersiz kaldığı ancak günlerinin hemen işkencesiz geçmediği ağır baskı günlerinde dahi, inancını en kutsal bir değer olarak saklamış, cezaevi kapılarında direniş örgütlemeye çalıştı, tüm yaşlılığına rağmen kendi başına belli ilişkilerle etrafa moral vermeye, inancınlarını korumalarını sağlamaya çalıştı. Kendisine kadroyum, önderim diyenlerin acze düştüğü koşullarda O, bunları yapiyor, ve hatta yaşına rağmen eylem dahi gerçekleştirmeye çalışıyordu. Sömürgeci faşist diktatörlük, tüm resmi kurumları yanı sıra, yörenin en adi insanları ile de toplumun başına bela olmuştu. Yörenin en

kişiliksiz, adi, lumpen insanları adeta kral kesilmişler ve bunlar eliyle toplum üzerinde ağır baskılar sürdürülmekteydi. Bu ajan ve muhbirler, insanlara uyku uyutmaz oldular, insanların onurları onlara göre oynuncak oldu, bu ağır baskılar her gün yaşanıyor. Bazıları yurtdışında bile bu şiddet ve terör ortamının etkilerine dayanamayıp örgüt ve kişi düzeyinde teslim olurlar, Apé Hacı gibi yurtseverler, inanclarını yitirmediler, kin ve öfkelerini yüreklerinde beslediler. Yurtdışına çıkmaya başladılar, toplarlarda savaşın, mücadelenin yükseleceği günleri özlemle bekledi ve bu düşüncesini her yerde belirtti. O, topluma kan kusturan ayakları solucak hesap günleri için bekledi. Acan kanlarını, o kadar zulmün boşa gitmeyeceğini çok iyi biliyordu.

Fakat ağırbaskılar ve işkenceler sonucu fiziki olarak yıpranmıştı. Aile açığa imhaya çalışılıyordu. Her geçen gün, sömürgeci gücün amirinden muhbirine kadar hakaretine uğruyordu. Gözlerinin önünde tüm aile üyelerine işkence yapıldı, torunların kaburgaları kırıldı, kan kustular, kendisine çok daha ağır işkenceler yapıldı. Bunun sonucu Apé Hacı'nın iç organları zedelendi, sürekli kan kusmaya başladı, sömürgeciler bu durumuna rağmen baskıları sürdürdüler. Kendi deyimiyile, "işkenceler, baskılar, zorluklar bir şey değil, ne kadar işkence yapsalar da boştur, fakat bu muhbir ve ajanlar, toplumun, yüzüne tükürmediği bu beş paralık insanların sözleri çekilmez oluyor..". Fakat o inancından hiç bir şey yitirmede, onurlu bir yaşam bağımsız bir ülke ve devrimci direnişçi partisine, PKK'ye inancı, güveni sonsuzdu.

Ve bu büyük yurtseveri 1.6.1984 günü ağır düşman baskıları ve işkenceleri sonucu kaybettik. Fakat son sözlerinde dahi yüreğinin ferah, zaferin kesin olduğunu söylemişti, koma halinde dahi bağımsızlık ve mücadeleyi sayılayacak kadar güçlü bir inanca sahipti ve O'nu ölümsüzlüğe böylece uğurladı. Fakat, bu mücadeleci kişiliğiyle ve emekleriyle tüm mücadelemiz boyunca amilacık, fedakarlık, inanç, bağlılık konusunda sürekli örnek bir yurtsever olarak gösterilecek, yığınla, kaysaklığı, yorgunluğa karşı doğru anlayış olarak çıkarılacaktır.

İşte, koskoca bir mücadeleyi yaşamadan çıkan en büyük sonuç ve bu, Avrupa'da sıcak mücadele alanı dışında yeni terörler arayan devrim kaçkını, korkak örgüt ve kişilere aynı zamanda basit kişisel veya aile sorunlarını öne çıkarıp mücadeleden kaçmak isteyenlere devrimci yurtsever bir yaşamla inmiş ağır bir şamardır. Bize, gelince, büyük yurtseverin yaşamında gösterdiği ve ispatladığı gibi, tüm devrimciler, yurtseverler, halkımız olarak şöyle haykırıyoruz "HİÇ BİR ŞEY BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜKTEN DAHA DEĞERLİ OLAMAZ"

* Kahrolsun sömürgeci-faşist zulüm!

* Yaşasın bağımsızlık mücadelemiz ve şanlı önderimiz PKK!

* Devrimci ve yurtseverler görev başına!

Cabbar

Serxwebün'a Kürdistan'dan Gelen Bir Ses

“KÜRDİSTAN HALKI, APOCULARIN YANINDADIR!”

Ben bu mektubumda; Siirt'in Şirvan kazasının Z. köyünden gelen, 45-50 yaşlarında bir Kürdistanlının anlattıklarının, Kürdistan Devriminin Sesi Serxwebün'a yazarak, halkımızın PKK'ye ve devrime olan umudunu bir kez daha dile getirerek, PKK gahsında ülkemiz devrimine düşmanlık besleyen çeşitli güç ve kişileri de bir kez daha uyararak istiyorum.

Şunu da belirtmek ki, 15 Ağustos direniş ve atılım ruhunun, ulusal ve uluslararası planda ortaya çıkardığı devrimci gelişmeyi gözlemekten, bununla da kalmayarak, atılan direniş adımlarının ortaya çıkardığı kazançlara gölge düşürmeye çalışarak, kendi tükenmiş ve teslimiyetçi ruhlarını gizlemeye çalışan güçlerin bu ruh hallerini Kürdistan'dan gelen sıradan bir köylüyle konuştuğuktan sonra daha iyi anladım. Çünkü, ne okuma yazma bilen, ne de Türkçe konuşmasını bilen bu Kürdistanlının anlattıklarıyla PKK'ye ve mücadelemize olan inancını gördükten sonra söz konusu güçlerin, Partimize karşı yönelttikleri saldırıların anlamını, kavramak daha da kolaylaşıyor.

Herkes şunu biliyor ki, sınıflararası mücadele, doğası gereği çok acımasızdır. Devrime saldırılan en çok yoğunlaştığı dönem ise, devrimci mücadelenin geliştirdiği dönemdir. Bu temel doğruları gözönüne aldığımız da, PKK'ye karşı saldırıların neden bu kadar çok yönüldüğünü kendiliğinden anlayabiliriz. 15 Ağustos tarihi direniş eylemleri tüm güçleri tavrı belirlemek zorunda bıraktı. Daha dün kadar kendisine "sosyalist"lik ismini yaktıran ve kendisini KUKM'nin "önder" gücü gören tatlı su sosyalistlerimiz ve kendisine Türkiye proletaryasının "temsilcisi" sıfatını yaktıran oportünist, sosyal-şoven takımı, devrim karşısındaki tavırlarını iradeleri dışında da olsa belirlemek zorunda kaldılar. 15 Ağustos direniş ruhu, bu güçlerin yüzlerindeki sahte maskeyi düşürerek, çöktürdü, çıplak yüzlerini ortaya çıkarmada büyük bir etken oldu. Artık Kürdistan halkı bu sahte dostlarını daha iyi tanıyor şimdi.

Eylemlerin ardından bu zavalılar, PKK nin acele ettiğini ve böylece de halkımızı katliama götürdüğü sefil yaygarasını kopardılar. Bu bile onların Kürdistanı somut gerçekliğine yabancı olduklarını kanıtlıyor. Eğer soruna gerçekçi ve tarihsel bir açıdan bakılabilirse acelecilik değil, tersine sömürgeçlik karşı mücadeleden ne kadar geç kalındığı kendiliğinden anlaşılacaktır. Bugün dünyada hala Kürdistan'ın konumunda olan kaç ülke vardır?

Çağımızda dünya halkları silahlı direniş temelinde emperyalizmin ve sömürgeçliğin ufkunu yırtarak bağımsızlığa ulaşırken, 25 milyonluk bir nüfusa sahip, dört sömürgeci güç arasında bölüşülen, çağdışı klasik bir sömürgeci konumunda olan ve her türlü gelişmesi sömürgeci faşist güçlerce zorla engellenen ülkemizde direniş mücadelesini yükseltmede acelecilik mi ediliyor, yoksa geçmi kalın mıdır? Bu, şimdi tüm çıplaklığıyla ortadadır.

Yine, gelişen mücadeleyi "teröristlik"le suçlamak bu baylarımızı şunu da söylemek gerekir: Sömürgeci faşist barbarlığın uyguladığı katliamlara, işgal ve talana karşı çıkmak, halkın ve ülkesinin bağım-

sızlığı uğruna en inanılmaz koşullarda bir olanağı bine çıkararak, canını katik ederek mücadeleyi yükseltmek mi teröristliktir, yoksa halkımıza karşı çağ dışı haksız bir savaş açan, Kürdistan'ı işgal ederek tüm yeraltı ve yer üstü doğal zenginliklerini talan eden, halkımız üstünde katliam ve karşı-devrimci terörü geliştiren barbar Türk militarizmi mi teröristtir? Devrimci mücadele tarihi göstermiştir ki, ulusal kurtuluş mücadelesini silahlı direniş temelinde geliştiren hiç bir güç terörist değildir. Onu terörist olarak nitelendirmek emperyalizmin ve sömürgeçliğin işidir. Baylarımız, burada da kime hizmet ettiklerini fena bir şekilde ele vermektedirler. Artık onları bu konularıyla değerlendirmek ve kendilerine gereken cevabı vermek de biz Kürdistanlı yurtseverlerin en doğal hakkıdır.

Şimdi de 15 Ağustos eylemleri ve sonrasında Kürdistan'da meydana gelen gelişmeler, sömürgecilerin ve halkımızın durumunu Şirvan'dan gelen yurtsever köylümüzden dinleyerek, anlattıklarımızı yaşanan pratikle bütünleştirelim.

"15 Ağustos eylemleri, halk üzerinde oldukça büyük bir etki yarattı. Sömürgeci güçlere indirilen her darbe halkımızın cesaret kaynağı oldu. Çünkü sömürgeci kolluk kuvvetlerine sıkılan her kurşun, halkımızın yüzyıllardan beri biriken kin ve öfkesini dile getiriyor. Eruh ve Şemdinli eylemleri sömürgecilerin tüm gizleme çabalarına rağmen halk tarafından hemen duyuldu. Oğün yöre halkı arasında sanki bir bayram havası vardı. Eruh karakolunun basılması, tüm askerlerin esir alınması, cephaneye el konulması ve cezaevinin açılarak tutukluların bırakılması olayı, kulaktan kulağa yayıldı. Sömürgeci ordu telaş içindeydi. Sömürgeci ordu şefleri, bir yandan savunmasız halk üzerinde baskı ve terörü geliştirirken, bir yandan da halkımıza sinsice tatlı gözükmeye çalışıyorlardı. Fakat halkımız bu yemini düşmanlarını artık çok iyi tanıdığından bu oyunlara aldanmıyorlardı.

İlk etapta Eruh ve Şemdinli'yle başlayan ve giderek Kürdistan'ın

halkın Apoculara karşı büyük bir sempatisi vardır. Onlar, halkımızı diğerleri gibi zor koşullar altında bırakıp kaçmadılar. Eğer ölünmesi gerekiyorsa halk ve Kürdistan için ölmesini bildiler. Bunun için Kürdistan halkının Apoculara olan güveni daha da arttı. Bir Kürdistan köylüsü olarak, bugün halk arasındaki gözlemlerim şudur: Halkın yüzde sekseni bugün Apocularla hemfikir. Yüzde yirmisi ise mücadelenin başına ulaşamayacağı umutsuzluğuna kapılıyor. Eğer bunlara güven verilirse bir çoğu mücadelenin gelişmesinden yana tavrı alabilecektir.

15 Ağustos eylemleri, sömürgecilerin halkımız üzerinde yarattığı korkuyu çabuk kırdığı gibi, düşmanı da bir türlü kurtulamadığı bir telaş ve korku içine soktu. Eylemler ardından bir çok dağınık ve dağlık köylerdeki karakolları kaldırarak bunları belli noktalarda merkezileştirdiler. Askerler büyük bir korku ve panik içindeler. Artık kendileri nöbet tutamaz duruma gelmişler. Şimdi yeni bir taktik izliyorlar. Sıradan köylülere zorla karakollar etrafında nöbet tutarak, kendileri de karakollar ö-

lahlı kuvvetleri (HRK) karşısında ne kadar aciz bir konuma düştüklerini kanıtlıyor. Aynı zamanda halka büyük bir güven veriyor bu durum. Bizim yörede bir çok kişi silahlarıyla birlikte Apoculara katıldı.

Yöre halkını en çok sevindiren bir olay da, Apocular Eruh olayları esnasında bankada bulunan ve köylülere verilen tarım kredisi defterlerini alıp yakmaları oldu.

Eylemlerin hemen ardından faşist cuntanın başı Kenan Evren, büyük bir telaş içerisinde Kürdistan'a geziler düzenledi. Amacı, sömürgeci devletin halkımız nezdinde sarsılan itibarını yeniden

mektirler. Halkın desteği olmasa on gün bile yaşamaları mümkün değildir. Kürdistan halkı, artık Apocuların niçin ve kime karşı savaştıklarını çok iyi biliyor. Sömürgeciler, halkı özellikle ajanlaştırmaya çalışmakta onlara zorla silah vererek devrimcilere karşı çıkarmak istemektedirler. Ama silah verdikleri birkaç kişinin de silahlarıyla beraber Apoculara geçtikleri de herkes tarafından bilinir.

Son olarak yöremizde ortaya çıkan bir olayda; (halk arasında konuşulmaktadır.) Sömürgecileri yene Pervari civarında operasyon yaparken, Çemekare ve Helekure

kazanmaktı. Konuşmalarında bir yandan halkımızın en büyük kurtarıcısı ve dostu gibi sahte pozlara bürünürken, bir yandan da halkımızı açıktan katliamla tehdit etmekteydi. Bir konuşmasında içerisine düştüğü telaş ve korkuyu gizlemek için şöyle demektedir: "Olayları yaratan 3-5 tane eşkiyadır, onları da kahraman ordumuz çil yavrusu gibi dağıttı" Tüm halk K. Evren'in yalan attığını biliyordu. Çünkü daha konuşması esnasında eylemler devam etmekte ve bir çok sömürgeci güç cezalandırılmaktaydı.

Sivil ajan ve mitlerin cezalandırılması halk arasında büyük bir sevinç yaratıyor. 15 Ağustos'tan bu yana yurtsever köylüler ve ilçe halkı haberleri oldukça dikkatli izlemekte, haberler bitmeden kimse kahveden ayrılmamaktadır. Haberlerde sömürgeci güçlerin cezalandırıldığı duyulduğunda, halkın yüzü hemen gülmüyor ama, Apocuların birinin öldüğü veya yakalandığı duyulduğunda halk hemen öfkesini belli ettirmektedir.

Apocular, Şirvan'a da geldiler. Tüm kahvelerde bildiri dağıtarak sözlü propaganda yapıp gittiler. Halk tarafından büyük destek gör-

denilen dağlık bölgeye helikopterle asker indirdiler. Sayıları 10-15 civarında olan bir grup asker, geceleyin bölgede nöbet tutmak zorunda kalıyor. Askerler, dağlık bölgeye ve oldukça yabancıydılar. Bölge sarp ve ormanlık olduğu için karanlık bastığında "kahraman Mehmetçikler" oldukça tedirgin olmakta, Apocularla karşılaşmayı heyecan ve korkuyla beklemekteydiler. Bir gece nöbetinde oldukları esnada, yakınlarında bir tobağanın hissi çıkarması sonucu askerler, Apocular tarafından kuşatıldıklarını sanarak paniğe kapılmışlar ve kaçmaya çalışırken ölümlerinde keşiflerini boşluğa bırakmışlardır. Sonuçta, birçoğu ölümler, birçoğunun da yaralandığı söylenmektedir.

Sonuçta ben de şunu belirtebilirim ki, bu olay bile tek başına sömürgeci ordunun halkımızın silahlı gücü olan Hêzên Rizgarîya Kurdistan karşısındaki telaş ve paniğini dile getirmeye yeter. Umarım ki bundan böyle halkımızın önder gücü olan PKK'nin direnişine saldıran güçlerde bu yurtsever Kürdistan köylüsünün anlattıklarından dersler çıkarır.

her alanına yayılan eylemleri, sömürgeciler "teröristler ve Ermeniler yapıyor" biçiminde propaganda ettiler. Ama bu oyunları da tutmadı. Çünkü halk, eylemler, hangi gücün yaptığını iyi biliyordu. Sömürgecilerin, Apocuların ismini neden söylemediklerini de anlıyorduk. Çünkü

nünde yaptıkları yığınakların arkasında nöbet tutarak, canlarını korumaya çalışıyorlar. Köylülere silahsız nöbet tutturuyorlar, çünkü onlar her şeyden kuşulanmakta ve her kесе Apocudur gözüyle bakmaktadırlar. Bu olay dahi sömürgeci kolluk kuvvetlerinin, halkımızın si-

* Yaşasın Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin Önderi PKK ve Askeri Gücü HRK!

* Kahrolsun Teslimiyet Yaşasın Direniş!

9.2.1985

Bir Serxwebün Okuyucusu

NEWROZ DİRENİŞ GECELERİ HALKIMIZIN COŞKUN KATILIMI İLE DEVAM EDİYOR!

Her yıl 21 Mart'ta isyan ateşiyle karşılanan, Kürt halkının direniş geleneği olan Newroz Bayramı, Avrupa'da da düzenlenen gecelerle kutlanmaktadır. Bu yılki Newroz'ların Kürdistan halkı için ayrı bir önemi bulunmaktadır. 15 Ağustos devrimci atılımı ile yükselen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi daha güçlü atılımların eşliğinde bulunmaktadır. Böylesi bir dönemde karşılanan Newroz direniş geleneğimiz, mücadelemizin daha güçlü gelişmeler sağlayabilmesinin de bir dönemesini teşkil etmektedir.

15 Ağustos devrimci atılımı ile birlikte Kürdistan genelinde olduğu gibi, Avrupa'da bulunan Kürdistanlı emekçilerde, Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin saflarına akın akın gelmeye başladılar. 1 Aralık günü yapılan Ulusal Direniş Gecesine kitlelerin coşkulu katılımı, HRK'nin koyduğu eylemlere desteğin ifadesini oluşturmaktaydı. Kitlelerde ortaya çıkan coşku, Newroz gecelerinde de kendisini göstermekte ve her gece Ulusal Kurtuluş Mücadelesine sahip çıkmanın ifadesi olmaktadır.

HANNOVER, BERLİN, HAMBURG GECELERİ YAPILDI

23 Şubat 1985 tarihinde, Hannover'da yapılan Newroz gecesine 1500'e yakın kitle katılımı gerçekleşti. Kitlenin coşkun sloganları altında başlayan gece, programın dolgunluğuyla da beğeni topladı.

Koro ile başlayan program, daha sonra folklor, ozanlar, tiyatro ve Koma Berxwedan'ın programı ile devam etti.

Newroz'un anlam ve önemini, gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında Kürdistanlı emekçilerin görevini belirten konuşma sık sık slogan ve alkışlar ile kesilerek, büyük bir coşku ile karşılandı. Koronun sunduğu direniş türküleri ardından, başlayan konuşma, küçük-burjuva ve sosyal-şöven güçlerin hızla devrimden uzaklaşmaları ve direnişe saldırımlarının izahı ile devam etti.

Ozanların sunduğu direniş türkülleri ardından, cuntanın içine düştüğü acıgılı ve HRK güçlerinin direnişini canlandıran tiyatrounun sergilenmeye

başlaması coşkulu alkışlarla karşılandı. Seyredilen tiyatro karşısında kitleler bir kez daha, HRK'nin eylemlerine sahip çıkışlarını dile getirdiler. Kürdistan'ın çeşitli yörelerinden derlenmiş folklorun sunulması anında ise kitleler, yerlerinde eşlik ederek mücadeleye bu alanda da sahip çıkışlarını göstermektedirler.

Koma Berxwedan'ın programını sunduğu an, gecenin sonuna da yaklaşılmıştı. Coşkunluktan bir şey kaybetmeyen kitleler, "Apo Hatî Hilvane" türküsünün müziğini duyar duymaz, bir yandan halaya dururken, diğer yandan da "Biji Serok Apo" sloganlarını haykırıyordu. Tüm gece boyunca atılan bu slogan, bir anda defalarca tekrarlandı.

24-Şubat günü de, Berlin'de düzenlenen geceye 1000'e yakın bir kitle katılımı gerçekleşti. Aynı coşkunun daha fazlası ile yaşandığı Berlin gecesinde, programın sunulması karşısında kitlede ortaya çıkan coşku doruğuna ulaşmıştı.

3-Mart'ta ise 2000'e yakın bir kitlenin katılımı ile Hamburg Newroz gecesine yapıldı. Geniş bir katılımın sağlandığı gece, slogan ve alkışlarla dile getirilen bir coşkunun ifadesi oldu.

Ulusal Kurtuluş Mücadelesine bağlılığını dile getiren kitleler, her üç gecede de PKK'ye, önderliğindeki HRK'ye bağlılık ve destek sloganlarını haykırırken Uluslararası dayanışmanın önemini de dile getirdiler. Geceler boyunca en çok atılan sloganlar arasında "Biji PKK" "Biji HRK" "Biji Serok Apo" "Yaşasın Uluslararası Dayanışma" M. Doğan Ölümsüzdür" "Diyarbakır Onurumuzdur" "Ulusal Kurtuluş Cephesi Yolunda İleri" vb. bulunmaktadır.

Hep bir ağızdan sömürgecilikle ve her türden uşaklarına karşı kitlelerin haykırın güre sesi, teslimiyeti ve ihaneti mahkum ederken, direnişin sahip çıkmanın ifadesi oluyordu.

Önümüzdeki haftalarda da devam edecek olan Newroz direniş geceleri, aynı coşkuyla devam ederek, teslimiyeti ve ihaneti bir kez daha mahkum edecektir. Bu inançla diyorsunuz, Kürdistanlı olma bilincini taşıyan tüm yurtseverler, demokratlar; Bu yıl bizler için ayrı bir önemi olan Newroz direniş gecelerine katılım; Çağdaş Kawa M. Doğan'ın direnişini açtığı yolda yürüyenleri!

BERXWEDAN JÎYANE NEWROZ DİRENİŞ GEÇESİNE KATIL

"CUNTAYA HARSİ KOYDUĞUMUZ EYLEMLER,
YÜKSELTİĞİMİZ DİRENİŞ VE MAHKEMELERDE
HAYKIRAN SESİMİZ, MUTLAKA KİTLELERE
ULAŞTIRILMALIDIR!"

"Unsere Aktionen, die wir gegen die Junta durchgeführt,
den Widerstand, den wir geleistet, und unsere
Stimme, die wir bei den Gerichtsverhandlungen
erhoben haben müssen an die Massen
weitergegeben werden..."

MAZLUM DOĞAN

STUTTGART

9.3.1985
Saat 15⁰⁰
Gustav-Sigle Haus
Leonhods Platz 28
7 Stuttgart 1

MANNHEIM

10.3.1985
Saat 14⁰⁰
Köferaller Kultur Haus
Gorten Str. 9
65 Mannheim

DUISBURG

16.3.1985
Saat 16⁰⁰
Universität-GMS
Audi Max-Raum
Rothar Str. 65
41 Duisburg 1

ARNHEIM

17.3.1985

FRANKFURT

23.3.1985
Saat 17⁰⁰
Bürgerhaus Nordweststadt
6000 Frankfurt

NÜRNBERG

24.3.1985
Evangelische Studenten
Gemeinde Saal
Alt Stadtmitt
Nürnberg

BIELEFELD

30.3.1985
Saat 15⁰⁰
Aula in der Kuhloschule
Bielefeld

KÖLN

31.3.1985
Saat 14⁰⁰
Stadthalle-Mülheim
5 Köln 80

İSVİÇRE

6.4.1985
Saat 16⁰⁰
BASEL Restaurant
Sans 5 ouci
Basler Str. 355
4123 Allschwill Basel İsviçre

FRANSA / PARİS

13.4.1984
Saat 14⁰⁰
Palais des Congrès
de Versailles
10, Rue de la Chancellerie
78 00 VERSAILLES

DEN HAAG

20.4.1985
Amicitia Bu Westeinde
15 25/2
GS-Den Haag Hollanda

İSVEÇ

27.4.1985
Asö Gymnasium Blekinge
gaton
55 Aulan TS kanstull
Stockholm/İsveç

İDAM VE İŞKENCELERİ PROTESTO EYLEMLERİ DEVAM EDİYOR!

Eruh-Şemdinli davası sanıklarının 30'una istenen idam cezasının ardından, PKK-Mardin grubu davasında ise 22 PKK militan ve 25'ine de müebbet hapis cezası verildi. Bu iki gerçek bile sömürgeci-faşist Türk cuntasının gelişen Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında, ne kadar korktuğunu ve geçmişte olduğu gibi yine idamları ile karşılamak istediğine açık bir örnek tir.

Bir yandan idam cezalarını yoğunlaştırırken, diğer yandan da işkencelere ağırlık veren faşist cunta "demokrasiye geçtim" yaygarası ile uluslararası demokratik kamuoyunda kendi teşhirini gözlemeye çalışmaktadır.

İdam ve işkenclere yeniden dikkatlerin çekilmesi, sömürgeci faşist cuntanın gerçek yüzünün açığa çıkması ve bunları protesto maksadıyla, Avrupa genelinde çeşitli eylemler geliştirilmektedir. Yurtsever Kürdistanlı Emekçilerin katıldığı bu eylemler, cuntanın teşhir ve tecridine, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin tanıtılmasında belirli bir rolde oynamaktadır.

Gazetemize ulaşan Eylem haberleri şöyledir:

Köln: 21.2.1985 tarihinde Köln Ağır Ceza Mahkemesinde Avukatlar (Barolar) Birliği işgal edildi. 20'a

yakın yurtseverin katıldığı eylem, yaklaşık 2 saat sürdü.

Eylem çeşitli Alman gazetelerinde, Tageszeitung, Köln Anzeiger, Milliyet ve WDR-3 radyolarında haber olarak verildi.

Münster: 11 Kürdistanlı yurtseverin katıldığı açık grevi eylemi 21.2.1985 tarihinde başlatıldı. Hala sürmekte olan açık grevinde, 2 yurtseverin hastaneye kaldırıldığı bildirilmektedir. İdam ve işkencleri protesto amacı ile başlatılan aç-

lık grevi eylemi daha ilk günde 16 yabancı, Alman kuruluşunun desteğini sağlamıştı. Yapılan açıklamalarda eylemin hedefinin desteklenmesi ve sonuna kadar dayanışma içinde olmaları belirtilmektedir.

Çeşitli radyo, gazetelerin yer verdiği eylem BBC ve Köln radyosundan da kamuoyuna duyuruldu.

Bonn: 22.2.1985 tarihinde ise, 30'a yakın yurtseverin katılımı ile Bonn DGB binası işgal edildi. İstekleri yerine getirilmediği takdirde açık grevine başlayacaklarını söyleyen emekçiler, isteklerinin kabulü sonucuna, basına yapılan geniş açıklamalardan sonra saat 18⁰⁰'de eylem sona erdi.

DGB yetkilileri de ayrıca, sömürgeci-faşist cuntaya bir protesto metni göndererek, idam ve işkenclere karşı çıkmışlardır.

Radyo ve televizyonda verilen eylem, ayrıca BBC, WDR-3 Türkçe yayınlarında da duyurulmuştur. Yine çok sayıda Alman gazetesinin eylemlere yer verdiği belirtilmektedir.

Fransa-Paris: 100'ü aşkın bir grup Kürdistanlı yurtseverin katıldığı eylem Le Humanite gazetesinin işgal eylemiydi. Le Humanite yetkililerinin de desteklerini sunduğu eylem, çeşitli basın organlarında ve AFP tarafından haber olarak verildi.

Hamburg: 27.2.1985 tarihinde 300'ü aşkın yurtsever emekçinin katılımı ile bir yürüyüş düzenlendi.

Oldukça disiplinli ve düzenli geçen yürüyüş, Türkçe, Almanca yapılan konuşma ve haykırılan sloganlarla, sömürgeci faşist Türk cuntası bir kez daha lanetlendi. Türkiyeli ve Kürdistanlı emekçilerin yanısıra, Alman kamuoyundan da ilgi gören yürüyüş 2 saati aşkın bir süre devam etti.

Hannover: Kalabalık bir grubun katıldığı ve 2 gün süreyle devam eden bir eylem gerçekleştirildi. Türk Konsolosluluğuna önde nöbet tutma eylemi boyunca, bildiri vb. tınıncı bilgilerle yabancı kamuoyu ve Türkiyeli, Kürdistanlı emekçiler aydınlatılmaya çalışıldı. Kamuoyunun ilgisini toplayan gösteri, 2.gününde sonuçlandırıldı.

Stuttgart: 27.2.1985'de 20 kişilik bir yurtsever grupla Rathaus'daki Yeşiller bürosu işgal edildi. Yeşiller temsilcilerinin destek verdiği eylem Südwest radyosunda, eylemciler ile yapılan röportajla birlikte verilirken, ayrıca çeşitli basın organlarında eyleme yer verildi.

İsviçre-Bern: 60 kişilik bir yurtsever grubun düzenlediği ey-

lem, meclis önünde gösterilerle başladı. Sloganların haykırılması ile devam eden eylem, polislin eylemcilere yönelik saldırısı ile sonuçlanmıştır.

Yasal çerçevede başlatılan eyleme müdahale eden polis, bir kez daha yüzünü açığa çıkarmıştır. Polislin bu tavırını gören İsviçreli demokratlar da olaya müdahale ederek, protesto etmişlerdir. Bunun üzerine kadın ve çocuklar dışında kalan eylemcileri gözaltına alan polis, müdahale eden İsviçrelilerden de 3 kişiyi gözaltına almışlardır.

Televizyonda da yayınlanan eylem, çok sayıda gazetesinde de genişçe yer verilmiştir. Polislin bu tavırının İsviçreli demokratlar Kürdistanlı ve Türkiyeli emekçiler tarafından kınandığı ve yaygın protestolara uğradığı bildirilmektedir.

Hollanda-Den Haag- 35 Kürdistanlı yurtsever tarafından Lahay Adalet Divanı önünde bir gösteri gerçekleştirilmiştir. Yaklaşık 2 saat süren gösteri, radyo ve gazetelerde haber olarak verilirken, kamuoyunun da dikkatini çekmiştir.

ÖZEL HARP DAİRESİNİN FAALİYETLERİNİ BOŞA ÇIKARALIM!

Kürdistan Üzerindeki Savaş Her İki Güç Açısından da Tavizsiz Olmak Zorundadır

PKK önderliğindeki HRK güçleri- nin 15 Ağustos ve sonrasında düş- mana vurdukları ağır siyasi ve askeri darbeler, düşman saflarında büyük bir korku ve telaş yarattı. Her düzeyde kendisini yansıtan bu telaş, devletin tüm kademelerini sarmış durumdur. Sömürgeci-faşist Türk burjuvazisi, siyasi, askeri ve moral çöküntüsünü artık hiç bir biçimde gizleyemediği gibi, bir biri ardına aldığı kararlar ve uygulamaları da içinde bulunduğu durumu bizzat kendisi itiraf eder duruma düşmektedir.

Bu telaşın ürünü olan yeni karar tasarımları, plan ve uygulamalar bir çok yönüyle ele alınıp incelenebilir. Ve za- ten bu, günümüz politika ve uygulama- larının dayandığı temelleri ve bunlar- dan hangi sonuçlara varılacak istendiğini kavramak açısından da, gereklidir. Cunta ve onun hükümeti- nin şahsında, adeta, Türk hakim sınıf- larının barbar akıncı boyuları biçimin- de halkların varlıklarına kast ederek gerçekleştirdikleri talan ve vahşetleri, Osmanlı sultanlarının en vahşi ve sinsî politikalarına ve bunlar içinde de günümüzde bile şiddet, işkence ve her türlü baskıya örnek olarak gösterilen Abdülhamit politikacılığına, nihayetinde ise Kemalizme somutlaşan, Türk burjuvazisinin, bu miras üzerinde yükselen ama onları hiç de aratmayan politika ve uygulamalarına kadar tari- hlerini döldüran tüm bir gerici- liğin hortlatılması olayının yaşandığını ve Türkiye'nin başında böyle bir ucubelerin bulunduğu söylemek gere- kecektir.

Türk burjuvazisinin, ordu ve tüm devlet kurumlarıyla büyük bir korku- nun çığınca telaşını yaşadığı zaten ortada olan bir gerçektir. Ama onu böylesine bir telaş iten, temellerini sarsan, dünya gericiğinin tüm de- nyimlerine bir cankurtaran simidi gibi sarılmaya iten gelişmeler nedir? Bir savaş yaşanmaktadır. Bu, iki güç açıs- ından da varolma savaşıdır. Ama tem- sil ettikleri çıkarlar açısından tümüyle iki farklı dünyanın savaşı. Bir yanda; en gerici, imhacı, sömürgeci ve faşist amaçlarla bir halkın varlığına kast- etme temeline kan, sömür ve iş- kence üzerine kurulu TC'nin varlık mücadelesi; diğer yanda, çapızımın bu kokusuz yapıpına ve arkasındaki tüm bir emperyalist sisteme karşı kendi varlığını koruma ve bağımsız haklar topluluğuna katılma savaşı veren bir halkın mücadelesi. Yani, birisi haksız ve gerici temellerde dayatılan bir sa- vaş; diğeri ise, hiç bir biçimde tartış- ılamayacak kadar haklı ve meşru olan bir savaş. Böyle bir çatışmanın aynı zemin üzerinde çok yönlü ve tavizsiz geçeceği de o halde son derece açıktır.

Düşmanın uyguladığı ve uygu- layacağı tüm politikaların bu açıdan değerlendirilmesi ve onun sahip ol- duğu mirasa da dayanarak insanlık- dığı tüm vahşet yöntemlerini ve en sinsî politikaları dayatacağı bilmek önem taşımaktadır. Yine, halkızın devrimci şiddetinin de devrimin taviz- siz ve amansız yasalarını dayatmak durumunda olduğunu, kendine has ve aynı zamanda da evrensel olan bu yasaları kavrayıp uygulayacakları za- ferin mümkün olmadığını bilmek de aynı dercede önemlidir.

Kısaca, Kürdistan zemininde üzerinde halkımızla Türk sömürgecileri arasın- da sürmekte olan savaşın karakteri iyi ve doğru kavranmalı, karışmazdaki düşmanın karakteri tarihsel temeli- riyle bilince çıkarılacak halk sa- vanna yöntemimiz başarıya gari- tileyecek biçimde geliştirilmelidir.

Düşmanın Dayattığı İmha Ya Halkımızın Cevabı Direniştir

Düşmanımız, savaşın kurallarına bile riayet etmeyecek kadar kural dışı, en vahşi ve alçağa uygulamaların sahibi olan bir güçtür. TC'nin kuru- lundan bu yana, Kürdistan gerçe- ğini en tavizsiz biçimde reddettiği, her şey ve her gelişmeye kendi ideolojik- politik ve ulusal kimliğinin damgasını vurma çabası, Türkiye'de de yine en küçük bir demokratik gelişmeye bile kendi icazeti dışında taham- mülüz davranmış olan bu güç,

1980'de ulaştığı faşist diktatörlükle burjuva muhalefeti bile ezmış, tüm ekonomik-demokratik kazanımları bir kalemde silerek sendika ve dernek başkanlarından ileri işçilere kadar tehlike olarak gördüğü tüm odak ve kişileri ezme çabası, Kürdistan'da ise zaten açık olan bir savaş ilan ederek, 60 yıldır uyguladığı ama tam başaramadığı inkar politikasını çıp- lak bir şiddet altında son bir atılıma sonlandırmak istemiştir. Halkım- ızın devrimci öncüsünün şahsında tüm bir Kürdistan halkına dayatılan inkar mantığı, devrimciler ve halkımız tarafından sert bir direnişle karşılk bul- lunca da, başta cezaevleri olmak üzere her köy ve eve anlık, günlük işkence ve baskı uygulamaları daya- tılmıştır. Dünyada eşine ender rastlan- nan bu uygulamalar, Türk sömürgeci- liğinin karakterine doğrudan bağlıdır. 20 milyona varan nüfusu ve geniş ülkesiyle bir halkı yok sayan bir gücün, her türlü vahşet uygulamaları mübah sayması elbette yadrganacak durum değildir. Fakat böylesine per- vasız saldırılarla yüz yüze olan ve kim- liği bile inkar edilen bir halkın da bütün olanaklarını seferber ederek kendi devrimci direnişini yükseltmesi de o kadar kaçınılmazdır.

Bu meşru hakkını kullanan halkım- ız, PKK'nın şahsında kendi tarihinde yeni bir direniş dönemini açmıştır. 1970'lerin başlarında temelleri atılan bu direniş hattı, 1980'ler öncesi ve sonrasında büyük direniş örnekleriyle döşenmiş, zindan direnişleri bunun doruklaşması olurken, ülke içi ve dışında sürdürülen hazırlıklarla düş- manla nihai bir hesaplaşmaya giden tarihsel dönem noktasına adım adım yaklaşmıştır. Cunta sonrası- na dayatılan sürdürülen hazırlıklarla ve 1982 Parti II. Kongresi ardından ülke zemininde derinleştirilen çalış- malar 15 Ağustos şahsında büyük eylem- leriyle yeni bir atılım kazanmış ve halkızın tarihinde topeyken bir direniş temeline bağımsızlık müca- delesi pratik bir gerçeklik haline ge- lmiştir. Öncünün şahsında zaten açıl- ma ve belirlenmiş olan bu yol, halk- ıla kurulan sağlam bağlar üzerinde halkın öz çıkarlarını bizzat halk kit- leleri tarafından savunulması ve bun- lar uğruna mücadele etmesi atılımı- ızın biçiminde somutlaşmıştır. Yani, öncü ile kitlelerin özlem ve taleplerinin teorik özdeşliği pratik bir özdeşliğe de ulaşmıştır. Bunun anlamı son derece açıktır. En kısa beliremeye bile, bir halkın öncüsü etrafında savaşması, yani halk savaşı sürecinin başlaması demektir.

15 Ağustos devrimci atılımı bu gerçeğin ilan edilmesinde önemli bir basamağı oluşturur. Halkın kendi özlem ve taleplerini PKK'nın önderlik ettiği direniş hattında gördüğü, bu eylemlerin kitlelerde yarattığı coşkun sevinç ve mücadele her düzeyde katılımla somutlaşmıştır. 15 Ağustos eylemleriyle öyle bir sonuç ortaya çıkmıştır ki, bu durum öncüyü bile hazırlıklarını gözden geçirip, daha da hızlandırmaya ve derinleştirmeye se- vektirmiştir. Halkımız direnmek, yü- zerle yıllık tarihi öfke ve kinini düş- manın üzerine boşaltmak, bunun için kendisine daima ileri hedefler göste- ren bir önderlik istemektedir. Re- formist-teslimiyetçi yollara itibar et- mediği gibi, bunları kendi öz çıkar- larına bir ihanet olarak görmekte ve yaşamının yolunun tavizsiz bir direni- şten geçtiğini tarihsel deneyimlerle ifade etmekte, bunu tek yol olarak dayatmaktadır. 15 Ağustos eylemleri, kitlelerin kurtuluş sorununa bakışının, onları, fazla bir çalışma yapılmadan bile öncü ile birleştirdiğini ortaya ko- ymuştur.

Bu, Kürdistan halk direniş tarihi açısından yeni bir safhanın açılışı demektir.

Düşmanın Halkımıza Dayattığı Savaş Taktikleri Askeri Saldırıları ve Psikolojik Savaş

Savaş gerçeğimiz belirlenmiştir. Biz halk olarak üzerimizdeki vahşi sö- mürgecilğe karşı bir ulusal direniş

yükseltirken, düşman da tüm bir halkımıza yönelik yok etme savaşı vermektedir. Uzak ve yakın tarifi, düş- manın halkımıza sadece imha yolunu dayattığını göstermiştir. Birincisi, kendini inkar temelindeki bir yok olma, ikincisi ise fiziki katletme biçimindeki bir imhadır. Bu politika günü- müzde de ve hem de en uç noktasa vardırılarak uygulanmaktadır.

Özellikle 12 Eylül'den sonra Kürdi- stan'ın yeniden işgali biçiminde per- vasızca sürdürülen askeri saldırılar, 15 Ağustos eylemleriyle birlikte ordun- nun serresi bir mayın gibi tam bir iç kargaşa içinde sağa-sola saldırması tarzında artarak devam etmektedir. HRK eylemlerinin düşman ordusunda yarattığı korku ve telaş kendi içinde de bir yığın kutuplaşmaya yol açmış; daima zafer düşüncesi ve "kahraman mehmecik" efsanesiyle ASRI bir gücün haklı olduğunu, HRK'nın birkaç eylemi bile tümüyle tam tersine çevirebilmiştir. "Yenilmezlik" psikolojisi tam bir yenilgi psiko- lojisine dönüşmüş, "kahraman mehmecik" efsanesi yıkılmış ve bu "mehmecikler" kaya diplerinde tek bir kurşun bile almamış bedenleriyle ölü olarak toplanmaya başlanmışlardır. Yüksek dağlarımızın neresinde ve ne zaman bir HRK birliğinin belirceğini bilmeyen "kahraman mehmecik" ya bir kaya ardına gizlenmeye yeğler olmuş, yada belirtildiği gibi sayıları hiç de az olmayan ölüde korkudan ölü olarak bulunmaya başlanmışlardır. Bu aslında, ne için savışığın, elin- deki silahları masum insanları üzeri- ne doğrultması emrinin ne için ve- rildiğini bilmeyen, karşındaki halk- ın kararlılığını ve gözlerindeki ifa- deyî gördüğünü yaşamını bile anlamış bulan bir düşman askerinin başına gelmesi kaçınılmaz bir durumdur. Aynı zamanda ordunun saflarında dağılma ve çözülme tohumlarını ekilmesi demektir. Türk ordusu, hiçbir zaman böylesine bir bozguna uğramas- tır. Burada, 15 Ağustos eylemleri- nin askeri başarısının yanında asıl olarak siyasal plandaki sonuçlarının iyi değerlendirilmesi gerektiği de he- men hemen anlaşılmaktadır. HRK güçlerinin ölümlü hedef ve amaçlar açısından bir ilk adım ve sınırlı saldı- rı olarak bu eylemler, açık ki daha çok siyasal bir nitelik taşımaktadır ve bu amaçlarına da ulaşmıştır. Azgın bir sovenizm ve faşist bir ruh temeline köf bir güvenin verildiği ve ordunun gücüne ilişkin bir sahte itibarın kitle- lere de bir gözdaki biçiminde dayatıl- dığı geçmiş ve günümüzde tüm bun- ların salt bir yanılgı olduğu açıktır. İşte bu yanılgının ortaya çıkmaya- dır ki, düşman saflarındaki panik arttırdı gibi, halkın kendine güveninde de bir artış görülmüş- tür. Düşman saflarında yaratılan bu siyasal bozgun, ardısıra bir yığın askeri bozguna da kaçınılmaz kılacak bir durum olur.

İşte bugün düşmanın, halkımıza ve onun devrimci öncüsüne yönelttiği saldırıları da bu açıdan ele almak gerekmektedir. Sorun birkaç olay, birkaç saldırı veya karşı saldırı boyut- larında konulamaz. Böyle bir konuş- ma Kürdistan üzerindeki savaşın gerçe- ğine çok yabancık ve gerçek dışı bir durum olur.

Düşman, şu aşamada siyasi ve askeri olarak öncünün halk kitleleri içinde yaptığı örgütsel çalışmaların derinleşmesi ve pekişmesini önlemeyi hedeflemektedir. Kitlelerin düşünce ve duygu olarak öncü ile birliğin örgütsel bir birlik ve güce dönüşü- münü önlemek, şu an onun için en hayati sorunu oluşturmaktadır. Bu nedenle de erken son çıkarma çalış- maktadır, zamanın kendi aleyhine en büyük düşman olduğunu bilmekte- dir. En kısa zamanda ve vurucu darbe- lerle kesin sonuca ulaşma mantığı ona hakim olan yündür. Çünkü, geçen her an iki yönlü bir kayba uğramaktadır. Temel ve en ciddi tehlike olarak, mut- laka yok edilmesi gereken direniş güc- lerinin silahsız bir halde ülkenin her tarafından faaliyet yürütmeleri siyasi açıdan kitleler üzerinde etkin- likleri kirdığı gibi, ordu saflarında da moral çöküntüsünü derinleştirmekle ve hakimiyeti sağlaması her alanda zorlaşmaktadır. Bu açıdan da ilk etapta, 15 Ağustos eylemlerinin ba- şanlı atılımının etkilerini silmeye ve kendi içinde de telaş ve kargaşanın yeniden bir düzen ortamına dönüş-

mesine çalışmakta, bunu hedefleyen saldırılara girişmektedir.

Kürdistan'a yönelik savaş en üst- ten ve Özel Harp Dairesi komutasında yönlendirilmektedir. Tüm taktikler burada çizilmekte, dünya devrim ve karşı-devrim tarihinden çıkarılan dersler temeline geçmiş tecrübeler de dayanarak özel bir harp dayatıl- mış bulunmaktadır. Başta cunta şefi Kenan Evren ve Konsey üyeleri olmak üzere ordu komutanları, hükümet ve parlamento bile bir savaşın gerek- lerine uygun işbölümüyle kendi aralarında bir koordinasyon oluşturu- mayla çalışmaktadırlar. Türk ordusu- nun ağırlıklı bölümünün Kürdistan'a taşınmış ve gerilla mücaadesini karşı- laymaya hazır bir konuma getirilme faaliyetleri, düşmanın kitleler içinde çok yönlü çalışmaları, sürekli ko- mando baskınları, tehcir, imha, iş- kence uygulamaları ve ekonomik baskı işleri geliştirilmektedir.

Diktatör böyle son aylarda, düş- man, bütün ağrısını 15 Ağustos ve sonrasında gelişen eylemlerin etkisini silmeye vermiştir. Daha önce iki bin- leri bile olsa her köye kurulan karakollar kapatılmakta ve belirli merkezlerde askeri güç yoğunlaştırılmakta, muh- temel gerilla saldırılarına karşı dağı- nık güçleri toparlamak taktiği hayata geçirilmektedir. Bunun yanı sıra, ge- zici komando birlikleriyle sürekli köy- ler basılmakta, helikopter indirme birlikleri operasyonlarda giderek daha yaygın kullanılmakta, ajan- muhbir adı vasıtasıyla öncü-kitle iliş- kiği takip edilmeye ve darbenmeye, yaygınlaştırılan sahte haberlerle or- dunun gücü kanıtlanmaya çalışılmak- tadır.

Uzun süreli halk savaşı strateji- sine karşı dünya çapında uygulanan bir karşı stratejiye yüz yüzeyiz bu- rada. Düşman kendi teknik olanak- larına ve sayisal olarak da fazla olan askeri gücüne güvenerek yoğun ve seri operasyonlarla kuşatma ve imha tak- tiğini uygulamakta ve kısa zaman içinde sonuca ulaşmak istemektedir. Hareketli öncü birlikler herhangi bir biçimde kuşatma altına almadığı için de bu kuşatma taktiğini kitleler üzerinde uygulama yöntemine baş- vurmaktadır. Ajan-muhbir adı bunun bir parçasıdır. Ama aynı zamanda sınır köylerinden başlayarak, dağlık alanlarda dahil, bir göçmekte, bo- şaltırma, stratejik köyler oluşturma ve boşaltılan alanlara ise tam anlamıyla hakim olduğu güçleri yerleştirme çabaları söz konusudur.

Düşmanın gücü, sayisal bileşimi ve ilişkileri bilmeyen HRK güçleriyle savaşması, Donkişotvari bir savaştan başka bir şey değildir. Ve bu onu korkunç ölüde yıpratmakta, çığna çevirmektedir. İşkileri ve kurduğu örgüt ağı bilmediği için, her köyü, her işçi, her öğrenci onun açısından bir HRK'li olabilir. İşte bu nedenle de, Kürdistan'daki her insan, kırdıyaran her canlı onun gözünde bir HRK savaşıncısı olarak imha edilmesi ge- reken varlık haline gelmiştir. Ama bu da onun en büyük çözümsüzlüğüdür. Çünkü bir yandan devrimci öncüyü tecrit etmeye çalışmakta, bunun için

Hamidiye Alaylarının "Evren"leştirilmesi ve Halkımızın Mücadelesine Sokulmak İstenen İki Hançer

Kürdistan'a yönelik savaş strateji ve taktiklerini çizen Özel Harp Daire- si'nin titizlikle uygulamaya çalıştığı bir taktik de, Kürdistan'ı hainleştiril- miş çapulcu ceterler oluşturarak içten hancerlemektir. Bunu iki biçimde ha- yata geçirmek istedikler. Birincisi, cezaevlerindeki ihanetçi takımı ve bunların dışı uzantıları vasıtasıyla öncüyü hancerleme; ikincisi ise, işbir- likçi hain asiret reisleri, bes metelije kendini satmaya hazır lumpen serkeş ayak takımları ve feodal-komprador- ların "tırsıkçı" denilen usaklarını bu kez de devlet himayesi altında ceterler biçiminde örgütleyerek kitleleri içten hancerleme taktiği.

Cezaevinde Şahin-Yıldırım ihanet çetesi ve uzantıları Semir haini va- sıtasıyla uygulamak istedikleri birinci dayatılmalı mahkum ölü, başarı- sızlıkla sonuçlandı. Şahin-Yıldırım Semir ihanet ekibi, halk varlığınıza yönelik saldırının birinci aşamasını hayata geçirmek üzere bir hançer olarak hazırlanmışlardır. Bu amaçla,

kitlelere yönelik sempati kazanmayı amaçlayan, fakat daha çok da güç gösterisi temeline etkinlik sağlamayı hedefleyen faaliyetleri sürdürmekte, öte yandan ise her biri bir HRK'li ola- bilecek olan bu insanları, yani tüm halkı imha edilmesi gereken düşman olarak karıştırmak almaktadır. Öyle ise, o, savaşı çoktan kaybetmiştir.

Bu açıdan düşmanın son aylarda yoğunlaştırdığı psikolojik savaş tak- tikleri de, onu daha da rezil etmekten, komik duruma düşürmekten öte son- ucu yaratmamıştır. Cunta şeflerinin ağzına bakılırsa, "halk devrimcileri- den nefret etmekte, onları yakalayıp devlet güçlerine teslim etmekte, devrimciler içinde de devletin yenilmezli- ğine ilişkin görüşü giderek hakim hale gelmekte ve militanlar korktukları için örgütte kalmakta yani öncü boz- gunu yararken, kitleler de ona hiçbir biçimde güvenmemektedirler." Bu, aç- ık bir tavuğun kendisini dari ambarında gördüğü rüyayı değil de nedir? Sömürgeciler hayalini kurdukları bir rüyayı görmekteydiler. Yasadıkları korkuk kabusa rağmen, yurdudukları bu rüyaların kitlelerin inanan- ması da istemektedirler üstelik. 12 Eylül 1980'de işbasına gelen cunta, devrimcileri bitirdiği-yok ettiği propa- ganda üzerinde hiç de kısa sayıla- mayacak bir süre kitlelerde sınırlı da olsa moral bozukluğu yaratabilmiş ve kendi emellerini de ve yalanlarını yapılandırarak usaklıklarını eksiksiz yaptıkları kanıtladıklarını sık sık belirtir olmuşlardır. Ama, şimdi durum tümüyle farklıdır. Hiçbir dönemde yok edilememiş olan öncü, bugün daha da güçlenmiş olarak karşısına dikilmiş ve unutamayacağı şamarları peşe peşe indirmeye başlamıştır. Yüğun baskı altında bulunan kitleler, her türlü teh- likelere rağmen bütün olanaklarını aç- ıkla öncüye kucaklaşmışlardır. Kür- distan'da her evde, her köyde, her fabrika ve okulda ulusal kurtuluş savaşının olduğunu elbette bizler de inkar etmiyoruz. Düşman asker- lerinin her kaya arkasında bir HRK'li olacağı korkusuyla kalp sektesinden ölüp-gitmelerini de yadrgamamak gerektiğini söylüyoruz. Ama düşman, tüm bunlara rağmen kalp da en çığ yalanlara başvurdugunda ve sözü- men CIA merkezlerinin "uzman" beyinlerinden çıkmış su psikoloji savaş yöntemi denilen oyuncaya baş- vurdugunda, rüya alemindeki bir aç tavukla savaşmak zorunda kaldığımız için doğrusu ya hayıflanıyoruz. Bi- liyoruz TC, kendisini her şeyşeyin tersyüz edilmeye, yarılların bir gerçekmiş gibi gösterilmesi temeline dayatmıştır. Bu onun varlık felsefesi ve yaşam gıdasıdır. Fakat, bu gıda ile beslenmesi olağanı ne yazık ki artık hiç kalmamış gibidir.

Bizim burada Türk ordusundaki askerlere öğütümüz, kesinlikle bu propagandalarla inanıp dikkatsizlik etmemeleridir. Çünkü bunun sonu kendileri açısından felakettir. Başla- rındaki general ve subaylar kendileri- ni ateşin adını su kovarak kandırıp, ölüme göndermektedirler.

en başta Parti'ye ve önderliğe yönelik küfür ve karamalarla işe giriştiler. İçerde direnişi kırmaya çalışırken, Kürdistan halkını ve mücadelesini inkar temeline "Türklüğün şahlas- nısı" biçiminde ortaya çıkıtlar ve faşizmin basit birer piyonu olarak dışarda da ihaneti örgütlemeye görevini yükümlendiler. Parti, içerde bunları dışarda ise Semir alayının faaliyet- leri sonucu bir ihanet çemberiyle boğulmak istendi. Çıkış noktaları ve savundukları şeyler, cuncta general- lerin ağızdan başka birşey değildi. Bu konuda daha önce yazılmış yazılar ve bizzat bu ihanet gürühunun sözleri okundugunda, onların hangi alçağa görevlerle yükümlendirilmiş oldukları açıkça görülecektir. Bu ihanet çem- bieri hiçbir zaman amaçlanan biçimde oluşturulmadı. Çünkü onların söz ve iddiaları tarihte bir kez de Raiber'ler tarafından söylenmiş ve ne demek istedikleri bu nedenle militanlar ve halk için anlaşıldı. Mazlum, Kemal, Hayri yoldaşların önderliğinde yüke-

len zindan direnişleri ve Parti'nin direniş konumu, bu ihanetçi çıkışları soluk alma imkanı bile bırakmadık tümüyle mahkum etti. Ama, düşman, açığa çıkmış olmasına rağmen hâlâ da bu sinisi hançeri elinden bırakmak istememekte ve bunlar vasıtasıyla habire yazılı ve sözlü propagandalar geliştirmek ve azından bir de bırakmaya çalışmaktadır. Kadroların baskı altında olduğu, içkence gördükleri, inançlarının yıkıldığı biçimindeki propagandaları, işte önce Şahin-Yıldırım, daha sonra Semir hainlerinin ağzından söylene ve bugün Genel Kurmaylık'ın basın açıklamalarında ilan edilen aynı kaynaktan çıkma bir savaş taktiğidir. Düşman, bu noktada kendisini ve usaklarını da çok güzel ele vermiştir.

Düşman, artık nereye sokacağını bile şaşırıldığı birinci hançeri bütün pasıyla elinde tutarken, ikinci hançeri de kitlelerin başına sokma faaliyetini yoğunlaştırmıştır. 15 Ağustos eylemleri ardından Genel Kurmaylık'ın ilan edilen karar gereğince, "halkın silahlandırılması" gibi bir uygulamaya geçileceği açıklanmıştır. Bu karar, Türk burjuva çevrelerinde bile büyük tartışmalara yol açmış, hesaplanan tersine sonuç vermesinden duyulan kafa karışıklı ifade edilmiştir. Daha sonra, halkın da kendilerini zorla silah vererek devrimci-savaşçılar üzerine gönderilme planına karşı kararlı duruşları ve bunun yol açacağı sonuçların yarattığı kaygı nedeniyle, silahların köy yurucuları ve sınırlı bir kesime verilmesi uygulamasına geçildi. Bu arada gazetelerde de Hamidiye Alaylarını yeniden gözden geçirilmesi ve işlevinin iyi kavranmasını isteyen yazılar çıkmaya başladı.

Hatırlanacağı üzere 1890 yılında Sultan Abdülhamit tarafından kurulan Hamidiye Alayları, işbirlikçi aşiret reisleri ve aşiretler halinde oluşturulmuş, merkezi imparatorluk ordusundan yarı-bağımsız olan bu çeteler, imparatorluğun bir türlü sağlayamadığı hakimiyeti sağlamaya hizmet etmişlerdir. 10 Ocak 1985 tarihli Tercüman gazetesinde "Hamidiye Alayları" üzerinde yazan Dr. Selçuk Günay adlı şahıs, yeniden gözden geçirilip örnek alınması gerektiğini söylediği bu alayların şu rolleri oynadığını belirtmektedir:

"1- Doğu Anadolu'da devlet otoritesini sağlamlaştırmak,

2- Aşiretlerden "askeri güç" olarak faydalanmak ve muhtemel bir Rus hücumuna karşı elde hazır bir kuvvet bulundurmak,

3- Aşiretleri düzene sokarak onları yerleşik hayata alıştırmak,

4- Doğu Anadolu'da başlayan Ermeni faaliyetlerini önlemek,

5- Dış devletlerin tahrikine karşı Doğu Anadolu'yu elde tutma politikası."

Bu alayların gerçekten de Kürdistan'ın başına saplanmış bir hançer olduğu tarihi gelişmelerle ispatlanmıştır. Uzun yıllar merkezi otoriteyi tanımayan Kürt aşiretleri, bazı aşiretlerin çapul ve talan birlikleri biçiminde örgütlenirler ve yarı-bağımsız bir görüntü altında imparatorluğun hizmetine koşulan hale getirilmişlerdir. Bir baskı ve talan maruz kalmış, 19. yy. Kürt ayaklanmalarının bastırılmasında da yine bu alaylar büyük bir rol oynamışlardır. Kürdî Kürde kırdırma ve dıştan gelecek saldırılara karşı Kürtleri bir emniyet şubası olarak kullanma taktiği Osmanlı İmparatorluğuna uzun bir dönem rahat nefes almayı sağlamıştır. Sultan Abdülhamit, hatıralarının yer aldığı kitapta konuya ilişkin olarak şu notları düşmüştü: "Rusya ile harp ukuunda, disiplini bir şekilde yetiştirilen bu Kürt alayları, bize çok büyük hizmetlerde bulunabilir. Ayrıca orduya öğrencileri 'titat' fikri, kendileri için de faydalı olacaktır. Zabit ünvanı verdiğimiz Kürt ağaları ise yeni mekamlarıyla öünecekler ve bir miktar zaptı-ı rapt altında girmeye gayret edecektir. Çiraklık devirlerini bu şekilde tamamlayacak olan 'Hamidiye' alayları sonunda kıymetli bir ordu haline gelecektir.

Kürt ağalarının bazılarının çocuklarını, İstanbul'a getirip memuriyete yerleştirdiğim için de tenkid edildimi biliyorum. Senelerdir hristiyan Ermeniler zant mekullerini ısgal etmişlerdir. Bundan sonra da kendi dinimizden olan Kürtleri kendimize yaklaştırmak ne gibi zarar olabilir? Aynı şekilde Bedirhanogullarını himaye ettiğim ve merkezde muhafaza ettiğim için, bunların memleket huzurunu bozacakları söylenerek de tenkid ediliyorum. Tabii herkeste istediği gibi düşünmekte serbesttir!

Fakat ben kabul ettiğim Kürt

politikasında doğru yolda olduğum kanaatindeyim. Vaziyeti mahallinde tetkik eden Zeki Paşa Kürt kazaklarından alaylar teşkil etmek fikrini ileri sürmek suretiyle en muvafık yolu göstermiştir..." (Sultan Abdülhamit, Siyasi Hatıratım, s: 75)

Hamidiye Alayları, Abdülhamit'in notlarında da anlaşılacağı gibi salt askeri hizmetler görmekle de kalmamış, asil olarak, boyun eğdirmeyen Kürtlerin merkezi otoriteyi tanımalarında üstlenmiş olduğu rolü oynamıştır. Uşaklaşmış Kürt aşiret reislerinin çocuklarını imparatorluk okullarında eğitilmeleri vasıtasıyla, devlet ve hakim ulus içinde erime politikası o dönemde sistemleştirilmiş, bunlar imparatorluğun hakim düşünce ve siyasetinin Kürdistan'a taşırlarında bir köprü olurken, bağımsız gelenlerin önünde de ilk gündem dikilen birer engel olarak hazırlanmışlardır. Dolayısıyla o dönemde de usaklık hakim sınıfların her düşüncesi ve eylemi damgasını vurmuş, böylece hem aşiretler arasında aynı amaçlar doğrultusunda birliğin yaratılması engellenmiş ve hem de karşı karşıya getirilen Kürt aşiretlerinde devletle usaklık bağı kurmuş olanlar imparatorluk adına kendi halklarına karşı katliamlardan talana kadar her türlü saldırıyı yöneltmişlerdir. Türk burjuvazisiyle ilk uzlaşın ve bu kez de Kemalistin politikası gereği inkarcılığı ilk yatanların da bu tohumun filizleri olduğu iyi bilinmektedir.

Bir çok yönüyle ele alınıp işlenebilecek olan Hamidiye Alaylarının nede birinden birer güncel bir konu haline geldiği, açık ki gelişmelerde izahını bulmaktadır. Türk egemen sınıflarının Kürdistan'a yönelik politikalarında en çok sonuç aldıkları taktik, toplumu içten parçalamak, usaklaştırmak ve uygulamalarını bunlar vasıtasıyla hayata geçirmektir. Dr. Selçuk Günay yukarıda sözü edilen yazısında, "Asırlar boyu Osmanlı İmparatorluğu coğrafya bakımından erişilmesi güç ve doğuk olan Doğu Anadolu'da merkezi otoriteyi hiçbir zaman kaybetmek istememiştir" demektedir. Yine aynı şahıs, yazısında "...şunu belirtmeliyiz ki alaylar Doğu Anadolu'nun 'milli bütünlüğümüz dahilinde kalmasının en büyük amillerinden birisidir'" diye yazmaktadır. Coğrafya yapısı, halkın savaşçı ve boyun eğmez karakteri ve merkezi otoriteyi tanınamaları nedeniyle yüz yıllar boyu tam hakimiyetin sağlanamamış olduğu Kürdistan'da, imparatorluktan kopuşu sağlayacak bir hareketin geliştirilmesinde önemli rolü olduğu kendilerince de ifade edilen Hamidiye Alaylarının Türk burjuvazisi açısından günümüzde de sarınması gereken bir örnek olması yadırgatıcı olmamaktadır. Tarihi koşullar ve Kürdistan zeminini benzeri bir taktiğin başarısını olanaksız da kılsa, Türk burjuvazisi açısından "Hamidiye Alayları" örneğinin mutlaka sarınması gereken bir silah olarak kabul edildiği görülmektedir. İşte bu nedenle ki, son yıllarda yaratılmak istenen "Evren sol'u"na bir de "Evren Alayları"nı ekleme faaliyeti alabildiğine yoğunlaştırılmış. Elbette bu, günümüz koşullarına uyarlanmış olarak geliştirilmek istenmektedir. 12 Eylül'den sonra zaten oluşturulmuş olan ajan-mühbir ağa bunun ilk halkası olmaktadır. İkincisi ise, ister kabul etsin ister etmesin köy muhtarları ve korucuları bizzat devlet eliyle silahlandırılmakta ve teşvik edici bir üyün yöntemi geliştirilmektedir. Aslında Sultan Abdülhamit'in ve tüm gerici miraslarının hortlatılması olayı her düzeyde yaşanmaktadır. Bu, kitleler içerisinde ihbarcılık meslek haline getirme faaliyetinden, devletin en üst kademesinde resmi istihbarat örgütü de içinde devlet başkanı ya da başbakanı bağlı özel istihbarat ağının jurnalcılığı geliştirilmesine kadar her alanda görülmektedir. Rejimin kokuşmuşluğunun bir ürünü olan bu durum, burjuva yazarlarını bile Sultan Abdülhamit dönemiyle kıyaslamaları yapmaya mecbur kılmıştır.

Ama uygulamalar salt Türk hakim sınıflarının tüm gerici deneyimlerinin hortlatılmasıyla da sınırlı olmayıp, dünya karşı-devrim tarihlerinin deneylerinin uygulanması olayı vardır. Sömürgeci-faşist Türk burjuvazisi bugün kendisini, ulusal ve uluslararası düzeyde gericiğin tarihsel mirası üzerinde yaşatmaya çalışmakta, her uygulamasında bu kokuşmuşluk insanı iğrendirecektir kadar duyulmaktadır. Örneğin; halkın devrimciye yardımcı olmadığı, devletin yana olduğu ve devlete karşı savaşılacağı düşüncelerinin yaygınlaştırılmasından, halkın devrimcileri gördükleri

yerde yakalayıp devlete teslim etmesi için uygulanan baskılarla, bu yolu propagandalar, insanı ister istemez emperyalizm ve işbirlikçiliğin unutamayacakları şamarı verdikleri Vietnam'da hatırlanmaya itiyor. Bu konuda Vietnam'da yaşanan gerçeklerden birkaç örnek vermek istiyoruz. "Vietnam Kazanacak" adlı kitabın sadece ilk sayfasından aldığımız örnekler bile mevcut uygulamaya ve propagandaların kaynaklarını, ama aynı zamanda da başarısızlığa uğramaktan kurtulmaya çalıştıkları hemen görmemizi sağlar niteliktedir.

"Yollar, köprüler yapıldı ve ana cadde üzerinde oturanları, onların dışını oranın, bomayma, zengin bir ev görünümü veremeye zorladılar. Ev sahipleri ne denli fakir olurlarsa olsunlar, bunu yapmak zorundaydılar. Eğer paralarını kendileştiremezlerse, otomatik olarak 'Vietkong' sayılıyor ve ortadan kaldırılıyorlardı. Geç-gündüz demeden, halkın akına, Vietnam'da tamamen unutulmuş, gerektiğini sokmaya çalışıyorlardı.

"Baskı, yüksek düzeyde, yarı askeri organlar ve Diem yönetiminin gizli polisi tarafından sürdürülüyordu. Daha alt düzeylerde ise 'Saunma' birimlerinin başkanı bu işi gerçekleştiriyordu. Halk bu iki farklı düzeydeki baskı arasında eziliyordu. Karşılıklı işiyonculuğu sağlamak üzere 'karşılıklı komşu bildiri' örgütleri kurulmuştu. Her beş ya da altı ailenin oluşturduğu bu örgütlerde, her davasını, ziyareti, ya da şüpheli sohbetleri rapor etmekle yükümlü bir kadimî bulunuyordu. Kademli, otoriterlerin istediği anda sorumluluğundaki kişilerin nereden olabecğini söylemek zorundaydı. Herhangi bir yabancının varlığı derhal haber verilmeliydi. Denetim öylesine sıkıydı ki, biz kadroların halk içinde yaşamamız olanağıydı. Fakat, onlarla ilgili kurmak için geceleri uşağıya iniyorduk. Eğer, halk Diem'in yurmuşu altında yaşamaya razı olsaydı, biz hayatta kalamazdık. Halk direniş yıllarını hatırladı ve bizi destekledi. Bize yiyecek ulaştırmanın yollarını buldular. Bu, doğrudan yasağın için önemli bir sorundu.

"O günlerde dağlarda 'üstlendiğimiz' söylenebilir. Ancak bunlar hayatta kalmak için kullandığımız 'işler'di. Hiçbir silahımız olmadı gibi, ancak sayılabilecek kadar malzememiz vardı. 'Stratejik köyler'de yaşayan her yetişkin, bir yabancının görüşünde saldırmak ve onu başkalarına için soya, ip ve fener bulundurmamak zorundaydı. Çan çalarak ya da tahta-ları birbirine urarak ses çıkarmak ve bütün güçleri ile 'Vietkong' diye bağırarak, ellerinde meşalelerle yabancısı yakalamak için davranmaktaydılar. İçimizden birisi görüldüğünde, genellikle yaparlardı bunu. Ancak, değmez bir şekilde, bir birlerini üzerine düşer, beşi onu birden bağırıyordu başlardı. 'Bu yone gitmek... Hayır, hayır şu yana...' Gerçek yön haric her yöne koşuurlardı..." (S:62-63)

ABD emperyalizminin Nikaragua Devrimine ve aradan geçen uzun yıllara rağmen Küba'ya karşı da hâlâ kontro-gerilla saldırıları düzenlediği, CIA tarafından eğitilen karşı-devrimci çeteler eliyle Nikaragua sınır kasabalarına katledildiği dünya halklarının yakından izlediği gerçeklerdir. ABD ve işbirlikçileri doğrudan saldırıyı ihmal etmezsin, halklar içinden karşı-devrimci çeteler oluşturmaya kendi çıkarları açısından en uygun yöntem olarak dünya çapında geliştirmektedirler. Sömürgeci-faşist Türk burjuvazisinin Kürdistan'a yönelik politikasında emperyalizmin devrim ve halk kurtuluş mücadelesine karşı dünya çapındaki bu uygulamaların bir sentezini bulmak mümkündür.

Vietnam pratiginde yaşanan örnekler, sanki Kürdistan'dan verilmis gibi değil midir? Yani daha doğrusu, uygulamadaki benzerlik açık değil midir? Şimdi Kürdistan'da da halk, devrimci-yakalamak, ihbar etmek,iple bağ-layarak devlete teslim etmek, devletin verdiği silahları halkı devrimci-savaşçılara karşı kullanmak zorunda bırakılmakta mıdır? Bu faaliyetler halkı koymadığı, aile edatıyla birlikte hayatı bir tehlike ile yüz yüze gelmemekte midir? İşte görüldüğü, sınır boşaltma hareketi en seri biçimde gerçekleştirilmeye çalışıyor. Dağ köylüleri olaya indiriliyor. İmparatorluk döneminin en çok sonuç veren uygulamaları günümüz koşullarına uyarlanmaya çalışılıyor. CIA usakları, Pentagon generalleri peş peşe Türkiye'ye gelerek ortak toplantılar düzenliyor, planlar çıkıyorlar. O halde, Kürdistan'a karşı savaşın, bizzat CIA ve onun Türkiye'dek

kolu olan Özel Harp Dairesi tarafından idare edildiği de son derece açıktır.

Peki, CIA ve Özel Harp Dairesi başkanlığında yürütülen bu savaş, emperyalizm, Türk sömürgeçliği ve işbirlikçiliğin istedikleri hedefe ulaşabilecek midir? Bunun cevabını da tarih bir çok kezler vermiştir. Vietnam'da uygulanmadık hiçbir CIA yöntemi ve kanlı saldırı kalmamıştır. Halk dikenli teller arasına alınmış, ellerindeki gıda maddeleri bile belli ölçüde tabi tutulmuş, birbirlerini ihbar etmeleri için özel dernekler kurulmuş vb. vb... ama, Vietnam'da halk kendi öz çıkarlarını sahip çıkarak emperyalizm ve usaklarını tavizsizden kovmayı başarmıştır. Uzun yıllar çok kanlı bir savaş vermişler. Milyonlarca Vietnamlı bombardıman saldırıları, namurlardan çıkan mermiler, tank paletleri ve işkenceler altında ya da aşılmış olmuştur. Vietnam'da ormanlar yakılmış, evler-köyler-sehriler yıkılmış, belki taş üstünde kalmamıştır. Ama Vietnamlular, ülkelerine sahip çıkmasını bilmiş, kanlarını son damlasına kadar savasarak emperyalistler ve işbirlikçileri ülkelerinden kovup unutamayacakları bir derer verirken; ülkeyi yeniden ve hem de taş taş üstünde kalmamış olduğu halde inşa etmeyi bilmişlerdir.

Karşı-devrimci tarihler, bir başarı-sızlık tarihidir. Çünkü, haksız ve gerici savaşların tarihidir ve yenilgiye mahkumdur. Oysa halkların mücadelesi tarihi, büyük acılar da çekile başarı ve zaferlerin tarihidir. Çünkü, haklı ve ilerici savaşlardır. Kürdistan'da da yaşanan gerçek bu olacaktır.

Kaldı ki, sömürgeci-faşistler, halkın yüreğinden PKK sevgisini yok etmekte çok gecikmişlerdir. İşte onların yenilgilerinin temelini oluşturan da budur. 1980 sonrası hazırlık yıllarında halkla senesi ve derinliğine işbirlikçileri olmadıkları bir süreçte bile eğer, yüreklerdeki bu sevgi ve umut karartılamamışsa ve devrimci halkla yüz yüze geldiklerinde sıcak kucaklaşmaları karşılansalarsa, hangi sahte iddialar, propaganda ve zorlamalar bu bağı koparabilir. ABD ve usakları, şimdi de Kürdistan'da unutamayacakları tarihsel bir ders almaya hazırlanmaktadır. Onları bekleyen akibeti biz şimdiden ilan ediyor ve hiçbir zaman kazanamadıkları ve bundan sonra da kazanamayacakları halkın yüreğinin öcünüstiye birlikte attığını halkımız adına gurur duyarak haykırıyor, bunun geleceğin zaferinin müjdecisi olduğunu söylüyor.

İhaneti Teşvik Yasası - "Af"

Sömürgeci-faşist Türk burjuvazisi, akıl hocalarının da görüşleri doğrultusunda çok yönlü bir faaliyet içerisinde bulunuyor. Bunlardan birisi de "af" konusu.

"Af" üzerine tartışmaların özellikle son yıllarda yoğunlaştırıldığı biliniyor. Generallerin üzerinde titizlikle durdukları bu konu, geçmişimiz günlerde hiç kimsenin başka izah getiremeyeceği ölçüde açığa çıktı. Ve böylece, "sol" adına "af" yaygaraları koparılan da nasıl bir "af"la tuşa getirilmek istendiklerini sanırsanız görmiş olurdunuz. Bizim bu konudaki değerlendirmemiz ilk gündem itibarıyla çok açık ve netti. "Af"ın bir ihaneti teşvik yasağı olduğunu belirtirsek, bu konudaki pratik girişimler de örnek olarak defalarca verdik. Karakteri gereği Türk burjuvazisinin kendisine sığınmayı bile kabul etmediği tarihi gerçeklerle ortada iken, cezaevlerini dolduran binlerce insanın hangi temellerde serbest bırakıp, ya da cezalarını hafifletileceğini cevaplandırılması gerekirdi.

İşte şimdi bu cevabı, bizzat cuntanın kendisi vermiştir ve hiç kimsenin yanılsız anlırsunuz diye itirazla kalkışmamalıdır.

Türkiye'de Ocak ayı sonlarında dünyaca ünlü "terör uzmanları"nın bir araya gelip bir sempozyum yapıldı. Toplantının konusu "Türkiye'de Teröristlerin Rehabilitasyonu" idi. Basına kapalı olarak yapılan toplantıya kimlerin katıldığını bile gizlemeye çalışıldığı toplantı sonrasında herhangi bir açıklamada yapılmadı. Yalnız, Türkiye'de nelerin döndüğünü bilmemek ve söylememek için ya tam bir saf, ya da açık bir hain olmak gerekir.

Sempozyum'un ardından, Adalet Bakanı Necat Eldem ve daha sonra Özal'ın açıklamalarında konu daha da netlik kazandı ve bu sempozyumda nelerin tartışılıp karara bağlandığı açığa çıkmış durumdadır.

Hatırlanacağı üzere Kenan Evren, 15 Ağustos sonrasında çıktığı Kürdistan seferinde "devlet güçlerine silah sınırları idam etmeyeceğiz de yıllarca besleyecek miyiz?" diye bağırıyordu. Bu sözler, "af" çığlıklarına atarlara da aslında güzel bir cevap niteliğindedir. Kenan Evren açığa belirtiyordu: "Direnişten vazgeçin, devlete ruhumuza teslim olun, örgütlerinizi dağıtın, belki o zaman canınızı bağışlayabiliriz" diyordu. Onun mantığı kendi sınıf çıkarlarını tavizsiz savunma birinin mantığı idi ve kendi çerçevesi içinde tutarlıydı. İşte, haval dünyasında yaşayarak kendileriyle birlikte kitleleri de avutmaya çalışan ve sınıf mücadelesi mantığından fersah fersah uzak bulunanlar bu noktada bir kez daha yakayı ele verdiler.

"Teröristlerin topluma yeniden kazandırılması" uygulaması hemen cunta sonrasında hayata geçirilmeye çalışılmış ve ABD'den getirtilen ya da eğitilen psikologlar cezaevlerine yerleştirilerek işkencelerin eşliğinde sistemli bir çalışmaya sürmüşlerdir. Devlete teslim olan ihanet takımı, kendilerinin kandırılmış oldukları, birer robot gibi kullanıldıkları, komünizmin en büyük düşmanı olduğu, dış mihraklar tarafından oyuna getirildiklerini söyleyerek, örgüt militanlarına yönelik örgütü terk etme, dağıtma ve teslim olma çağrılarını yaptırılmış ve bu faaliyetleri yürüten ihanet örgütleri cezaevleri ve dışarda oluşturulmuş faaliyetlere yöneltmiştir. Şahin-Yıldırım-Semirihan çetesi bunun açığa çıkan bir örneğini oluştururken, benzeri girişimleri hem de daha başarılı sonuçlar almak üzere Türkiye'de de gerçekleştirmişlerdir.

Gazetelerde yer alan şu başlıklara bakalım: "Terörle Mücadelede Yeni Yöntem-Muhbirin Cezası İndirilecek", 4 Ocak 1985; "Eldem: Pısmanlık Dilekçesi Verenlerin Cezaları İndirilecek", 3 Şubat 1985; "Özal: 'Af Yerne Ceza İndirimi'", 16 Şubat 1985...

Bu başlıklar bile "af"ın ne anlama geldiğini ortaya koymak için yeterli. Söz konusu haberlerden biraz daha aktarmaya bakalım: "Adalet Bakanı Necat Eldem af konusuna değinerek, genel bir affın şu konuyu kapsamadığını, ancak pısmanlık dilekçesi veren hükümlülerin cezalarında indirim yapılacağını söyledi." 3 Şubat 1985

"Eldem'in verdiği bilgiye göre TCK'nın halen yürürlükte hükümlerinde, 141. maddede yer alan suçlar da 'son tahakkik açılıncaya kadar' ibhar da bulunanların cezaları dörtte bir oranında indirilebilirler. İhbarın özelliğine göre, idam cezaları 10 yıl ağır hapse inebilirler.

TCK'nın 142. maddesine giren suç ihbarlarında ise, dörtte bir ceza indirimi uygulanabilir. Yeni tasarıda indirim oranları yükseltirken, cezası kesilmemiş olan ihbar sahiplerinin de indirimden yararlanabilmesi öngörüldü." 1 Şubat 1985, Milliyet.

Evret, kaçını yane aynı: "Eğer canınızı korumak istiyorsanız örgütü ele verin, dağıtın ve Kemalizme (faşizme) sığının." Bu çağrılara ve uygulamalara, kitleler ve devrimci halk önceleri de tanık oldular. 1974 affını hatırlayanlar, o dönemde de pısmanlık dilekçeleri imzallattırıldığını, dine dönüş gibi bir çok eski 'komünist'in Kemalizmin bir numaralı savunucusu kesildiğini ve hatta cemaatı hocalarından bile daha imanlı olarak bek vakit namaz kılmaya başladıklarını da hatırlayacaklardır. Ajan "Aydınlık" gürhunun ve henüz aydınlık çıkmamış bir çok gruplaşmanın da yine bu af sonrasında denk geldiği bilinmektedir. Daha da gerilerde, 1934 affı sonrasında komünist hareketin nasıl baştan çıkarılmış olduğunu, Şevket Süreyya ve V. Nedim Türki gibi TKP yöneticilerinin nasıl Kemalizmin ağız birer kadrosu haline geldiklerini anımsayacaklardır. Sömürgeci-faşist Türk burjuvazisi, geçmiş deneyimlerinin tat denizinde ağız olacak ki, aynı uygulamaları günümüzde de dayatmak istemektedir. Ve daha da planlı ve temkinli olarak. Çünkü, 1974'de ihanet takımının yanısıra bir çok dürüst devrimci ve demokrat da af'dan yararlanmış ve dışarda faaliyetlerini sürdürmeye devam etmişlerdir. Burjuvazi buna olan öfkelerini her zaman dile getirdi. Ve şimdi, böyle bir hataya yeniden düşmemek için, "af değil pısmanlık gösteren ve örgüt dağıtılma ceza indirimi" kararını ele hareket ediyor.

Hemen belirtelim ki, bu, savaşın sinisi ve alçakça yöntemidir. TC, akıl hocalarının da öğrettikleri temelde, örgütleri içten yıkmaya ve dağıtmaya.

Devamı 18. sayfa

ORTADOĞU VE DÜNYA

NİKARAGUA HALKI, ABD'Yİ YENECEKTİR!

Son ABD başkanlık seçimlerinde 4 yıllık daha iktidarda kalma izni alan, Reagan, önüne koyduğu hedeflere ulaşmak için saldırganlığını daha da arttırmaktadır. Karşıdevrimleri yaygınlaştırabilmesi için bir 4 yıla daha ihtiyacı olduğunu açıkça belirten Reagan, Ulusal Kurtuluş Hareketlerine ve ilerici yönetimlere karşı açık tehditler savurarak, işi müdahale düzeyine kadar vardırarak istemektedir.

1979'da Diktatör Somoza'yı alt ederek, iktidara gelen Sandinista Cephesi'nde sürekli ABD'nin tehdit-

Daniel Ortega:
"Reagan... korkunç bir savaşın fitilini ateşleyecektir."

leri altında bulunan Nikaragua'da karşıdevrimci, amaclarını sık sık açıklamaktadır. Sandinist hükümet bir-kaç yıldır bizzat CIA'ya destekli karşıdevrimci çetelere karşı savaşırken, şimdi ABD'nin açık müdahale tehditlerine karşı koymaya hazırlanmaktadır.

Küba, ardından Nikaragua devrimleri, ABD'nin arka bahçesinde ö-

nemli yararlar açmış ve bölgede yeni devrimci mücadelelerin gelişmesine de önemli katkılarda bulunmuşlardır. Açık ki, bu rol ABD tarafından tanımak istenmemekte, kendi aleyhine işleyen bu gelişmelere dur demeye çalışılmaktadır. Tehdit, santaj ve karşıdevrimci çetelerin hareketi geçirilmesi oyununda boşa çıkınca, açık müdahaleler gündeme konulmaktadır.

Reagan geçtiğimiz günlerde yaptığı açıklamalarında, "Sandinista yönetiminin işbaşından uzaklaştırılmasına çalışıyoruz" demektedir. Bu iddiasını dayandığı gerekçesini şöyle izah etmektedir: "Nikaragua'da şimdiki Komünist totaliter rejim devam ettiği sürece, amacım Sandinist Yönetimin işbaşından uzaklaştırılmasıdır." Bu sözler bile emperyalizmin bağımsızlığını yeni kazanmış ülkelere karşı sürekli bir saldırganlık içinde olacağını gösterirken, Nikaragua'ya karşı taşınan emelleri de ortaya koymaktadır.

Salıdırganlığını Sosyalizmin en uca köşelerine kadar ulaştırmaya çalışan emperyalizm, geçtiğimiz yıl içinde Grenada'yı işgali ile de, kendisinden kopan her halka karşı, saldırgan bir politika güdeceğini de açığa çıkarmıştır.

Karşıdevrimleri geliştirme ve yaygınlaştırmada 4 yıllık bir ömür daha biçilen Reagan yönetimi, bu hedeflerine ulaşmada hiç bir sınır

tanımamakta, dizginden boşalmışcasına saldırmaktadır. Karşıdevrimci çetelere sunduğu yardımları da giderek arttırmakta, böylece ortamı kendisi için elverişli hale getirmeye çalışmaktadır. ABD Başkan yardımcısı Shultz ise "Sandinista yönetiminin vaatlerini tutması, silahlanmayı durdurması, sınırları dışına komünizm ihraç etmekten vazgeçmesi ve ülkeyi özgürlük ve demokrasiye açması için baskı yapmak üzere, şimdi gerekli önlemleri almazsak, bölge-

Devrimin 6. yılını kutlama törenleri.

deki gelişmeler doğrudan Amerika'nın müdahalesini gerektirir," demektedir. Bu sözlerin anlamını, tüm okuyucularımızda bilmekteyiz. Eğer emperyalizm usaklığı kabul edilmezse, gündeme yeni oyunlar sokulacaktır. Bu konuda hiçbir sınır ve kural tanımadıkları da açık bir gerçektir.

ABD'nin saldırgan politikasına karşı Nikaragua yönetimi ve halkı

da direniş kararı almış durumdadır. Nikaragua Devlet Başkanı Daniel Ortega "Amerikan kongresi, asiler için 14 milyon dolarlık yardım onaylarsa, Reagan'ın saldırgan siyasetini de onaylayarak Orta Amerika'da korkunç bir savaşın fitilini ateşleyecektir." Uzun süredir, bu savaşa hazırlanan Nikaragua, Latin Amerika'da, ABD'ye saldırganlığı karşısında yeni bir Vietnam dersini tatbik için çabalarını yoğunlaştırmaktadır.

ABD Başkan yardımcısı Shultz

bu konuda bir ilerleme sağlayamamıştır. Shultz görüşmeden "Nikaragua vazgeçmemektedir" diyerek ayrılırken, yeni planları gündeme koyacaklarını da itiraf etmekte kaçınılmamıştır. Nikaragua ile anlaşma zemininin olmadığını da itiraf etmesi bundan başka bir amacı taşımamaktadır.

bunalım, 1979'da Sandinista Ulusal Kurtuluş Cephesinin iktidara gelmesinden bu yana süregelen bir ABD sürekli tehditlerle, yönetime geriletmeye çalışırken iç kışkırtmalarda sonuca gitmek istemiştir.

Bu gelişmeler ışığında bakıldığında ABD Nikaragua'ya müdahale edebilir mi? Vietnam deneyini hala unutmayan ve en son Lübnan deneyini yaşayan ABD'nin bu konuda rahat davranamayacağı açıktır. Fakat, gelişmeler önünde giderek sıkışan emperyalizmin her türlü yöntemi denemekten geri durmayacağı, dizginsiz bir zor uygulamaktan çekinmeyeceği de açık bir gerçektir.

Nikaragua örneğinden de ortaya çıktığı gibi, emperyalizm kesin egemenlik dayatmaktadır. Halkların bu saldırganlığa karşı koymaları kuşkusuz emperyalizme karşı aktif bir mücadele geliştirmeleri ile mümkün olabilir. Yoksa "barış içinde birarada yaşama" vb. gibi artık uygulanmazlığı açığa çıkan politikalarda ısrar emperyalizmi geriletmeyi de, devrim mevzilerinin korunmasını da sağlayamaz.

Nikaragua halkının şahsında dünya devrim güçlerine yönelen saldırılara karşı, sosyalist güçler, ulusal kurtuluş ve proletarya hareketleri de gerekli karşılığı vererek, dünya devriminin geliştirilmesinde emperyalizme karşı atak olabilirler. Bu halkların sömürgecilik ve baskıdan kurtulmalarının biricik yoludur.

Zafer, Nikaragua Halkının Olacaktır!

PAKİSTAN
HALK DİKTATÖRE HAYIR DEDİ

1977 yılında Zülfikar Ali Butto'yu kanlı bir darbe ile yıkp, iktidara gelen General Ziya Ül-Hak, kendi diktatörlüğünü pekiştirme çabalarına bir yenisi ekledi. Kendi diktatörlüğünü onaylattıktan sonra, şimdi de ayıplarını gizlemeye bir asma yapıp vazifesi görecektir olan parlamento seçimlerini yaptı.

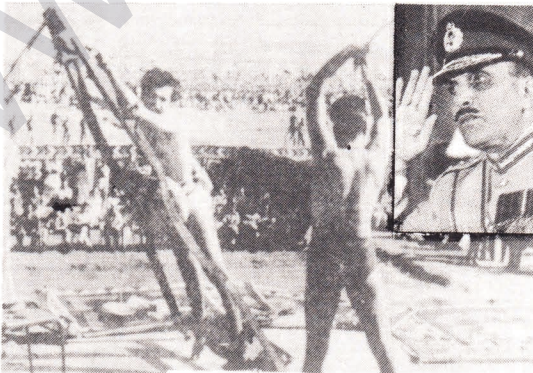
26 Şubat'ta yapılan seçimlere halkın %60'ından fazla bir kesimi boykot diyerek, Ziya Ül-Hak diktatörlüğüne hayır dedi. Seçim öncesinde yapılan tüm tehdit ve tutuklamalara rağmen, halk, seçimleri boykotta kararlılığını, seçimlere katılmayarak, diktatörün suratına bir şamar gibi yaptırdı.

Birbirinden farklı bazı yönleri, örneğin burjuva muhalefetin niteliği vb. gibi olsa da, Ziya Ül-Hak diktatörlüğü ile faşist Evren yönetimi arasında çok sıkı benzerlikler bulunmaktadır. ABD emperyalizmi tarafından yeni-sömürgele- re faşizmin oturtulması konusunda bir model olarak, işbirlikçi yönetimlere önerilen Türkiye modelinin bir benzerini, Pakistan diktatörü Ziya Ül-Hak da yaşamak istemektedir. Pakistan'da atılan adımların faşist Türk cuntasının uygulamalarını anımsatması tesadüf olmayıp, bu konuda atılan bilinçli adımların bir ürünü oluşturmaktadır.

Ortadoğu politikasında da benzer rolleri üstlenen Pakistan yönetimi ile faşist Türk cuntası uygulamalarında da aynı yöntemleri seçmektedirler. Sıkı bir işbir-

liği içinde olan ve karşılıklı birbirlerini kardeş ilan eden eli kanlı diktatörler, dışarda olduğu kadar iç uygulamalarında da hemfikir- dirler.

Afganistan'da gericiğin ayakta tutulmasına yoğun çaba sarfeden diktatör Ziya, ABD'nin direktifleri ile hareket ederek,

Ziya Ül-Hak ve "Demokrasi".

Pakistan'ı karşıdevrimin bir üssü haline getirmiştir. Ülkeyi ABD'ye sonuna kadar açarken, Afgan gericiğinin bu kaynaktan beslenmesine de önemli oranda çaba sarfetmiştir.

Ziya Ül-Hak son seçim olayın-

da da görüldüğü gibi, kendisini onaylatarak bu faaliyetlerinde daha pervasızca hareket etme imkanları yaratmak istemiştir. Faşist Evren de "Anayasa" oylaması, ardından seçimlere giderek, "demokrasiye döndü" demogojisi altında daha saldırgan bir yol izlerken, faşist Ziya da buna

besi ile iktidara gelen Evren cuntası, burjuva muhalefetten en ufak bir direniş görmez, tam tersine açıklarının kapatılması doğrultusunda destek görürken, Ziya Ül-Hak iktidara kanlı gelmiş, burjuva muhaliflerini ezme ve üzerlerine sert gitmek zorunda kalmış ve karşısında da direnişi görmüştür. Bu durum, benzer uygulamaların hayata geçirilmesinde de önemli farklılıklar ortaya çıkarmaktadır.

Demirel-Ecevitler cuntaya bizzat destek arama çabası içine girerken, Ziya Ül-Hak önemli bir muhalifi olan Zülfikar Ali Butto'yu idam etmiştir. Ve bugün, Türkiye'de burjuva muhalefet cunta icazeti ile hareket ederken, Pakistan burjuva muhalefeti bu çeperleri biraz daha kırabilmiştir.

Zülfikar Ali Butto'nun idamı ile Pakistan'da şiddetlenen siyasal ortam, mevcut çatışmalı durumunu günümüze kadar devam ettirmektedir. Butto'nun idamı, muhalefeti hareketlendirerek belirli çabaların içine girmesine yol açmıştır.

Bellirli bir etkinliği olan burjuva muhalefeti, kanlı diktatörlüğü yıkamışsa bu kendi içinde taşıdığı yetersizliklerden kaynaklanmaktadır. Halkın, diktatör Ziya'ya karşı muazzam bir kin ve öfkesi vardır. Nitekim, taşan bu

kin ve öfke, çoğu zaman kanlı çatışmalara dönüşmektedir. Buna rağmen, muhalefet belirli bir gelişmeyi sağlayamamaktadır.

8 yıldır iktidarda bulunan Ül-Hak, halkın tüm haklarını gaspetmiş ve en ufak bir gelişmeye olanak tanımak istememiştir. Bu da kitlelerde oluşan öfkenin daha da gelişmesine yol açmaktadır. Faşist rejimin tüm saldırı ve tehditlerine rağmen, halktaki kin ve öfke azaltılmamıştır.

Muhalefet partilerinin katılımını engellediği seçimlere, muhalefet partilerinin çağrıları ile boykot ilan edildi. Diktatörlüğün tüm engellemeleri ve saldırılarına rağmen, halk boykottan vazgeçirilemedi. %60'ın üzerinde oy kullanmama oranının olduğu seçimler, aynı zamanda kitlelerin Ziya diktatörlüğüne, "hayır" cevabını da oluşturmaktadır. Seçimlerden önce 2000'i aşkın muhalefet lideri tutuklanmasına rağmen, yine seçimleri boykotta engel oluşturmamıştır. Kendi kabinesinden 4 bakanın da seçimi kaybetmesi, bu cevabı daha da güçlendirmektedir.

Faşist cuntaların halktan hiç bir zaman destek göremeyeceğinin açık bir kanıtı olan bu son seçim, Ziya diktatörlüğünün günlerinin sayılı olduğuna da açık bir örnek oluşturmaktadır. Tüm çabasına rağmen, sarılan temelleri onarma gücünü kendisinde bulamayacaktır. Koltuk kaymaya, temelleri çatırdamaya ve kanlı ör- rülme istenen duvar, diktatör

Devamı 18. sayfa

Güney-Dogu Asya'da Vietnam devriminin zaferiyle, diğer bazı ülkeler de bağımsızlığını kazanmışlardır. Laos ve Kamboçya da Vietnam devriminin etkisiyle, emperyalizme karşı savaşarak ulusal bağımsızlıklarını kazanmış ülkelerden ikisidir.

Başta anti-emperyalist bir nitelikte olan Kamboçya devriminde, ayrışma süreci geliştikçe çatışmalar da yoğunlaşmıştır. Giderek iktidarda ağırlığını duyuran Polpot rejimi, içeride muhaliflerini ezmek için katliamları yoğunlaştırmıştır. Şimdi yapılan sayımlarda 3 milyona yakın Kamboçyalının katledildiği ortaya çıkarılmıştır. Devrim güçlerini tasfiye yönelik girişimlerin doruğuna varıldığı 1978 sonlarında, devrim güçleri hazırlıklarını yoğunlaştırarak bir karşı saldırıya geçmişlerdir. 7 Ocak 1979'da Vietnam birliklerinin enternasyonalist desteğiyle de geliştirilen mücadele Polpot diktatörlüğünün yıkılması ve yerine Hang Samrin liderliğinde devrim hükümetinin geçmesi ile sonuçlanmıştır.

Polpot rejiminin yıkılması ardından emperyalizm, Kamboçya'da işlenmek istiyen karşı-devrimcilere desteğini arttırarak, yeni yönetimi yıkmaya girişim-

lerine hız vermiştir. ABD emperyalizmi, Vietnam'da aldığı ağır yeniliden sonra, bu alana adeta "yaralarını yeniden sarma" isteğiyle yönelmiş ve bunda da eline geçen fırsatı değerlendirmek istemiştir. Bu nedenle Kamboçya'daki gelişmeleri yakından izlemiş, her adımda egemenliğini yeniden tesis etmenin planlarını yapmıştır.

Kamboçya'nın mevcut zayıf durumu ve devrim güçlerinin örgütlenme düzeyindeki yetersizliklerden yararlanarak, karşı-devrimi geliştirmiştir. Bunda gerici-önemli bir üssü haline getirilen Tayland'dan da alabildiğine yararlanmaya çalışmıştır.

Kamboçya'ya Vietnam desteği emperyalizmin bu planlarını önemli oranda boşa çıkarırken, ABD'nin yaranlarının yeniden kanamasına yol açmıştır. Karşı-devrimci tüm saldırılara rağmen, Kamboçya'da ilerici yönetim iktidarı koruma başarısı göstermiştir.

1979'dan bu yana Polpot yandaşları ile Prens Sihanuk taraftarlarını, Tayland'daki gerici üslerle eğiterek, Kamboçya içerisine gönderen emperyalistler, özellikle-

le de yakın dönemde saldırılarını yoğunlaştırmıştır. Tayland'ın Kamboçya sınırında üslenen Polpot yandaşları, zaman zaman Kamboçya sınırından daha iç bölgelere geçerek, yerleşim alanlarına karşı saldırılar düzenlemektedirler. Böylece Hang Samrin hükümetine karşı saldırılarını sonuçlandırmak istemektedirler.

1984'lerin sonlarına doğru, Kamboçya'da devrim ve karşı-devrim güçleri arasında yoğun çatışmalar ortaya çıkmış ve hâlâ en şiddetli bir biçimde sürdürülmektedir. Emperyalizmin geniş saldırı hazırlıkları içinde bulunduğu bir dönemde, Vietnam birlikleri ile Kamboçya devrim güçlerinin ortak hareketi, bu saldırıları püskürtmede önemli adımlar atmaktadır. Tüm emperyalist basını ve güçler hep bir ağızdan, Kamboçya'da devrimin kazandığı mevziler karşı bağırarak ve saldırı ortaklığı yapmaktadırlar.

1985 Ocak ayı içerisinde önemli oranda darbe yiyen karşı-devrimci birlikler, Kamboçya sınırından Tayland'a sığınmaya başladılar. Ötümündeki güçlerde de sürecek olan bu çatışmalar, önemli gelişmelere de yol açabi-

lecektir.

Tayland'da üslenen karşı-devrimci birlikler eliyle Kamboçya ve hatta başarılabilsen, Vietnam içlerine kadar saldırılarını uzatmaya çalışan emperyalistler, ortaya çıkan yeni gelişmeler karşısında, hiç olmazsa uşaklarının yaşamasını sağlamaya uğraşmaktadırlar. Bu amaçla Tayland'a önemli oranda destek sunarken, ortaya çıkan bogsunu da engellemeye çalışmaktadırlar.

Bir yandan Tayland'da kışkırtıcı yaygınlaştıran, diğer yandan da yeni saldırı ve provakasyonları gündeme getirmektedirler. Ama baş vurduğu tüm yöntemler Vietnam desteğindeki Kamboçya halkının kararlı direnişi karşısında sonuçsuz kalmaktadır.

Ötümündeki günlerde yeni görünüşler kazanarak devam edecek olan emperyalist saldırı, karşı-devrimci güçlerin Kamboçya'da etkisizleştirilmesine kadar devam edecektir. Vietnam BM temsilcisi yaptığı açıklamada «Vietnam birlikleri yönetimin egemenliğini kurması ile birlikte geri çekilecektir» derken, bu sal-

dırlara karşı sonuna kadar direneceklerini de ifade etmektedir.

Kamboçya'da karşı-devrimci saldırıların etkisizleştirilmesi açık ki, yönetimin güçlenmesine bağlıdır. Zaten Vietnam desteğinin önemli nedeni de böylesi bir güçlenmeyi sağlamaktır. Nasıl ki, Afgan hükümetinin zayıflığı, gericiğin yaşamasına yol açıyorsa, Kamboçya için de aynı durum geçerlidir. Gericilik, ancak devrim güçlerinin gerçekten bir güç olmaları ile bir daha canlanamayacak bir biçimde ezilebilir.

Bugün Kamboçya halkı ve yönetimi ötümündeki en temel görev budur. Bu görevin başarılması da yönetimin ve halkın başına muşallat edilen gerici kuşurtmaların püskürtülmesi ve ezilmesi ile mümkün olabilir.

Emperyalizm ne kadar saldırıya olursa olsun, gericiğe ne kadar destek sunarsa sunsun, Kamboçya halkı gericiği yenmeyi başaracaktır. Bugün daha fazla destek ve güç sahip olan Kamboçya halkının zaferini perçinlemesi önünde engel oluşturalabilecek bir neden de mevcut değildir. Bu nedenle zafer yolunda daha emin adımlarla ilerleyebilecek, sosyalizm camiasında kendisine düşen rolünü yüklenilebilecektir.

Kürdistan'da Yeni Sondajlar

Faşist cunta iktidara gelir gelmez çürümüş olan Türk kapitalizmini çöküşten kurtarmak için Kürdistan'daki yerüstü, yeraltı zenginlik kaynaklarımızı görülmemiş bir talana tabii tuttu. Zenginliklerimizin talan edilmesi sırasında gücünün yetmediğine ise emperyalist güçleri yardıma çağırır. Bu temelde emperyalizme bağımlılığını daha da geliştirdi. Bugün Kürdistan'da faşist Türk sömürgecilerinin açmış olduğu bir çok talan faaliyeti, doğrudan çeşitli emperyalist devletler ve tekeller tarafından yürütülmektedir. Hakkari'de İngiliz emperyalizminin uluslararası petrol tekelleriyle ortaklaşa yürütülen petrol arama faaliyeti bu talanın bir parçasıdır.

Türk sömürgecilerinin Shell tekeliyle ortaklaşa Hakkari yöresinde dört ay aşkın sürdürdüğü petrol aramaları bütün hızıyla devam etmektedir. Bütün masrafları yüklenen Shell tekeli Türk burjuvazisiyle 20 yıl süresince petrolün %45'ine ortak olacak şekilde anlaşmıştır. Hakkari merkezine bir km uzaklıktaki Meran köyünün yanında kamp kuran firma petrol arama çalışmalarını Hakkari'nin kuzey cephesinde olan batıda doğuya uzanan 3630 metre yüksekliğindeki kara dağlarda sürdürmektedir. Kara dağların hemen her vadisine yollar yapılmış ve halen de yapılmaktadır. Her 50-60 metre de bir kuyu kazılmakta ve her gün 500 kg dinamit lokumu patlatarak arama faaliyetlerini sürdürmektedirler. Bu faaliyetleri Shell tekeline mensup 45 petrol mühendisi ile Mardin'den, Siirt'ten ve Diyarbakır'dan getirilen Kürdistanlı emekçiler yürütmektedir. Emperyalistler ve faşist Türk burjuvazisi bir taraftan yeraltı ve yerüstü zenginliklerimizi sömürürlerken, emek ve kol gücümüzü, göz nurumuzu ve fiziki yapımızı da çok ucuz sömürmektedirler.

Emperyalizm ve Türk burjuvazisinin Kürdistan'ın zenginlikleri üzerinde kurdukları bu ortak faaliyetleri sömürgecilik politikasındaki ortaklıklarını gösterdiği gibi Türk kapitalizminin emperyalizmle olan yeni sömürgecilik ilişkilerini de çok açık biçimde göstermektedir. Bilindiği gibi Kürdistan Üzerindeki klasik sömürgecilik dünyadaki istisnalardan biridir 1960'larda

dünyadaki ulusal kurtuluş hareketlerinin tasfiye ettiği klasik sömürgecilik, bazı alanlarda günümüze değin yaşatıldı. İl paylaşımlı savaşından sonra emperyalizmin baş vurma zorunda kaldığı yeni-sömürgecilik, çok sinsi bir sömür biçimi olarak emperyalist sistemin temel politikası oldu ve bu politika direk işgal, istila ve ilhaka dayanan klasik sömürgecilik politikasıyla değişmedi, tersine onunla bir bütünlük arzetti, bunun en bariz örneği kendisi bir yeni sömürge olan Türkiye ve onun klasik sömürge Kürdistan'dır. Yine İrlanda İngiltere'nin bir klasik sömürgeydi. Yeni bugün kalıntı halinde bulunan klasik sömürge emperyalizmin direk işgal ve ilhaki altında olmayan sömürgeciler ve emperyalizmle işbirlikçileri tarafından talan edilmektedirler.

Bugün Kürdistan'daki klasik sömürgecilik yalnız Türk burjuvazisi tarafından sürdürülmektedir. Aynı zamanda emperyalizmin yoğun destek ve işbirliği ile sürdürülmektedir. Türk burjuvazisi emperyalizmin desteği ile ayakta durmaya çalışırken, Kürdistan üzerindeki sömürsünü de aynı destekle derinleştirmektedir. Bugün, emperyalist petrol tekellerinin Türk burjuvazisiyle ortaklaşa Hakkari yöresinde yaptığı petrol arama çalışmaları bu sömürün bir devamıdır. Türk burjuvazisinin emperyalizmle yeni sömürgecilik ilişkileri olmasa, Türk burjuvazisi Kürdistan'ın zenginliğini yalnız başına bu denli sömürmez, talan edemezdi. Türk kapitalizminin gücü buna yetmezdi.

Özellikle faşist cuntanın iktidara gelmesinden sonra Kürdistan'ın diğer bölgelerinde olduğu gibi, Hakkari'de de talan faaliyetinin hızlandırılmasının ve bugüne kadar bir bir sonuç alınmamasına rağmen sürdürülmesinin nedeni nedir? Sadece ekonomik olabilir mi?

Bunun nedenini birçok yerde görmek mümkündür. Herseyden önce bunun yanı sıra nedenleri olsa da, asıl nedenini başka yerlerde ara-

mak gerekir. Ama şunu da söyleyelim ki, büyük petrol yataklarının bulunduğu bir ülkede petrolün bulunmaması mümkün değildir. Her kazıların kuyuda petrolün fıskırdığı bir gerçekdir. Özellikle Hakkari yöresine ağırlık verilmesinin nedeni başka yörelerde petrolün tükenmesi olamaz. Esas nedeni yörenin ekonomik toplumsal yapısına bağlamak gerekir. Hakkari kendine has özellikleri olan bir alandır. Bu özelliklerin en çarpıcısı Türk burjuvazinin Kürdistan'ın tüm ekonomik toplumsal yapısı üzerinde kurduğu ve derinleştirdiği hakimiyetini bu yöre üzerinde istenilen şekilde kuramaması olmalıdır. Bu nedenle yörede yaşayan halk derin bir yurtsever öz taşımakta ve direnişçiliğini korumaktadır. Egemem olan aşiretçi-feodal yapıyla Kürt gerçekliğini en çok yaşayan bir kesimdir. Sömürgeci kurumların en zayıf işletildiği, dolayısıyla ulusal yabancılaşmanın en az oranda görüldüğü bu yöre halkı, Türk sömürgeci burjuvazisinin kazanamadığı bir potansiyel güç durumundadır.

Hakkari bölgesinin toplumsal yapısındaki bu özellik belki geçmişte Türk burjuvazisi için bir sorun arz etmiyordu. Fakat 1970'li yıllarda Kürt halkının içine girdiği ulusal kurtuluş sürecinin bütün hızıyla geliştiği ve Kürdistan'ın Türk sömürgeci burjuvazisinin ayağından altından kaydırarak, TC'ye büyük darbeler indirdiği bugün, Hakkari'nin bu yapısı, ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesinde büyük rol oynamakta önemli görevlerin başınımasın kolaylaştırmaktadır. Bunun önüne geçmeye çalışan faşist güçler, geç kaldıkları bildikleri halde, yine de ekonomik yatırımlarını ve askeri yığınlarını hızlandırmışlardır. Ancak, mevcut Türk kapitalizmi yalnız başına böyle bir talan faaliyetini kısa sürede istediği şekilde gerçekleştiremeyeceğinden, hızla emperyalizmle ortaklıklara varmıştır. Bu ekonomide olduğu gibi askeri alanda da yapılmaktadır. Bölgeyi önce ekonomik

olarak ablukaya alarak bu temelde denetimlerini daha da arttıracaklarını ve yöre halkını kazanabileceklerini umut etmektedirler. Ulusal kurtuluş mücadelesinin alevleri hemen tüm Kürdistan'ı sarmadan yangından mal kaçırır misali kolları svayarak, Kürdistan'ın zenginliklerini talana girişen faşist Türk burjuvazisi, "ne götürürsem kârdır" mantığıyla hareket etmektedir. Bkindiği gibi bir toplumun tam olarak egemenlik altına alınması salt askeri zorla sağlanamaz. Hakimiyetin sağlanması için askeri zor sadece etkilileyici rol oynar. Egemenliği sağlanabilmesi için zorun kaynağı olan ekonomik yapı üzerinde hakimiyet kurmak gerekir.

İngiliz ve Fransız emperyalizminin klasik sömürgecilği ile Türk sömürgeciliğinin Kürdistan üzerindeki gelişimi arasında fark vardır. İngiliz ve Fransız emperyalizminin sömürgeledeki gelişimi, esas olarak ekonomik talana ve yerli kültürün imhasına dayanmaktadır, daha sonra askeri işgal, siyasal ilhak gerçekleştirilmektedir. Fakat Türk burjuvazisi ekonomik ve kültürel olarak zayıf olduğu ve Kürt halkını ulusal imhaya uğratma amacında olduğu için, önce askeri işgal ve siyasal egemenliği daha sonra da ekonomik ve kültürel sömürgecilği geliştirmiştir. Kürdistan üzerindeki sömürgecilik böyle bir gelişme seyrini izlemiştir. Fakat hemen belirtelim ki, Türk sömürgeciliği Kürdistan'ın her yerinde aynı anda ve düzeyde gelişmemiştir. Örneğin Hakkari yöresi sömürgeciliğin en zayıf geliştiği alan oldu. Aşiretçi-feodal yapının egemen olduğu alanlardan biri olan bu yöre, sahip olduğu coğrafik, iklimsel yapısı nedeniyle ve metropol kentlerine uzak olmasından dolayı Türk kapitalizmiyle daha geç tanışmış, dolayısıyla yurtsever direnişçi Kürdizliğini kaybetmemiştir. Ayrıca diğer Kürdistan parçalarıyla sınır ve oradaki yurtsever mücadelelerle ilişkili halinde olması nedeniyle, ulusal yabancılaşmaya çok az uğramıştır. Türk kapitalizminin geç girmesinin nedeni oldukça

dağlık bir alan olmasıdır. Kapitalizmin bu yere girebilmesinin, ilk ve temel koşulu yol şebekesinin geliştirilmesidir. Oysa dağlık bir alan olan Hakkari'de böyle bir şebekenin gerçekleştirilmesi çok zordur. Diğer yandan Türk kapitalizmi daha çok tarımsal alanlarda gelişme göstermiştir. Hakkari yöresi bir tarım alanı olmadığı için, Türk kapitalizminin ilk tercihi olmamıştır.

Bugün ise, Hakkari'nin ulusal kurtuluş mücadelesinde oynadığı etkin rolün önüne geçmek için adeta sömürgeciliği yeniden geliştiren faşist Türk sömürgecilerinin ekonomik talan faaliyetleri sadece sömürü amacıyla yapılmamaktadır. Kürt halkını imha etme politikalarının ekonomik bir halkasıdır. Bu ekonomik sömürgecilik sadece petrol arama ile de sınırlı kalmamaktadır; aynı zamanda emek sömürüsü, sular üzerinde hidroelektrik santralleri kurma, hayvan ürünlerini talan etme gibi çeşitli biçimlerde gerçekleşmektedir.

Ama artık faşist Türk burjuvazisinin geç kaldığını söyleyebiliriz. Artık istediği şekilde ülkemizin zenginliklerini, ne emperyalizme peşkeş çekebilecektir, ne de talan edip götürecektir. Topragımızı, emek gücümüzü, kanımızı, değerlerimizi, kültürümüzü, beynimizi sömürmeyecektir. İsteddiği şekilde at oynatıp kılıç şakırdatamayacaktır. Her önüne gelene tekme-tokat yapıp tramayacak, insanlarımızın onurluyla oynamayacaktır. Yaptığı her zorbalık ve talan karşısında, büyük bir ulusal kurtuluş savaşına hazırlanan halkımızı ve onun önderi PKK'yı bulacaktır. Yani halkımız, artık yapılacak sızma sessiz kalmayacak, kalmamaktadır. Düsmandan hesap soracak kadar yüklenmiş bir mücadele potansiyeline sahip bir halktır. Hiçbir emperyalist ve sömürgeci uygulamalar, onu dönülmeye bir yol olan ulusal kurtuluş mücadelesinden geriye dönderemeyecektir. Faşist sömürgecilerin son yıllarda emperyalist tekellerle ortaklaşa Kürdistan'da açtıkları ekonomik, kısmen de askeri tesisler, şebekeler, işletmelerle istedikleri sonucu elde edemeyeceklerdir. Kürdistan ardi sahipsiz, Kürt halkı ise köleliğe boyun eğen bir halk değildir.

PARTİZANIN MEKTUBU

Biz 15 Ağustos eylemcileri olarak Partimizin siyasal çizgisini pratiğe aktarmak maddi olguya dönüştürme amacıyla giriştiğimiz eylemlerin neden ve yol açtıkları sonuçları kamuoyuna açıklama ve ihanet çukuruna batmış tasfiyeciliğin faşist cuntanın saldırılarıyla paralel kültürün olayları çarpıtma, tersyüz gösterme ve Partimize yönelik artırdıkları tahrik edici provakatif saldırıların nedenlerini ortaya serme amacıyla bu yazıyı geç ve tekrar da olsa kaleme almayı gerekli gördük.

Kamuoyu tarafından bilindiği gibi, PKK öncülüğündeki HRK güçlerinin 15 Ağustos'ta başlamak üzere, ülkemizin çeşitli yerlerinde gerçekleştirilen eylemler, bu ana kadar devam edegelmiştir. Faşist ordunun üstün ezici gücü karşısında düşman saldırıları boşa çıkartılarak, dönemsel görevlerimizin başında gelen siyasal çalışmaların önünü açma ve kazanımlarını koruma, rolümüzü Partimizin silahlı güçleri olarak, arzuladığımız seviyede olmasa bile, yerine getirmiş ve getirmeye devam etmekteyiz.

Giriştığımız bu eylemleri gerekli kılan etkenler ve mevcut ortamın özelliklerinin kavranması fazla izah gerektirmeyecek kadar açık, net ve anlaşılır bir durumdur. Devrim sorununa doğru, samimi yaklaşım gösteren herkes açısından eylemlerin Kürdistan'da ulusal kurtuluş mücadelesinde varılan ileri bir aşamanın zorunlu görevleri olarak anlam bulmaması mümkün değildir.

Eylemlerin içinde boyverdiği nesnel ve özel gerçeklik objektif bir yaklaşımla değerlendirildiğinde Kürdistan'da yürütülen silahlı mücadelelerin dayattığı gerekliliğini anlamak güç bir iş olmayacaktır.

12 Eylül 1980'de faşizmin iktidara gelmesinden önce Türkiye ve Kürdistan'da uzun bir devrimci mücadele sürecinin yaşandığı söz konusudur. Devrimci süreç, bazı eksiklik ve olumsuzluklarıyla birlikte sınıfsal ulusal mücadelelerin doğuş, gelişme ve yükselme aşamalarını izlemiş, bir çok konuda önemli siyasal kazanımları ortaya çıkarmıştır. Türkiye'de aydın-geçelik hareketinde kabarma, işçi sınıfının ekonomik ve siyasal mücadelesinde keskinleşme, küçük-burjuva aydın demokratların büyük oranda olsa, yönetime karşı muhalefeti, gibi sosyal devrim dinamiklerinin yeşerip olgunlaşması gerçeği yaşanmıştır. Kürdistan'da sömürgeciliğin geliştirdiği ideolojik-politik bağımlılık, ajan-muhbir yapı ve işbirlikçi hain güçlerin toplum üzerindeki otoriteleri büyük oranda dağıtılıp, ulusal baskıdan doğan halkımızın sömürgecilik karşı doğuştan tepkisi bilinçli eylemliliğe dönüştürülerek sömürgeciliğin egemen siyasal gücü yenilgi alma noktasına getirilmiştir. Sağlanan gelişmeler sonucu, karşı-devrimin zoru artmış ve kurtuluşu faşizmde arama noktasına gelmiştir.

Faşizmin vahşet ve talanını halklarımız üzerinde sistemleştiği iktidarı kırma uğrunda, Türk devletinin yıkılmasına yol açacak ekonomik-politik bunalmı giderilme çalışılmıştır. Bu amaçla, yasal boşluklar kapatılmış, toplum kaba bir zor gücü altında ezdirilmiş, dev-

rimci-demokrat güçlere önemli darbeler vurulmuştur. Faşizmin bu hiç dinmeyen beş yıllık şiddet pratiği ona ne kazandırmıştır?

Herşeyden önce, faşizmin Türk burjuvazisinin temel çelişkilerini çözemediğini rahatlıkla söyleyebiliriz. Toplumsal çelişkileri daha da körüklemiş, kitlelerde her an patlamaya dönüşebilecek içten tepki birikimine uygulamalarıyla yol açarak, öncünün örgütlü eylemine güçlü çıkış olanağını sunan derin ve kapsamlı bir muhalefet zeminini ortaya çıkarmıştır.

Sol'un önemli bir kesiminin yurtdışında devrimden uzaklaşma, yozlaşma ve çürüme içinde tasfiyeciliğe yöneldiği 1981-83 arası dönemde PKK, diğer yazılarında geniş açıklamasını yaptığı toparlanma, hazırlık ve ülkeye dönüş çalışmalarını üstün gayretlerle yürütmüş, faşizm ve provakasyonun tüm engellemelerine rağmen, ülkenin elverişli alanlarında, düşmanın dağıtılmasını imkansız kılan bir konumlanma içine girmiştir.

Partimiz, bu dönemde Kürdistan'da mevcut güçlü siyasal zemin üzerinde halk direnişini örgütlemeye koyulmuş ve örgüt çekirdeklerinin kitlelere içine atılmasıyla kısa bir süre içinde yeşerebilen durumları ortaya çıkarmıştır. Çalışmalarımızı kitlelerin derin bir sempati ile karşılamış ve faşist sömürgecilik karşı mücadelede temel olan halk savaşı esprisi içinde silahlı mücadelelerin adım adım geliştirilmesi taktiği, kurtuluş çizgisi olarak kitlelerce tasvip edilerek çizgiye gereken desteği vermişlerdir. Bugün tasfiyecinin iddia ettiği gibi, halk, faşist boyunduruk altında yaşamaya hiçbir zaman rıza göstermemiş, kurtuluşun zorunluluğunu kavramakta güçlük çekmemiştir. Kürdistan ulusal kurtuluş savaşı halkın nezdinde meşruluk kazanmış ve başka bir seçenek altında normal insanı yaşamı bile sürbilmemenin olanaksızlığı, geniş halk kesimlerinin bilincinde köklü yer edinmiştir. Kitleler yaşadıkları son bir kaç yıllık deneyden önemli dersler çıkarmışlardır. Onlar, atılan sloganların doğruluğunu, daha somut algılayor, sloganların eyleme dönüşmesine temel teşkil edecek politik dayarlıklar ve ulusal kurtuluşun düzeyine ulaşmışlardır. Kitlelerde bunu görmek için derin araştırmalarda bulunmaya gerek bırakılmayacak kadar durum açık, net ve anlaşılırdır. Gidilen her alanda, sömürgeci faşizme karşı öfke, kin ve ateşli kurtuluş özlemi ile karşılaşılır. Diğer yanda faşist baskı ve talan demokras bilmiyor; gün geçtikçe yeni zorba kanunları, zamlar, silah, olmazsa karşılığı olan para alma, hertürden keyfi uygulamalar, işkence, ırza tecavüz, yozluk ve ahlaksızlık sürüp gidiyor. Toplumun başına geçirilen vahşi soyguncu kast her tarafa ağlarını kurmuş, işbirlikçi hain ve düşkündümlen takımı halkın değerlerine yapmış bir illet olarak varlığını sürdürüyordu. Servet birikiminin temeli olan ticaret ve üretim yerine ihbar ücretleri ve rüşvet geçirilmiş; faşist devlet, bu yolla palazlanan kan emiciler güruhunu sosyal dayanağını genişletmek için güçlendiriyordu.

Uzun bir süre böylesi ezici bir ortam içinde tutulan geniş halk kesimleri yanbaşlarında kurtuluş güçlerini görmek isteyerek mücadelesini beklettiler içine girmişti. Bu beklentilerin karşılıksız kalmaması gerekirdi, kaderleriyle başbaşa bırakılmazlardı. Halka ve devrime

azıcık bağlılığı olan her kişi ve örgütün faşizmin kan, işkence, kanarak ortasına müdahale etmeleri sorumluluklarının kaçınılmaz bir gereği ve görevidir. Bundan uzaklaşanların tüm ısrarlı engellemesine rağmen, bu sorumluluğu taşıyan güçler olarak, PKK kadro ve militanları, uzun bir yürüyüş katedip ülkenin derinliklerine ulaşarak 2. Parti Kongresinde karar altına alınan silahlı mücadele taktiklerinin birinci adımını atmak üzere, 1983 baharından itibaren faaliyete geçtiler.

Geliştirilen örgütlenme planı, halk savaşının temel dayanaklarını teşkil eden stratejik bölgelerde uygulamaya konularak, faaliyetler üslenme, çevre edinme ve keşif istihbarat temelinde geliştirildi. Siyasal ve silahlı mücadelenin başağına getirilip ilerletilmesi için, mutlaka atılması gereken bu ilk adım sınırlı alanlarda dar görevler ve gizli çalışma tarzıyla yürütülmekte yetersizlikleriyle beraber bugün dayandığımız örgütsel ve teknik temelini atılmasını gerçekleştirdi. Üs alanları açığa kavuşturuldu, buralarda kitlelerin kalbine yerleşildi; bazı şehir merkezlerine el atılarak dağılık çevreler arasında toparlanma sağlandı, kadro birikimi artışı sağlandı, ulaşım ağları geliştirildi, düşman hedeflerinin keşfi yapıldı ve bölgelere ilişkin çalışma planları ortaya çıkarıldı.

Çalışmalarımızın başlangıcında bulunduğumuz dönemde düşmanın nasıl bir tepki göstereceği 1983 Mayıs'ında Güney Kürdistan'daki varlığımızı imha etmeye yönelik idam cezasıyla açıkça anlaşılıyordu.

Devrimci hamlemizi kesmek için faşist cuntanın Mayıs ayında giriştiği PKK'nın fiziki varlığını imha etme hareketine aynı dönemde Semir provakatörünün örgüt tasfiyesini amaçlayan kompleks ile Kemal Burkay'ın siyasal tasfiyemizi amaçlayan ("Devrimci mi Terörizm mi-PKK Üçüncü" adlı broşürünün piyasaya sürülmesiyle) siyasal taarruzu eşlik ediyordu. Bu üz güç aynı dönemde PKK'nın kadrosal, örgütsel ve siyasi varlığına kast eden, saldırıyı bir işbölümünü andıran biçimde başlatmışlardı. Üç eylemin aynı ana denk gelmesinin salt bir tesadüf olduğunu sanmıyoruz.

Bütün ağırlığına rağmen üç başlıklar karşı-devrim hareketi PKK'yi direniş geliştirme kararlılığında caydırılamamış, saldırılar hamleminin çelik siperine çarparak yıkılmaktan kurtulmamıştır. Neydi düşmanların kahreden bu çelik siper? PKK saldırılarından habircisine o anda tek bir silah bile sıklamada ama, düşmanları geri püskürtüldüler. Çünkü, herşeyden önce, Partinin direniş çizgisini doğru, meşru ve gerekli kılan, onu yatıştı güçlendirilen ülke ve bölge düzeyinde muazzam politik koşulların varlığı söz konusudur. Partimizin esas olan ideolojik ve örgütsel birlik, büyük direnme ruhu ve yüksek politik düzey yapımızın özünü teşkil etmekteydi. Halkımızın ısrarlı direniş arzusuyla birleşen Partimizin bu özünü geçerek bütün düşman saldırılarını boşa çıkartacak çelik zırh duvarını oluşturu.

Faşist cuntanın Güney Kürdistan'a saldırısı fiyaskoyla sonuçlanmış, kadrolarını içeriye akışını durduramamış, bu nedenle henüz ayakları üzerine dikilmemiş gücümüzü açık bir savaş içine çekmek için ıçerde yoğun saldırılara girişmiştir. Üz kıyışık bir birimizin üzerine tam 2.500 kişilik askeri güç yığıldı, silahlı aşiretlerin üstüne

gidip teslim almaya çalışıyor, erzak kısıntısı, sınırın sıklaştırılması, yeni muhbir ağlarının, komutanlar, öğretmen ve kadrolu imamlar (bunlar özel görevli MİT elemanları oluyordu) eliyle geliştirilmesine çalışıyor, çeşitli düzeylerde sık sık toplantılar düzenlenip, plan ve önlemler geliştirilerek, halka zorla dayatılıyor.

Bu süreçte kitleler arasında yapılan sınırlı siyasal çalışmalar, onlarda canlanma umut ve heyecanı yaratıyor, işkenceci, ajan ve muhbirlerin cezalandırılması yönündeki talepleri karşı durulmaz bir düzeyde çıkarak faaliyetlerimizin önüne dayatıyor. Bu yapıya darbe vurulmaksızın çalışmaların alanını genişletmenin olanaksızlığı kendisini hissettirdi. Birkaç bölgede ajanlara karşı konulan sınırlı birkaç eylem bile ajan yapının kısa süre içinde büyük ölçüde etkisizleşmesini sağlarken, siyasal çalışma alanlarını artarak, faaliyet kapsamı genişlemeye gösteriyordu.

Gelişme ve olayların hızı siyasal ve eylemsel faaliyetin kapasitesini büyütme, ortamı karşılayacak geniş örgütlerin yaratılması sorununu gündeme getiriyordu. Ancak kitlelerde devrimin gücüne tam güven henüz oluşmamıştı. Kararsızlıklar, bocalama ve düşman gücü hakkındaki yanlışlar giderilerek devrimin güçlü olduğuna dair güven yerleştirilmeliydi. Nitekim kitlelerin ısrarlı talebine rağmen zamanında atakta bulunamayışımız durumunluk ve tıkanmaya yol açıyor, başgösteren zayıf umutlar düşmanın azgın terörü altında sönme ve yığınlaşma dönüşme tehlikesine giriyordu.

1983-84 Ağustos ayına kadar yaşanan bu gelişmeler sonucunda ikinci kararlı bir adım atılmalı, faşist teröre karşı devrimci şiddeti geliştirmek ve işkencecilerin hesap sorulması amacıyla ileri bir hareket başlatılmalı, siyasal, örgütsel çalışmalara atılım kazanılmalıydı. Yani silahlı propagandanın geniş kapsamlı amaç ve işlevlerini mümkün kılacak, ona rolünü gördürebilecek yeni bir dönem açılmalıydı. Bu, her açıdan bir zorunluluk halini almıştı.

15 Ağustos'a yukarıda belirlenen gelişmeler neticesinde varılmış ve objektif-subjektif koşulların ortaya çıkardığı gelişmelerin bir ürünü olarak eylemler başgöstermiştir. Burada bir taktiğin uygulanması söz konusudur ve hiçbir oportünist çarpıtılamayacağı derecedeki taktiğin doğruluğu aşağıda izah etmeye çalışacağımız yol açtığı gelişmelerle kanıtlanmıştır.

15 Ağustos Eylemliliğinin Yol Açtığı Siyasal, Örgütsel ve Pratik Sonuçlar Nelerdir?

HRK'nin kuruluş ilanı ile 15 Ağustos'ta yapılan tarihsel çıkış seçilen isabetli hedefler, beklenen yerde düşmana vurulan darbeler, düşmanı şaşkına çevirdi, korku ve panik havasına boğdu.

Şok tesiri altına giren düşman, bir isyan hareketi ile karşı karşıya olduğu gafına kapılıp için, kitleler karşısında Eylül ayının başına kadar geri adım atıp kuru-sert baskı yöntemlerini bir kenara bırakarak, halkın koruyucusu pozisyonuna girdi. Halka yalnızca durumuna dair düşen faşist Türk ordusunun klasik "yenilmez, yıkılmaz" imajı kula bir sürede yerle bir oldu. Eylül ayının başından itibaren düşman ordusunun giriştiği doğrudan savaş hareketiyle güç üstünlüğünü

kullanma çabası verildi. Fakat görünen güçlerin savaşıyla karşı karşıya olduğuna anlayınca çığına döndü ve acizlik içinde yalan, demogojiden ibaret propagandasına hız vererek kofluğunu örtmeye çalıştı. Ordu tam bir plansızlık içinde dört bir tarafa hücum ettiriliyordu, fakat sonuç alınmadan manevra üstüne manevra yaptırılarak askerler bitkin düştürüldü. Böylece ordu bünyesinde yakınlaştı kendini göstererek sert disiplin laçkalığı, hız hantallığı döndü. Emir-komuta zinciri zayıflamış, çoğu yerde işleme hale gelerek herkes bir üstünü nasıl yapıp bu beladan nasıl sıyrılacağı düşünmeye başlamıştı. Bu durumlar hızla yaygınlaşarak askerlerin moral, cesaret ve savaş azminden yoksun düşmelerine yol açıyor, ordu bünyesinde saklı bulunan Kürt-Türk çelişkisi ve siyasal çelişkiler yer yer kendini açığa vurarak durgun çelişki kısmen hareketlenmeye başlıyordu.

Eylemlerin sükküllüğü düşman şokunu artırarak sarsıntısını devam ettirdi ve faşist şefferi telaşa düşürdü. Yitirdikleri en ağır şey tarihsel güç prestijleri idi. İlk etapta devrimci kurtuluş birliklerini hedefleme durumunda olan düşman, kendi çaresizliğini görünce halka karşı sahte tutumunu bırakarak, başta çevrelerimiz ve birliklerini koruyan silahlı aşiretler olmak üzere, halkı topyekün baskı altına aldı; işkenceyi yaygınlaştırdı, başta kendileriyle uzlaşma arayışında bulunduğu aşiret reisleri dahil herkesi hedefi haline getirecek ev yaktı, talan ve gaspa girişti. İşkence ve çatışmalarla suçsuz insanları katletti. Estirilen vahşi terör altında halk sindirilecek devrimci kuvvetlere karşı kullanılmak istendi, fakat halk bu duruma girmeyerek kurtuluş kuvvetlerine olan desteğini daha da arttırmakla düşmana gereken cevabı verdi.

Yeni dönem halk coşkuyla karşılamış, eylemlerin sürekli kılınp, yaygınlaştırılması istemi ve derinden etkilenmiştir.

Köklü bir tarihi geçmişe sahip olan halkımız dış istilal ve iç ihanetler sonucu gelişmesi duruma uğratarak çağın gerisine itilmiştir. Özellikle cumhuriyet tarihiyle birlikte daha sistemli ve tahripkar bir sömürgecilik karşı karşıya kalan halkımızın giriştiği birçok isyan hareketında bilinen yetersizliklerden dolayı hep sonuçsuz kalmıştır. Bu ve daha çok da son yıllarda ortaya çıkan ilkel milliyetçilik ve sahte örgütlerden aldığı yaralar nedeniyle kurtuluşu dair umutları körelmiş durumda idi. Böyle bir ortamda Partimizin doğru çizgisinin hayata uygulanması demek olan gelişen HRK eylemliliği, Parti çizgimizin kitleleşmesi ve ulusun yeniden ayağa kaldırılması yolunda içine girilmesi gereken doğru, doğru olduğu kadar da zorunlu olan bir yöneldi.

Sömürgeciliğin sindirdiği ve politika dışına ittiği halk kitleleri üzerinde olumlu bir etki ve canlılık yaratan eylemlimiz yanlış anlayışları parçalayarak ulusal kurtuluş mücadelesi ve onun önderi Partimize güven ve inancı geliştirdi. Önlere açılan kitleler politiklarını içine çekilecek mücadeleyle yakın destekleri geliştirildi. Sıcak mücadelenin yaşandığı alanlarda gençliğin bir bölümü HRK içine çekilerek, diğer önemli bir bölümü buna istekli kıldı. Halk üretim ve yaşamı savaş ortamına uyarlamak zorunluluğunu kavrayarak buna hazırlıklı hale gelmeye çalıştı.

Diğer yanda halkımızın sırtında bir kambur teşkil eden feodal-aşiretçi yapıların kofluğu ortaya çı-

karak gerici bağ ve değerler çözülmeye yüz tuttu. Reformist küçük-burjuva ve ilkel milliyetçiliğin teslimiyetçi ihanetçi yüzü kitleler tarafından daha açık anlaşılabilir pratik zemin bu güçlere kapatılmış oldu.

Türkiye emekçilerinin faşizmin azzın baskı, sömürü ve terörü altında çekti edilmis halde bırakıldığı bir ortamda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin faşizme indirgi darbe, Türkiye halkının mücadelesine hayatı bir destek ve düşmana karşı ortak mücadele mesejini sunmuştur. Türkiye devrimine sol'un önemli bir kesiminin sırt çevirdiği bir dönemde PKK'nin her tarafa yankılanan gur bir ses ile yaptığı devrim haykırışı, Türk halkının faşizmin üstüne yürümesinde itici bir faktör olmuştur.

Devrimci silahlı mücadelemiz aynı zamanda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini uluslararası güçler nezdinde önemli bir konuma çıkararak, ona prestij kazandırmıştır. Dünya kamuoyunun Kürt sorununa karşı öteden beri süregelen ilgisizliği bir anda dağılarak, soruna karşı birçok gücün olumlu veya olumsuz yönde düşünce ve tavır belirlemesine yol açmış, bu suretle faşist Türk sömürgeciliğinin halkımızın varlığını ve mücadelesini inkar-örtbas etme çabaları bozguna uğrayarak soyutlanmışlık tehlikesi önemli oranda aşılmıştır.

Partimizin Kürdistan'da ivme kazandırdığı devrimci süreç, toplumsal, siyasal, tarihsel etki ve bağlarla oluşmuş bir yığın yapı kurum ve alışagelmis yaşam koşulları üzerinde değiştirici etkiler bırakarak, safları devrim ile karşı-devrim arasında daha hızlı ve yoğun tarzda yer edinmelerine doğru itmiştir. Toplumda böylesi bir ayrışma ve netleşme olayını yaratan güç olarak PKK, politik dengeli stratejik yön-de devrimin lehine dönmüşürmüş, düşmanın politik tecrit çemberini daraltmıştır. Düşman, işbirlikçi kesimler ve emekçi kitleler tutum ve hesaplarını yeniden gözden geçirerek PKK'nin adamlarına göre a-yarlamak zorunda kalmışlardır. İşbirlikçiliğin toplumsal temeli önemli oranda daralmıştır.

Bu politik gelişmeler ortaya çıkaran devrimci silahlı mücadelemiz örgütlenme zemininin güçlendirilmesine önemli hizmetler sunmuştur. İçte ve dışta devrimimiz için son derece önemli avantajlar getiren silahlı propaganda taktiği doğruluğunu kanıtlayarak, müca-deleyi ileri bir döneme sıçratmıştır. Bu dönem politik muhtevası örgütlenmeye yeni bir atılım ve gelişmiş bir biçim kazandırmanın olanaklarını yüksek oranda çıkartan içeriktir. Eylemler yaygın bir ajitasyon ortamını oluşturmuş, kitleleri daha fazla bilinçlendirmeye doğru itmiştir. Düşmana karşı kararlı bir tarzda dikilebilmenin moral ve cesaret öğelerini güçlendiren geniş ajitasyon ortamı devrimci propaganda son derece önem ve ihtiyaç kazandırmıştır. Toplumun geniş yığınları ve sosyal otoriteler üzerinde coşku-prestij yaratan ortam, kitleler arasında yürütülecek cephe-sel faaliyeti bolca ürün sağlayabilecek düzeye çıkarmıştır. Toplumumuzda egemen olan basıboşluk ve örgütsüz yaşam alışkanlığının sakıncalı kitlelerce daha somut anlaşılması ve bu alandaki köyü-lü üyüklüğü önemli oranda gerilemiştir.

Kitlelerde örgütlenmeye doğru bir akış süreci yaşanırken, parti kadroları arasında da bu yönlü bir olgunlaşma kendini göstererek, çeşitli nedenlerden kaynaklanan zayıflıklar kısmen aşılmış bulunuyor. Kadrolardaki zayıflığa yol açan etkenlerin başında gelen mücadelesinin ağır gidişatı yerini canlı akışkan bir ortama bırakarak, etkinleşme-nin derin pratik süreci gelişti, dal-lanan örgütsel görevler ve çok yönlü pratik, kadroların özgün yapılarını

berraklaştırarak doğru bir işbölümü ve görevlendirmenin ortamını doğurdu. Örgütlenme, savaş ve ajitasyon çalışmalarının bir arada yürütüldüğü ortamı yaşayan kadrolar pişerke büyümeye gösterdiler.

Yukarıda sıralanan örgütlenmenin yapı ve temelinin edinilen anlayışlar, deney, yetenek ve yeni kavrayışlar üzerinde etkinleşmeye doğru götürülen gelişmeler, örgütlenmenin önünde ciddi engeller oluş-turan etkenleri gidermesi, dur-gunluk ve atıl kalmaya son vermesi gibi sonuçlar vermesinden dolayı örgütlenmenin önu artık açılmıştır diyebiliriz.

Silahlı mücadele pratiği aynı zamanda askeri gücümüzün çelişkesini de sağlamıştır. Yeni as-keri durum birçok yönü ile eylemsel alanda bir çığır açışın başlangıcı teşkil etmiştir. Askeri durum, halk savaşının savunma aşamasını yeni maddi ve manevi unsurlarla besleyerek güçlü kılmıştır. Faşist düş-man birliklerini karşı geliştirilen başarılı saldırı eylemlerimiz, savaş-çı birikimimizin uzun savunma sü-reci içinde edindiği tutukluluğu önemli oranda yıkararak sürekli sal-dırı ruhunu egemen kılmıştır. Yeter-siz savaş ve donanımı rağmen birçok güç ve çevrenin gözünde büyüttüğü bir düşmana darbe vurul-bilmiş, HRK üyeleri haklı olarak kendilerine güven duymaya başla-mış, düşmanla uzun süreli bir sa-vaşım içine girebilmenin güç ve moral kazanımına sahip olmuşlar-dır. Yoğun düşman saldırıları altın-da geliştirdikleri saldırı tekniğinde olduğu gibi savunma biçimleri ko-nusunda da deney ve yeteneklerini arttırmışlardır.

Ortaya çıkan bazı sonuçları belirlersek; geride bırakılan süreçte gerçekleştirilen yaz dönemi hare-kâtı, bir yönü ile askeri ve siyasal yapıyı kuzgun bir muharebe or-tamı içinde sinamıştır.

Çıkan sonuç; yapımızın savaşçı sürdürebile kudretinde olduğunu göstermiştir.

Aynı zamanda bu mücadele süreci içinde düşmanın ordu yapısı üstün ve zayıf yönleriyle tanınmış, gilezdiği zaaf ve çelişkileri açığa çıkararak, "Türk ordusunun önünde hiç bir güç duramaz" safasatı yerle bir olmuştur.

Halkın savaş karşısındaki tutu-mu netlik kazanmış, azımsan-mayacak bir destek potansiyeli ile karşı karşıya bulunduğumuz orta-ya çıkmıştır.

Sonuç itibarıyla, "faşist terör karşı devrimci şiddetli geliştirme ve işkencecilerin hesap sorma-yaz dönemi hareketi" amaç ve hedeflerini önemli bir kısmına ulaşarak güçleri korumuş ve bu suretle dö-nemi başarıyla atlatabilmiştir.

O halde; mademki sonuçlar yapımızın kudretini, halkın devrimci savaşçı kabullerine destekle-miş olduğunu ve düşmanın yaşama gücünden yoksunluğunu ifade etmiş-tir, o zaman devrimci savaşın önu açılır ve düşmana istediğimiz bi-çimleri dayatabilir, muharebelerin yer ve zamanını kendimiz tayin ede-biliriz. Bu durum taktik inisiyatifin elimizde olduğunu gösterir.

Bir taktik doğruluğu olup olmadığının düşman çelişkilerinin üzerindeki etki-si, halkın devrimci bilinç ve heyecan-ını yükseltmesi, öncü güçlerin ge-lişip güçlenmesine yol açmamasıyla ölçülür. Uyguladığımız bir taktik vardır ve yukarıda izah ettiğimi-z gelişme ve sonuçları ortaya çıkarmıştır. Taktiğin yol açtığı gelişme ve sonuçları ele alın-maksızın, niteliği hakkında peşin bir hüküm verip yanlışlıklar demek en iyi bir niyetle ele alınsa bile saçma-lıkta başka bir şey değildir. Üstelik buna "terörizm, provakasyon, ma-ceracılık" demenin arkasında yatan düşüncenin devrimi ve halkı savun-duğu iddia edilebilir mi? Halkı savunma adına halkın ısrarlı istemi ve desteği üzerinde yükselen ve

artık bir halk direnişi boyutunu aldın-dıran süreç duyulmayan halkın örgütlü devrimci direnişine küfür etmek, ona saldırarak ne anlama geliyor; ve hele direnişle ilişkin faşiz-min yaptığı belirleme ve tanımla-maların hiç de farklı olmayan nitelendirmeler yapıyorsa, bize bu tutumun tek doğru ifadesi halka ihanet-faşizme yaranmadır.

Bunlar faşizmle aynı tahlil, yor-um ve sonuçlarda bulunuyorsa, faşizmin olağanüstü düzeye varmış korkunç baskılarını haklı göster-mek için yaptığı propagandanın tıpa tıp aynınsı devrimci güçlere karşı yapıyorlarsa o zaman onun baskılarına "sol" adına meşruluk tanımlıyorlar da ne yapıyorlar? Bu durumu artık herkes görmek zo-rundadır ve lütfen sol'a en büyük hakaret olan bu rezil kepaşe takı-mını hâlâ sol gösterme tutumundan vazgeçilsin, bunları sol saymakla sol'u onursuz göstermekten başka bir şey yapmıyoruz.

Tasfiyeciliğin 15 Ağustos devrimci direnişi karşısındaki tutumu faşist yönetim tutumundan farklı değildir. Bunu görüp de anlamamak, tavrı koymamak suçlarını perdele-mekten başka bir şey olamaz. Sol sol'dan istifası vermediği müd-detçe, faşizmin alanına iltilhak ettiği düşmanın neresinde görülmüştür. Evet görülmüştür, fakat, bizde herkesin gözünün içine baka baka, hem de utanmadan, sıklıkla yapılan iş bunun ta kendisidir. Faşizme uşaklıklarını teorik maske-lerle örtmeye çalışıyorlar. Terörizm deyip halkımızın kutsal direnişine saldırıyorlar. Evet ikinci Hitler Re-gan da terörizm deyip her tarafa sal-dırıyor. Hatta anti-emperyalist rad-ikal yönetimler ve sosyalist ülke-leri bile terörist ilan etmektedir. Faşist Evren de halkı "terörizm" belasından kurtarmak için ortaya atılmış, yüzbinlerce "terörist" in canına okumuş ve "terörizme karşı başanlı" mücadele verdiği için em-peryalizmin dünyaya örnek göster-diği "kahraman" değil midir? Te-rörizmin tekrar dirilmesi için topyekün bir halkı beş yıldan beri rehin tutanlar onlar değil midir? Peki, siz sözüm ona anti-faşist, anti-emperyalist "ilericiler", "sosyalist-ler" ve de "komünistler", Reagan ve Evren'in bütün anti-teröristleri tek cephe altında toplamaya ve müca-deleye çağırdıkları bir dönemde aynı şiddetli arzu ve heyecanla Türkiye ve Kürdistan dışında -ki Kürdistan'da yapamazsınız çünkü yapmanız için faşist devlet ünifor-masını giymeniz gerekir, aksi halde bugün halkın hainlere karşı giriştiği tutuklamalar içinde kendinizi bulur ve onların akubetine uğramaktan kurtulamazsınız- dünyanın dört bir yanında herkesi PKK "terörizmine"

Bugün faşist Evren'in terörizme karşı Kürdistan'da yürüttüğü kıya-sıya bir savaşı var ve kendini haklı göstermek için hasmı olan PKK'nin öncülüğündeki silahlı direnişi te-rörist ilan etmiştir. Siz de bu dire-nişle terörizm dediniz; o zaman yaptığınız şey faşist savaşı haklı çıkarmaktan başka bir anlama gelmez.

Kürdistan yeni direniş hareketi 6. ayına giriyor ve hıızdan hiçbir şey kaybetmeden sürekli tırmanma gösteriyor. Yaygın bir savaş hare-keti içinde tutulan yüzbinlere varan düşman askeri gücünün dinmeyen saldırıları altında bu kadar uzun bir direniş hâlâ varlığını sürdürebili-yorsa, buna terörizm denilebilir mi? Halkın desteğini almayan bir hareketin değil 6 ay, 1 ay bile bu denli saldırı karşısında ayakta dur-ması olanaksızdır. Peki halkın des-tekleği bir hareketin teröristlikle bir alakası olabilir mi? Anlaşılan siz terörü gerçek anlamından çıkarp

her türlü silah kullanımına terör demeye başladınız. Sizin mantığı-za göre her silahlı hareket terör, onu uygulayan ve destekleyenler ise suç işlemektedirler, suçlunun ceza-landırılması da meşru olduğuna göre siz, bugün terörizmden dolayı topyekün bir halkın cezalandırıl-masını meşru saymakta ve arka çı-kmaktasınız. Sosyalizmimiz bu tav-rını 60 yıl önce de göstermişti. M. Kemal'in "vahşi" Kürtleri ıslah eden "medeniyetçi" katliama TKP o zaman da alkış çalmıştı. Şimdi de bunu yapmasın fazla şaş-mıyoruz, ama bizim bay "Kürtçü-lere" ne demeli? Siz yine bugün halkımızın katliamına alkış çalıyo-sunuz? Anlaşılan M. Kemal'in ıslah edilebilmiş olduğu Kürtler sadece sizler oluyormuşunuz!

Eylemlere provakasyon deni-liyor ve tasfiyeci sol'un tümünün bu konuda bir ortaklık içinde olduğunu görüyoruz.

Emeğin Sesi: "Apocu çetelerin Eruh, Şemdinli, Sınak ve çevre-lerinde giriştikleri provakasyon-lar..."

KOMKAR S:68: "Cunta uzun sü-re-den beri hazırlıklarını yaptığı saldırıya başlatmak için bu son provakatif gelişmelerde bizzat rol oynamış olabilir..."

Pişeng S:22: "PKK... 15 Ağustos provakasyonunu haklı çıkarmak için boşuna çaba harcıyor." "Bu eylem... emperyalist planlara hizmet etmiştir."

KUK/MK 8 Eylül 1984 Bildirisi: "PKK (Apocular) tarafından ger-çekleştirilen 'Eruh olayları'; sö-mürgeci, askeri faşist diktatör-lüğün son ıslah hareketine giriş-mesi için tertiplenen bilinci bir provakasyondan başka bir şey değildir... 'Eruh olaylarının' açık bir provakasyon olduğunu kanıt-layan birçok neden var..."

Devrimin Sesi S:41: "Apocu çete... sözde Kürt halkının, özde CIA ve MIT tarafından organize edilebilirliği düşüncesini yan-dıran provakasyon eylemleri dü-zenlendi."

TKP'nin Sesi Radyosu: "... demok-rasinin komposu... provakasyon eylemleri..."

KENAN EVREN: "Bu olaylar (Eruh-Şemdinli eylemleri) bizi demok-rasiye geçmekten caydırmak isteyen güçler tarafından çıkarılmıştır." Yani bu bir pro-vakasyondur.

Provakasyonun amacı konusun-da da farklı yorumlar yapıyor. Kimine göre provakasyon demok-rasiye geçişi önlemek için yapılmış, kimine göre cuntanın Kürdis-tan üzerinde bir saldırıya geç-mesine bahane sunmak için tertip-lenmiş veya PKK kendi içindeki dağılmayı önlemek için bu eylem-leri yapmıştır.

Kenan Evren'e göre de olaylar, yukarıda belirttiğimiz amaçlarında "örgüt sempatisizlerimize moral ka-zandırmak için yapılmıştır".

Pişeng (s: 22), K. Evren'e, bravo çok doğru der ve şöyle yazar "PKK yönetimindekiler içte kendilerine karşı oluşan muhalefetin tepkileri-nin önünü bu eylemin gerçeklerden uzak tıpteki propagandasıyla ka-patmaya yönelik çabalar içerisinde-dir."

PKK bu eylemleri yapmakla kimi provake etmiştir? Faşist cuntayı -öyle mi?(!) Peki, faşizm yine işbaşına getirildi? Tabii hiç kuş-kuş cevabımız şu oluyor: "Ma-ceracıl terör ve anarşi yaratılır da ondan". Maskaralığımızı örtmek için de ekonomik bunalım, ABD'nin bölge çıkarları vs. vs. gibi derin tah-lillerinizi tespitinize ekleyecek-siniz. Bugün Türk ordusunun Kürdis-tan'da yürüttüğü vahşi saldırılarına da PKK'nin yolaçtığı belirtmek-siniz. Soranızı siz: "Kürt halkının

sahipleri" beş yıldan beri Kürdis-tan'da yaşanan nedir? Sıkıyö-netim, tutuklama, işkence, idam, açık kanunusuz talan ve de hiç dur-mayan komando operasyonları. O halde bunun literatürdeki adı halka zulüm ve saldırı olduğuna göre cuntanın Kürt halkına karşı sal-dırısı geçmesi için herhangi bir "provakasyon"a gerek isni duyul-sun? Gerek olduğunu söylemek cuntaı bugüne kadar yaptıkların-dan muaf göstermekten başka bir şey değildir.

PKK'nin "provakasyonu" ile yi-tirilen nedir? Bir halk ayaklanma-sının çok ciddi gizli ve de yoğun hazırlıkları içinde olduğunuzu ve işin tamamlanmasına az bir zaman kala PKK'nin ben belanın aniden ortaya çıkıp işe bir çok sokarak herşeyi berbat ettiğini söyleye-mezsiniz herhalde. Ama örneğin sunu diyebilirsiniz: faşizm ile "demok-rasi" arasında görev devir-teslimi olacaktı da PKK "provakator" bu işlemleri durdurdu. Sizler de görev başına gelecek olan bu "demok-rasi"de yerinizi alacaktınız ama, PKK bırakmadığı için öfkenizi alamadınız ve faşist cuntanın bir an önce demokrasinin önündeki bu ciddi engeli ortadan kaldırması için onun saldırılarına alkış tuttunuz ve onun dışardaki propaganda kolu oldunuz. Avrupa'lara eskiden İter Türkmen'ler, Kamuran İnan'lar gidip basın toplantılarıyla dağıttıkları rapor ve bildirilerle PKK'nin terörizme karşı "haklı davası"nın propagandasını yapıyorlar. Bugün bu görevi sizler devralmışsınız. Şeyh İdris-i Bitilisi'nin yerini torunu Şeyh Kamuran İnan aldı, onun da yerini henüz sınav süresini tamamlama-dığı için Ankara'ya gelemeden bu ara Stockholm'de görev eğitimi-gören Kürt Kemal; Bay Buray alyor. Durumuna bakılırsa büyük-lelerinden de pek geri kalmıyor. O da Türkiye'de terörizmi konu alan ba-sın toplantılarını düzenliyor, İter Türkmen'in 1983'te PKK'nin suç-ları ve suçlarını içeren ve onlarla ilişki ve desteğin kesilmesini tale-p eden raporun aynısını, fakat biraz uaha geliştirilmiş olan "PKK'yi Tanıyalım" başlıklı rapor ve bildiri-leri çıkarıp, "dost" güçlere dağı-tıyor.

"PKK'yi tanıyalım" adlı rapor-da "PKK yönetimine karşı içte muhalefet var. Umdukulmı bula-mıyan ve bu nedenle örgütten ayrılmak isteyen bir çok kişi göz altına alınmış, kendilerine baskı ve iş-kence yapılarak ayrılmaları önlen-mek istendiği" yazılıyor. (TKSP-PPKK-KUK-Rızgarı-TEK) haberi

16 Şubat tarihli TRT haber ya-yınında ise 8. Kolordu komutanı-larının Dersim'deki bazı tutuklama-larla ilgili yaptığı şu açıklamayı işitiyoruz: "Örgüt mensuplarına verilen vaatler karşılanmadığı için bir çok örgütlerinden ayrılmak istemektedir fakat baskı ve işkence yoluyla durdurulmaktadır".

Bu iki açıklama üzerinde yor-um yapmayı okuyucuya bırakıyo-ruz.

Yaptıkları bunlarla da bitmiyor, dahası var. Kürdistan'da sömürgeci faşizme karşı gelişen mücadeleye tavrı aldıkları göstermek için Avrupa kentlerindeki Türk konsoloslukları önünde gösterilerde bulundular, bu gösterilerin birinde -Stuttgart- hıznı almayanları oldu ve "kahrolsun PKK!" slogan-larını attılar (HK). Böylece faşizmin "sehitleri" için tutukları yası dile getirdiler. K. Buray bir yazısında (Riya azadi) PKK'nin yurtservet gö-rülmesi için bu eylemlerini derhal durdurması gerektiğini belirtiyor-du. Bu adam ulusal hainliği ajana-ğında hiç kimsenin atlatı kuşku bile duymadığı Aydınlık'ın (Seçenek) takdiri kazanacak düzeye var-dırıyor. Seçenek 10 Aralık 1984 sayısında bayımızı şöyle örnek gö-steriyor: "Kemal Buray'ın kitabı ile

TKSP'nin yayın organı 'Riya azadi'-deki Apocularla ilgili yazılar Sovyet yanlısı diğer Kürt örgütlerine de bir örnek olabilir." Ki aynı Seçenek bir diğer sayısında şunu yazıyor: "Devlet bugün halka, Apoculara karşı kullanmak üzere verdiği silahları bize de verecek midir?"

Evet örnekler daha da çoğaltılabilir. Ama ihanetin durumunu görmek için bunlar yeter de artar bile. Şimdi durum bu kadar açık olduğuna göre, şunu demekle haklı değil miyiz?

15 AĞUSTOS EYLEMLİLİĞİ KARŞISINDA TASFİYECİLİĞİN İÇİNE DÜŞMÜŞ OLDUĞU TAVIR FAŞİZME YARANMA VE ONA UŞAKLIK SİYASETİDİR.

15 Ağustos ve sonrası devam eden eylemler nedeniyle tasfiyeciliğin PKK'ye karşı saldırının keskin bir düşmanlık düzeyine vararak yeni boyutlar almıştır.

Faşist yönetim şerhlerinin ve güdümleri altındaki basının olayları yorumlama tarzıyla şaşırtıcı bir uyum gösteren tasfiyeci "sol"un eylemlerimiz hakkındaki değerlendirmeleri bizleri biraz hayrete düşürdü. Doğrusu bu kadarı da beklenmezdi. Evet biz, bu güçlerin reformist milliyetçi ve sosyal-sosyal niteliklerini biliyoruz ve hiçbir zaman proletarya devrimciliğine -iddia ettikleri gibi- ulaşamadıkları açık olan gerçek bir durumdu. Olsa olsa ancak, burjuva demokratları olabilirlerdi ama, şunu unutmamalıyız ki, bir burjuva demokrati-nin da sınıfsal veya ulusal amaçları, yönlendirdiği iktidar hedefleri ve bundan kaynaklanan mücadele - ittifak anlayışı vardır. Onun bu durumu ona kendi gerçekliği üzerinde siyasal bir çizgiye sahip olma karakterini kazandırır ve herşeyden önce karakterisiz değildir. Toplumsal veya siyasal olayları kendi siyasal mantığı (başkasının değil) çerçevesinde yorumlamaya tabi tutar, muhalif bulunduğu güçlerin tavrından farklı, özgün tavrını ortaya koyar. Bu akim esasında anti-faşisttir. Ve ona karşı mücadele eden yanadır. (Tabii Türkiye'de bu durum farklıdır ve bir sahtelik söz konusudur.)

Siyasal kimliğinden uzaklaşmaksızın faşizmle aynı tavır ve anlayış düşmeleri söz konusu olmaz. İspanya, Fransa, Yunanistan'da (II. Dünya Savaşı ve öncesi yıllarda) günümüzde ise Nikaragua, Şili ve daha birçok yerde bunların gösterdikleri anti-faşist tavırları bilinmektedir. Silahlı mücadele dahil her türlü mücadelenin aktif savunucusu hatta çoğu yerde yürütücü olmuşlardır. Ama bizdeki sözüm ona "proleter sol" gelip dayandığı uzlaşmacı liberal burjuva demokratisinde bile durmadı. O yerde kalıp onun karakterine bile tam bürünemedi ve çürüme süreci içinde o kadar hızla gitti ki, onları da geçerek faşizmle tam bir yaranma ve uşaklık içine yuvarlanarak karakterisizlik ve şerifsizlik içinde soysuzluğun batığına saplandı gitti... yazık bu olmamalıydı.

Bunlar faşist yöneticilerin ağızını kullandılar, ona sadakatlık gösterisinde bulundular. Ve "şehitlerine" sahip çıktılar. Onu baha indirmişlerdi diye PKK'ye karşı saldırılarına hız verdiler. PKK'ye karşı düşmanlığı kimin ilk başlatmış ve aktif kimin olduğu tartışmalarına girmek o yüce "şerefe" nail olma hakkını kimseye kaptırmama dalışına girdiler.

Bunlara karşı bu ifadeleri kullandığımız için bazı dostlar bizi aşırılıkla suçlamasınlar, suçlamalıdır. Olan gerçekleri artık görmeleri gerekirdi. Bu konuda kendisiyle çelişkili bir tutum sergileyen "Devrimci Çizgi"nin durumu işaret edecegiz.

"Devrimci Çizgi" 7. sayısında şöyle yazar: "PKK... (bu faaliyetleri sol'a karşı düşmanca bir tutum izlemeye kullansa da) bu eylemleri;

Türkiye Kürdistan'ında baskı ve terörün sebebi olarak görülemeyen" ve "Kürt solu'nun eski Kürt diren-meleri ile 15 Ağustos direnmesi karşısında farklı tutumlar olmasına bir anlam veremiyor". Oysa gerek Kürt solu dedikleri burjuva milliyetçileri olsun gerekse bir kısım sosyal-şovenin yeni Kürt direnişine karşı çıkışları faşist cuntaya sahip çıktıklarını ifade eder ve reformist anlamda da olsa anti-faşist demokrasi güçleri bile olmaktan uzaklaştıklarını gösterir. Eylemlere ve PKK'ye karşı olan kinleri faşist şerhlerin kinlerini hiç de geride bırakmayacak derecede azgındır.

Eylemlere terör, provakasyon, maceracılık dediler. "Kahrolsun PKK!" sloganlarını Stuttgart Türk Konsolosluğu önünde atarak cuntanın "şehitleri" için tutukları yassı dale getirdiler ve bazıları PKK'ye ajandır, faşisttir dediler ve de yazdılar. Faşizmle kendi arasına sınır çekmeksin onunla bu kadar sarmaş dolaş olan bu neme bir "sol" olduğu işte gözler önünde olan "sol"un yüzkaralarına karşı PKK mücadele ettiği için hâlâ "sol'a karşı düşmanca bir tutuma girdiğini söylemek haksızlık olmuyor mu?

Mademki olayları (Eruh-Şemdinli) yaratılan ajan, provakörler, maceracı, terörist ve hatta faşist iseler, o zaman bunların eylemleri de haksız değil midir? Savaşın taraflardan birisi haksız ise, diğeri de haklı ve nefsi-i müdafaa konumuna girmiyor mu? PKK devlet kuvvetlerine karşı haksız bir saldırı düzenlemiştir, bu "nedenle" devletin askerî birlikleri operasyona geçmek zorunda kalmıştır. Evet, olayları bunların mantığıyla değerlendirmenin verdiği sonuç budur. Buna karşı şunu demekle haklı olmuyor muyuz? Sizin, faşist cuntanın Kürdistan'daki saldırılarını protesto edişiniz, tam bir sahtekârlık ve ikizlülükten başka bir şey değildir. Yaptığınız bütün iş, faşizmi ince yollarla haklı göstermektir.

İhanetçi tasfiyeci "sol"un içine düştüğü bu alçaklık, daha da derinleştireceği beklenen muhtemel gelişmeler arasındadır.

Faşist yönetim eski bir kanunu yeniden gündeme getirerek Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı kullanmak amacıyla silahlı milis hareketini örgütlemeğe çalıştı. Bunun için halka olmadık baskılar uyguladı. Ancak halk, tüm baskılara göğüs gererek, düşmanın bu dayatmasını kırabildi. Bu nedenle, cunta Kuzey Kürdistan'daki ilkel feodal-komprador milliyetçiliğiyle oynamaya başladı ve bunların mevcut örgütlerinin adı altında Kürt gericiğini yeniden dirlitme kararını (Diyarbakır Saray Oteli'nde bu örgütlerin birisinin temsilcileriyle yapılan toplantıda), aldı (zamanı geldiğinde bu örgütün adını ve toplantıya katılanları açıklayacağız) böylece bir karşı-devrim silahlı milis hareketine aday olacaklarını birisi de işbirlikçi-feodal-kompradorların Kürdistan'daki hakiki temsilcisi, cezaevinde polis ile işbirlik halinde -İçerde ve dışarda- devrimci hareketi ezmeye çalışan ve polise 400 kişilik örgüt meşurlarının listesini samimi bir itirafa sunan Ömer Çetin isimli bay sekreterin örgütü Kürdistan'ın "Balli Kombarat"ı Pêşeng (PPKK) denilen karanlık güçtür. (Gerçi belirttiğimiz toplantıda bunların yer alıp almadığı belli değil.) Ama bugün ulus orta saftettikleri "PKK'ye ikinci adımı attırmayacağız, içeriye gidip onları durduracağız" sözlerinin anlamı açıktır. Bunu hangi güçle ve kime dayanarak yapacaklar? Ayrıca bu gücün PKK'ye karşı bir yığın kompo çabası içinde olduğu da tarafımızdan çok iyi bilinmektedir. Şimdiye kadar yaptıkları, PKK'nin kapısına dayanıp, "Avrupa'ya gitmek isteyenlere pasaport, iş, para,

ev, evlilik" deyip Avrupa'ya adam kaçırma çalışmaları. Nitekim birisine birgün içinde pasaport bulup Stockholm'e uçurdular. Ama anlamlı tasfiyeciliğin bu biçimi tutmayınca silahlı tasfiyecilik gündeme getirilmeye çalışılıyor.

Tasfiyeciliğin bütün bunları PKK'ye karşı yapmasındaki amacına gelinece; Avrupa sosyal-demokratları, Türkiye'de düzenin varlığını tehlikeye düşürecek gelişmelerin önünü almak için, 1988'de Kenan Evren rejimi yerine yumuşak bir inişle oturtulmasına çalışan Ecevit liderliğindeki demokratik liberal görünümlü sosyal-demokrat etiketli bir yönetim tezgahlamaktadırlar. Buna Avrupa'da ehlişletirilmiş bir kısım Türk ve Kürt "sol"u da kuşruk yapılmak iste-niyor ve "tekelcilerin bir kanadıyla ittifak kurulabilir" teorileriyle uzlaşmaya çoktan beri yatmış tasfiyeci "sol", sosyal-demokrat şerhleri Olef Palme ile Ecevit'in, "planımızın önünde in ciddi engel PKK ezilmesi" talimatını uygulamaya koymuştur. Fakat ölçüyü o kadar kaçırmışlar ki, yukarıda belirttiğimiz duruma girmekten kendilerini alamamışlardır.

PKK'nin bu "sol'a karşı düşmanca tutumundan şikayet ediyor "Devrimci Çizgi." Oysa, PKK'nin yaptığı iş, sol'u bu içgenc, yüzkartıcı illetten kurtarmaktan başka bir şey değildir. Bunu da, kendisinin olduğu kadar, tüm sol'un da değerleri sayılan, kan pahasına elde edilmiş devrimci kazanım değerlerini tecavüzlere karşı korumak için yaptığını, bu arkadaşlar bilmek durumundadırlar.

"Devrimci Çizgi"nin 15 Ağustos eylemlerine karşı yaklaşımı ise, olumluluk göstermekle birlikte çeşitli hata ve eksiklikler taşımaktadır. Eylemler iyidir, PKK kötüdür anlayışı ile sorun ele alınarak objektif bir yaklaşım sunulmamıştır. Eylemleri Kürt halkının ulusal baskıya karşı haklı bir tepkisi olarak görüyor. Evet, doğru ama, yetersiz bir yaklaşım. Zulme karşı halkımızın tarihte başgösteren bir yığın tepki olayı vardır, fakat bunların önemli bir kısmı salt bir tepki düzeyinde kalarak ilkel başkaldırılarının ötesine varamamışlardır. O günün nesnel gerçekliği bu tepkilerin geniş halk kesimlerinin çıkarlarını temel olan bilinci önderlik yapısının ve örgütlü eylemliliği dönüşmelerine olanak tanımamıştır. Ve zaafardan ötürü yenilgi almaktan kurtulamamışlardır. "Devrimci Çizgi", PKK'nin zaafına işaret ediyor, acaba geçmiş direnmelelerdeki zaafı mıdır bunlar? Sanmıyoruz, çünkü herşeyden önce farklı bir nesnel ortamın ürünü olarak yeni direniş şekillenmiştir. Eski ortamın zaafı, eski ortamla birlikte yok oldu gitti. Ama bazı pratik yanlışlıklardan söz edilebilir, bunu da anlamaları için durum hakkında arkadaşların daha iyi bilgi edinmelerini tavsiye ederiz.

Bugün Kürdistan'da bir savaş ortamı yaşanmaktadır. Ama bu savaş başlatan taraf biz olmadık. Sömürgecilğin kendisi zaten bir savaş ve bu savaş halkımızın imhası kararlılığıyla yüzyıllardır tek tarafı sürdürülmektedir. Şimdi olan, halkımızın PKK önderliğinde kendi savaşını dayatmasıdır. Sömürgeci imha savaşına karşı, bir halkın haklı ve zorunlu müdafası söz konusudur. 15 Ağustos'ta olan gelişme ise, stratejik bir savaş hareketi içinde savunmada olan tarafın taktik bir karşı-taarruza geçmesidir. Ve tabii ki, böylece muharebenin seyrinde de yeni gelişmeler ortaya çıkmıştır. Savunma cephesindeki taraf, seri bir atakla karşı tarafa ağır kayıplar verdirerek ilk raundu 15 Ağustos gecesi kazanmıştır. Düşman adeta çöke olmuş, tam bir panik havası içine girmiştir. Bu ilk şaşkınlığı geçtikten sonra ise,

bütün gücüyle yeniden saldırıya geçmiştir. İşte burada yapılması gereken, düşmana bu toparlanma imkanını tanımadan daha ileri mevzilerin kazanılması olmalıdır. Ancak elde edilen mevzilerin korunmasıyla yetinilmiş ve bu nedenle de ilk sersemletici darbenin etkisini derinleştirmede gereken hız gösterilmemiştir. Fakat bu, çok kısa bir süreli kapsamaktadır. İşte, bilcümle faşist yöneticinin savaş alanına gelerek bizzat kurmaylık ettikleri harekâta, Ekim ayı boyunca tekrar Şemdinli'de ve ardından Çukurca; Beytüşşebap, Şırnak'ta partizanlar karşılık verdiler ve inatla direnecekleri mesajını ilettiler. Düşman, bu direniş karşısında çığına dönerek var güçleriyle her taraftan savaşçılara yüklenmeye devam etti. Toplam 40 bini aşan dağıtık komando birlikleri ve jandarma alaylarından oluşan seyyar güç, yıldırım harekâtını yürütüyordu. Fakat aktif savunmayı geliştirmeye başlayan partizanlar, saldırı ile savunmayı doğru bağdaştırmayı öğrendiler ve düşmanın planlarını boşa çıkararak, onu plansız, başboş maceracılaşa soktular. Partizan savaşı, düşmanı güç bir stratejik duruma sokmayı başaramamıştır.

Düşman, içine girdiği bu güç durumdan kurtulmak için halka başvurdu. Partizanlara karşı savaşmaları durumunda baskıları kaldıracağına vaat etti ve silah teklif etti. Ancak halk, bu teklifi reddederek, partizanlarla birlikte eylemlere katıldı. Onlarca haini kendi elleriyle temizlediler. Gençler, birliklerini içine akın etmeye başladı. Düşman, hiç bir operasyonun, zorlama ve yakıp-yıkmanın bir sonuç vermediğini görünce bir halk savaşıyla karşı karşıya geldiğini anladı ve uçak bombardımanlarının kullanımına kadar savaşı trmandırdı. Bölgelerin köylerden arındırılması planlandı, bunun için bazı denemesine giriştiği Uludere'nin Nerveh köyünde 300 hanelik halkın toplu üç saatlik gösteri yürüyüşü ile karşılaşıncı geri adım attı.

Bunlardan ancak sonuç nedir? Politik ve askeri gücün ulaştığı ölçünün ifadesidir. Bu durumun oluşmasında siyasal faaliyetin rolü belirleyici olmuştur. Savaşın en sıcak anında bile siyasal çalışmaların geniş köy toplantıları düzeyinde sürdürülmüş olmasına borçludur. O zaman, bu faaliyetler, silahlı propaganda faaliyetleridir ve "Devrimci Çizgi"nin, "eylemler silahlı propagandanın kapsamını aşmıştır" demesine katılmıyoruz. Doğrusu olan şudur: Silahlı propaganda çalışmalarının yoğunlaştığı bölgelerde gerillaya geçişin koşulları doğmuştur. Silahlı mücadelenin ileri bir aşamaya trmandığı söylenebilir, ama şu unutulmasın ki silahlı propaganda özünde bir gerilla faaliyetidir, onun bir alt biçimidir, birbirini dışlayan olgular değildirler.

Kürdistan, dengesizlikler ülkesidir, her yerde aynı toplumsal-siyasal koşullara rastlanmaz. Bu nedenle denge tuturmak için yerel koşulların durumu dikkate alınmalıdır ve tek dengeleyici unsur da silahlı propaganda olmuştur, ama farklı düzeylerde sürdürmek koşuluyla. Örneğin Giap; bir silah propagandaı kast ederek, "işbirlik düzeyinde başlamak güç olur" der başlangıçta küçük birimler, hatta bireyler düzeyinde halkın içine karışarak gizli faaliyetin yürütülmesi gerektiğini belirtir. Ancak bu gelişmelerden sonra, birlik düzeyinde hareketle geçilebilir. Giap'ın komuta ettiği 34 kişilik ilk direniş birliğine, propaganda takımı denilmiştir ve bu propaganda takımının giriştiği ilk eylemler ise üç bölgede düşmanı kısa süre içinde geri çekilmeye zorlayan eylemler olmuştur.

Silahlı propagandayı gerilladan ayıran hedeflerin çapı değildir, bu

tek başına belirleyici olamaz. Esas olan siyasal, örgütsel ve askeri teknik koşulların olgunluk düzeyidir. Bugün bu olgunlaşmanın sağlandığı bölgelerde silahlı mücadele gerilla karakterine bürünmüştür. Ancak ülkenin bir çok alanında silahlı propaganda çeşitli düzeylerde hala esastır.

"Devrimci Çizgi", "15 Ağustos eylemleri, silahlı propagandanın çapını aşan eylemlerdir ve derhal gerilla cepheleri açılmalı, güçler dağıtılmamalıdır" diyor. Yukarıda eylemlerin niteliğini koymuştuk, ama farzsayalım ki bunlar gerilla eylemleri olsun, yine de arkadaşlarımızın yaptığı önerilerde yanlışlık var. Çünkü; gerillanın temel hareket ilkesi toplanma değil, dağılmadır. Bazı özel eylemler için toplanma olur. Aksi takdirde gerillanın işlevi olan düşmanı şaşırtma, oyalama, her alanda yıpratma ve taciz etme mümkün olabilir mi? Gerilla toplanarak düşmana kıyasla zayıf olan güçlerini "devin" saldırıları karşısında koruyabilir mi? Bu durumda gerilla, ana sermayesi olan hız, insiyatif ve gizlilikten yoksun düşer, hantallaşır ve dar bir alanda düşmanla mevzi savaşına girmekten kaçınmaz, haliyle gerilla olmaktan çıkar gider.

"Gerilla Cepheleeri" deniliyor. Gerillanın cephesi yoktur. Her yerde ortaya çıkar, düşmanla içiçe yaşar, onunla kendi arasına bir cephe hattını çekemez. Ama ezici darbeler indirmek için en uygun bazı alanları seçer, savaş buralarda yoğunlaştırır ve burayı askeri üsler haline getirmeye hedefler. Hedefine varmak için düşman güçlerinin bir çok alanda yıpratıp istikrarı kırma gerekir. Böylece bir ortam yaratılmadan gerilla, kendi imhasına yolaçacak toplu hareket ilkesiyle kendini dar cephe hatlarına sıkıştırır.

"Devrimci Çizgi"deki arkadaşlarla silahlı mücadelenin pratiği konusunda tartışmalara devam etmekten yana olduğumuzu belirtirerek, doğacak gelişmeler hakkında yeni değerlendirmelerini beklemek üzere tartışmayı burada noktalamalıyız.

İHANETE KARŞI TUTUM VE MÜCADELE NASIL OLMALI?

Tasfiyeci "sol" olarak nitelendirilmiş güçlerin bir kısmı, bugün TKP önderliğinde "Ağustos bloku"nu oluşturmuşlar. Amaçları, güç birliği halinde geniş bir alan ve Avrupa emperyalizminin kendilerine sunduğu olanaklar üzerinde gerçekleri çarpıtma, değerleri gözden düşürme, karalama, adam satın alma, mücadeleleri kaçırma ve komprador dahil, her türlü içgenc karşı-devrimci yol ve yöntemlerle devrimci direniş çizgisini boğmaktır.

Faşist iktidar karşısında teslimiyetçi, mistik ruhlu uyusuk reformizmin kemalist damarına basıldığı için ayrıntı kabarmıştır. Ve devrim karşı şaha kalkarak bu uğurda ne kadar güçlü militan özelliğe sahip olduğunu göstermiştir.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi, içerden ve dışardan, iki koldan saldırıya maruz kalmıştır. Faşizmin saldırıları, halkımızı katletme yoluyla direniş güçlerini imha çalışırken, diğer koldan da tasfiyeci "sol" denen hain takımı, dışarda halkımızın nefes alma yollarını tıkarıp bu alandan gelebilecek yardımları kesmekle meşguldür. Uluslararası dost güçlere çağrılar düzenleyerek Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yardım da bulunmamaları ve PKK ile olan ilişkiler derhal son verilmesini istiyorlar.

Bunların şimdiye kadar yaptığı, Avrupa sosyal-demokratların emir-

Devamı 18. sayfada

DERSİM'DE HORTLATILMAK İSTENEN AJAN-MİLİSLERE DİKKAT!

Baştarafı 1. sayfa

-Ümit edilen halk desteğinin hiç bir zaman görülmediğini, vatan-dışın güvenlik kuvvetlerinin yanında, çete mensuplarının yakalan-masında, canla başla önyak ol-duğunu,

-Güvenlik güçlerinin, çete ele-manlarını yakaladıkça çeteyi ka-rarsarlığa ittiğini, devlete karşı gelmenin hayali ve imkansız olduğu inancının yaygınlaştığını, ifade etmişlerdir."

Bu sözler, geçmişten bu yana ülkemiz üzerinde beslenen amaç-ları ve neye dayanarak gerçekleşt-irilmek istendiğini ele veren açık bir belge niteliğindedir.

Sömürgeci-faşistler, TC'nin ku-ruluş yıllarında Kürdistan'da patlak veren isyanların bastırılmasını ardin-dan, isyan merkezlerini pilot bölge seçerek, buraları bu kez tam tersi bir rolle Kürdistan'da yaratmak istedikleri yapının deney alanları haline getirmeye çalıştılar. Özellikle Dersim bunun bir maketi olarak ele alındı. Yaratılan süni bir kentleşme temelinde, şehir merkezi esas alınarak burası, yabancı egemenliğe başkaldırı ve yurtseverlik ruhu-nun ezilmesi, katliam ve sürgünlerle isyanların yenilgi üzerinde verilen sahte bir kimlikle kendi öz ulusal kimlik ve değerlerine karşı bir konuma getirilmeye çalışıldı. Bu, genelde yaratılmak istenenin bir küçük maketiydi. Öyle bir politika izlenmeliydi ki, bu isyan merkezi kendisine karşı bir konuma dö-nüşerek, isyan ruhu yerine Türk burju-vazisine uşaklığın ve Türkleşmenin "seçkin" bir örneği haline gelecek-ti. Bir yanda yenilgiyle sonuçlan-an isyanların yaratıldığı korku et-keninin canlı tutulması, bu isyan-lara sahip çıkışın imha ile sonuçla-nacağını belleklere yerleştiril-mesi, öte yanda ise avuç içi kadar küçük olmasına rağmen açılan okullara çocukların daha ana kuca-ğında alınarak Türkleştirilmesi, Kemalizmin yediden yedimize tüm insanları kafasına şırınga edilmesi gerekiyordu. Dersim, kendi özüne ihanetin tipik bir laboratuvarı ola-rak ele alındı, üzerinde bu temelde bir politika yürütüldü ve işte bugün sömürgeci-faşistler Dersim'den yıl-lara sürdürdükleri bir politikanın meyve vermesini istemekle, ulusal kurtuluş mücadelesine karşı verdik-leri rolü oynamasını dayatmakta-dırlar.

Üzerinde böylesine alçakça he-sapların yapıldığı eski bir direniş merkezimiz olan Dersim, sömür-gecilikle ulusal çıkarlarımızın en keskin bir çatışma alanı olmak durumundadır. Tarihsel ve güçlü bir direniş mirasına sahiptir. Ve zaten bu nedenle ki, düşman da burayı tam tersi biçimde ihanet merkezi haline getirmek istemiyor.

Tarih de kanıtlamıştır ki, direniş öğelerinin güçlü olduğu bir ze-minde, düşman da ihanet tohumunu eklemeye ve güçlendirmeye çalışır. Çünkü hiçbir kanlı saldırı, boy atılmış bir ihanet kadar etkili değildir. Eğer sömürgeci, isyan-lar sonrasında Dersim üzerine bö-le bir politikayla gelmesini ve kendi diktikleri sahte bir elbiseyi giydirmeye çalışmış olmasalardı, Dersim daima isyan şehitlerinin davaya sahip çıkma kararlılığıyla belirlen ve direnişe çağırın gözleriyle göze göze yaşayacaklardı. Böyle bir ruha yetişen yeni nesiller ise, Laç deresinin ve katledilen onbinlerin intikamını almak için sömürgecilerin karşısına çıkacaklardı. Sömürgeci bu ger-çeği önceden görmüş ve bu nedenle ki, ana kucağından çocukların alınarak Türkleştirilmesi politika-sını Kürdistan'da ilk kez Dersim'de uygulamaya geçirmişlerdir. Çarpık bir tarih bilinci ve kendi özlerini inkar temelinde eğitilen bu genç nesiller, böylece kendi halklarına

karşı bir konuma getirilmeye çalışılmışlardır. Aslında bu politika, belirli bir mesafenin katedilmesini de sağlamıştır. TC'nin en azılı savu-nucularının, en inançlı Kemalistle-rin vb. Dersim'den çıkışı olmasına bakılırsa, sömürgecilerin aldıkları bu mesafeyi görmemek bir yanlıgı olacaktır.

Fakat bu, sınırlı bir kesim için öyle olmakla birlikte, genelde yaratılan bir yanlıgıdan öte bir şey de-ğildir. Gerçekte orada kanlı bir be-dene, Kemalizmin biçip-diktığı iğ-reti bir elbise giydirmiştir. Braka-lım bu elbisenin çıkarılıp atılmasına hafife bir dokunuş bile altındaki insanları geçmişin tüm acılarını ilik-lerine kadar duyarak, intikam duy-gusuyla harekete geçirmeye yeter-lidir. Nitekim, bağımsızlık düşün-cesinin ve bağımsızlık hareketi en erkenden benimsendiği alan olması bu gerçeğin bir ürünüdür. Daha ilk günden belli olmuştur ki, Dersim, ihanetle direnişin en çetin savaş alanı haline getirilmek iste-nen bu alan, gerçekte derinliklerden gelen böyle bir tazyikle, üstten sömürgeciliğin dayattığı Kemaliz-min en yoğun etkisi altında tutul-maya çalışılan bir zeminin bu kar-şılıklı basınç altında her an patla-maya hazır bir konumda olacağı anlaşılır bir husustur.

İşte sömürgeci-faşistlerin gün-müzde de en çok bu alan üzerinde durmaları ve ihaneti egemen kı-lmaya çalışmaları bu nedendir. Sömürgeci-faşistler orada, Raiber'-lerin ruhunu canlı tutmaya ve adeta yeni Raiber'leri hortlatmaya çalış-maktadırlar. Nasıl ki, geçmişte isyanların bastırılmasında ihanet çeteleri örgütmüş; nasıl ki geçmiş-te teslim aldıkları hainleri kurşuna dizenken bile "Türk'lüğü öven söz-ler ettirmişler ve onlara ihanet çağrılarını yaptırmışlarsa, bugün de aynı uygulamalara başvurmakta ve aynı sonuçları alabileceklerini um-maktadırlar.

15.2.1985 tarihinde 8. Kolordunun yaptığı açıklama, son yılların yaşa-nan gelişmelerinin toplu bir ifa-desini veriyor sanki.

Şahin-Yıldırım ihanet çetesi ve dışarda Dersim hainine söylenen sözlerle Genel Kurmaylığın son açıkla-maları gerçekleri en kör gözlerin bile görmesini sağlayacak kadar aydınlığa kavuşturmuştur. Son af-tansından, günlük propagandala-ra kadar her uygulama genelde ve özellikle Dersim'de yapılan hesap-ların ortaya serilişidir.

Şahin-Yıldırım-Semir çetesinin aynı kaynaktan beslenen bir ihanet örgütü olduğu ve bu ihanetin salt bir Parti ve halka karşı işlenmiş bir ihanet olmakla da kalmayıp, dünya gericiliğinin insanlığı duyduğu kin ve düşmanlığın en alçakçasına ku-suluşu olduğu hemen belirtilebilir. Genel Kurmaylığın son açıkla-ması, ihanet çetesinin söz ve yazı-larıyla karşılaştırıldığında ve tüm bunlar ortak bir değerlendirmeye tabi tutulduğunda görülen gerçek budur.

Tercüman gazetesinin Ekim 1983'de Diyarbakır cezaevindeki ihanet çetesinin ağzından yayınla-dığı sözleri ve Semir alçağının yazı-larını bir kez daha hatırlayalım.

"Devlet, pishmanlık gösteren te-rör suçlusuna sahip çıkmalıdır."

"Hakkımdaki ölüm kararına iç-tenlikle saygı duyuyorum."

"Örgütün bağlarını koparmak isteyen, çeşitli suçlama ve tehdit-lere maruz kalır. Bazıları da öl-dürülür."

"Örgüt içindeki binlerce insan, vicdan rahatsızlığı duymaktadır. Örgüte karşı açık tavır alanlar, destek aramaktadır."

"Ve bu gençler birer robot gibi ideolojinin gereklerini yapmaya zor-landı. Tabii bütün bunlara kahraman-

lık gibi parlak sözler de eklenince, genç insanlar birbirleriyle yarışmasına komünist ideolojisi hizmet etmeye başladılar." (Tercüman)

"Örgüt içinde faaliyette bulun-duğum zamanlarda birçok şeye şahit oldum. Olanları kendi karakter ve kişiliğim kabul etmemese rağmen içine düştüğün ilişkiler sonucu örgütün talimatlarını yerine getirmek zorunda idim.

"Gerçek kişiliğimi ortaya koyar-kaz, komünist değil, müslüman ve Türk olduğumu haykırmanın zaman-nın geldiğine karar verdim." (Ekim 1983, Tercüman)

Aşağıdaki sözler ise Semir alça-ğına ait:

"Bizler yıllar sonra da olsa PKK gerçeğini kavrayıp aynıldığımız ve de aynı zamanda hayatımızın en büyük yanlışına son verdiğimiz için, bir anlamda 'mutluluk' duyuyoruz. İçine giren herkesin yaşamından sorumlu olduğumuz bu örgütte çoğunluk gibi bile de olup bitenleri, olup bitenlerin ardındaki entrikaları adeta 'iş isten' gerektiğin sonra kavramaya başla-dık."

"PKK yönetiminin fanatik stilde eğitilen gençler eleştirisi yapan ve gerekirse ayrılmak isteyenlere ayrıca da diğer siyasi çevrelere karşı 'katli vacip' görüldü."

"... öte yandan birer mürüt ve maşa olmanın başka hiçbir meziyetinin geliştirilmediği insanlara devrimcileri vurdurtmaları 'kahramanlık' diye övmeleri bizi çok derin düşündür-en endişe verici bir gelişimdir..."

PKK'nin kelimelerin en dar an-la-mıyla demokrasi anlayışından hoşnut olmayan büyük bir çoğunluk var-dır..."

"PKK'de kadrolar çoğunlukla göz-le görülmeyen ama kimi zaman da görülebilen bir baskı altındadır."

"Yanlış olduğunu farkettikten sonra PKK gibi bir 'din' uğruna bile bile çalışmak çılgınlıktı ve ben bu çılgınlığı yapmaktan istemedim. PKK doğru bildiğim bir yanlış, ya da üstüne hiçbir kanıt olmadıkça halde inandığım bir örgüttü. Bunu kavradıktan sonra kim-se beni PKK'de tutamazdı."

"PKK'nin karantılı kalmış yan-larını aydınlığa kavuşturmak istiyoru-m."

"İşte o feneri söndürülen (aklı elin-den alınan) insan devrimciler, sön-düren de PKK'dir." (Yazılardan)

Bu kadarı yeter. Aynı kaynaktan çıkan bu sözler, sömürgeci-faşistlerin adım adım oluşturmaya ve halkımız karşınsa çıkarmaya çalıştığı bir iha-net örgütü ve milis çetesinin üzerine oturtulacak çerçeveyi de belirle-mektedir.

Semir haini: "Türkiye ve Kürdistan halkı bugün başına musallat olmuş, PKK lakapı: bir bela ile karşı karşıya. Bu belanın defedilmesi önümüz-deki dönem verilecek savaşın acı-sından hayati önem arz etmektedir. Bu ayrılanlar ve ayrılmak isteyenler olarak hep bunun bilincinden hare-kette PKK'ye karşı koyduk koyuyo-ruz" derken, Diyarbakır cezaevinde Şahin ve Yıldırım'ın başını çektiği iha-net takımı adına yazılan yazıda da sunlar ifade ediliyor: "Millete, devlete ve insanlığa karşı suç işledik. Bugün bedeli ne olursa olsun, işlediklerimiz suçun hesabını vereceğiz. Türk milleti adına yaralama yapan mahkemeler nezdinde millete hesap vermenin gerekliliğine inanıyoruz.

Biz geçmişte savunduğumuz dü-şünceleri reddetmekle yetinmenin ye-terli olmadığı inancındayız. Bunun için bundan sonraki yaşamımızda vatan hainlerine, millet düşmanlarına kısaca insanlığa ve toplumuza zarar veren güç ve örgütlerle müca-dele etmek ve devletin yanında ol-mak amaçlıyoruz."

Bu sözlerde her şey belirgin ve açıktır. "Bu tavır Türklük şuurunun yeni bir şahlanışı, damarlarımızdaki soylu kanın ihanete isyanıdır" söz-zünde daha da netleşen durum, içerde ve dışarda devrimci örgüte ve halka karşı örgütlenilen bu ihanetçi çete-lerin, sömürgecilerin ülkemizdeki

kusmuğu oldukları, Türklük şuurı ve faşizmin şahlanması biçiminde ulusal kurtuluş mücadelemize her düzeyde saldırı göreviyle yükümlendirildikleri izaha gerek olmayacak denli ortaya koymaktadır. Türk egemen sınıfların tüm tarihleri boyunca ve son olarak da 64 yıllık TC egemenliği altında Kürdistan'a hakim kalmak istedikleri Türklük şuurı, bu kez de bu ihanet çeteleri eliyle ve PKK'ye yöne-lir saldırılar temelinde gerçekleştiril-mek istenmektedir. Onların ağzından talep ettirilen görev budur.

Şeyh Sait ayaklanmasının bastırıl-ması ardından 1925'deki mahkeme-lerde hakkındaki idam kararı açığı-lanan Kör Sadi'nin "son sözüm, me-mleketin selameti namına muhterem hakimler heyetinin hakkımda ver-diği kararı minnet ve şükranla karşı-la-ma ve kabul etmekte. Hepimiz idam cezasına müstahakız. Çünkü vatana ihanet ettik. Allah Türk millet ve me-mleketinin saadetini mümmen ve ebedi etsin, başka sözüm yoktur" biçimindeki sözleriyle, bu sözler arasın-daki benzerlik tabii ki bir tesadüf değildir. Bu ihanetçilerin şahsında, geçmişte başarılmayan bir politika yeniden ve hem de son bir şans olarak hayata geçirilmeye çalışılmaktadır. Halkımızın kökleri tarihsel derinlik-le dayanan direniş ruhunun temsil-cisi olan PKK ve onun direniş şe-hitlerine karşı; geçmiş ihanetlerin de bir hortlatılması olarak bugünkü iha-netçi guruh çıkarılmak istenmekte, Parti'ye ve kitlelere yönelik olarak çok yönlü bir faaliyet sürdürülmektedir.

Cezaevindeki ihanetçi çete, kendi deyimlerinde "titrafi" yeterli bul-mayıp, örgüte karşı savaşmanın zo-runlu olduğunu söylemekte, dışarıda Semir haini de aynı şeyi farklı sözlerle ifade etmektedir. Burada "sol" adına yaygara koparanların dikkatini çe-keriz. Yapılmak istenenler acaba yete-rince açık değil midir? Genel Kur-maylığın açıklama'larında ifade edil-enler acaba yine de izah gerektiri-yor mu?

Evet, görüldüğü ki, ihanet çeteleri çeşitli maskeler altında halkımızın mücadelesine karşı bir silah olarak dayatılmak isteniyor. "Biz PKK'ye karşı savaşmak istiyoruz" naraları atan tüm bunları, Kürdistan içinde Kürdistan halkına karşı Türk faşizmi-nin savunucusu oldukları açıktır.

Faşist cunta, halklarımızı karşı saldırıların sürdürürken, bugün, yakın geçmişin deneyimlerinden çıkardığı dersler temelinde daha sinsi ve sis-temli planlar üzerinde hareket et-mektedir. 1970'lerde sol'a karşı kullandığı bir MHP etkeni ile fazla bir sonuç alamayacaklarını bildiklerin-den, bu kez bunun daha da geliştiril-miş biçimi olarak bu ihanet örgütleri-neriye sürmekte, kendi faşist ideoloj-i ve politikasının propagandasını bizzat bunlara yaptırarak, halka karşı kul-lanılmaktadır. Yani, yaratılan bu ihanet çeteleri Türk milliyetçiliği ve faşizminin açık birer savunucusu ol-mak durumundadırlar. Kelimenin dar anlamıyla salt bir ajan örgüt olmakla da sınırlı bir işlevleri yoktur. Onlar, bunun ötesinde Kürt egemen sınıfların ihanet tarihlerinin Türk faşizmiyle bir noktada çakışmasını temsil et-mektedirler. Ve verdikleri, vermek istediklerini söyledikleri savaş, tari-hin tüm ilerici öğelerine, halkımızın geçmiş direniş mirasına, öz çıkarları, öz kimliği ve geleceğine, ama aynı zamanda da insanlığın her bir savaşt-ır. İşte, yeniden bulduklarını söyledik-leri kişilikleri, sömürgeci Türk bur-juvasının Raiber'lerde, Hamidiye Javayızında, yatılı bölge okullarında, askeri kışlalarda vb. yaratıp-toplu-mun içine bir ur gibi saldırdığı kişilikler.

Genelde yaratılmaya ve dayatıl-maya çalışılan bu insanlık düşmanı kişilik ve oluşumların birer maketi olan yukarıda verdiğimiz örnekler, günümüzde uygulanmak istenen poli-tikanın ve bunlarla hangi sonuçlara

varılmak istendiğinin görülmesi aç-ısından iyi kavranmalıdır. Sömürgeci-faşistler, yazın başında da belirt-tiğimiz gibi, böyle bir politikanın uygulama zemini olarak gelenekeli faaliyetlerinin yanısıra kendilerine pilot bölge seçmişlerdir. Günümü-zdeki faaliyetleri de zaten bunu açığ-a çıkarcı niteliktedir.

Geçmişten bu yana üzerinde en çok durdukları alan olarak Dersim mer-kezi, günümüzde bu yönlü politika-ların hayata geçirilme çabalarında da dikkati çekmektedir. 8. Kolordunun özel olarak üzerinde durduğu bu alanda, akrabalık, aşiret ve aile ilişki-lerinde de yararlanılarak, her türlü gerici bağ kullanılarak milis örgütlen-meleri geliştirilmeye çalışılmakta; cezaevleri ve dışarda oluşturulan iha-net çetesinin tohumları karış-dirim-ci milisler biçiminde saçılmak isten-mektedir. Yukarıda verdiğimiz örnek-lerin yanısıra, geçmişte bu alanda faaliyet yürüten ve inkarcılık teme-linde örgütlenmeye çalışan HK, so-syal-şoven ve "Aydınlık" gibi ajan örgütlerin yaratıldığı tahribatlar ve bugünkü konuları da, düşmanın doğrudan faaliyete denk düşmekte-dir. Öyle ki, bu güçlerin kalınları şimd-i cuntanın bu milis örgütlenmesini ilk halklarını oluşturduklarıdır. Geçmişte "bölücülük", "terörizm" diyerek daha ilk günden mücadele-mize saldıranlar şimdi asıl kimlik-lerine bütün netliğiyle kavuşmanın rahatlığına ulaşmış olacaklar ki, açık-tan faaliyet yürütmekte, cuntanın ağızyla propaganda yapmakta ve hatta "Seçenek" de görüldüğü gibi cuntadan silah talep etmektedirler. Sosyal-şovenizmin Dersim'de neden bu kadar yoğun bir faaliyete yöneltil-diği ve inkarcılığı alabildiğine geliş-tirme faaliyetine sevk edildikleri şimd-i daha iyi anlaşılacaktır.

Açıkça görülmektedir ki, geçmişte Kürdistan'da ve özellikle Dersim'de "sol" adına yapılanlar da Kemalizmin politikasının başka kılıflar altında empoze edilme faaliyetinden başka bir şey değildir. Eğer bugün, her türlü maskeyi atarak faaliyetlerini açtılan sürdürmek zorunda kalmışlarsa, bu direniş mücadelesinin dayatmaları artık onlara sahte yaftalarla yaşama olanağı tanımadığındandır. Bundan böyle de hiçbir maskeyi takmaları mümkün değildir. İşte Semir alça-ğının çıkışı, Şahin-Yıldırım ihanet çetesi ve Dersim'deki sosyal-şovenlerin bugün içinde bulunduğu durum hep bunun kanıtlarıdır.

Direniş ve ihanetin alabildiğine ve amansız bir mücadelesinin yaşandığı Dersim, adeta bir ayna görevi görmüş-tür. Orada herkeş kendisini ele ver-miştir. Raiber'lerin ruhi eli Ali Şer'-lerin ruhu günümüzde bir kez daha karşı karşıya gelmiş ve temsilcileri en net ayrışmaya uğramışlardır.

Bu alandaki gelişmeler dikkatle izlenmeli ve sömürgeci-faşist düşma-nın hortlatılması Raiber'lerle mücade-lemizi hançerleme çabalarına karşı anında tavır konulmalıdır. Çünkü bu noktadaki bir duyarsızlık ya da ta-vırsızlık en çok düşmanımıza işne ya-rayacak ve sahip çıkılması gereken görevlere sırt dönmek anlamına ge-lecektir. Düşmanın gerek doğrudan Genel Kurmaylığın bildirilerinde ve gerekse Şahin-Yıldırım-Semir ihanet çetesiye yaptırdığı çağrılarda, hitap ettiği kesimin henüz kaypak, arada yer alan, direniş ve ihanet karşısın-da kendi konumunu netleştirmemiş bir durumu yaşayanlar olduğu da dikkate alınırda, düşmana hiçbir biçimde umut vermemek için bir anlık bir duraksamaya bile girmeksin sürekl-i direniş yükseltmenin önemli kendil-iğinden anlaşılacaktır.

★★★

Kürdistan'da Özel Harp Dairesi (Kontr-Gerilla)'nın Faaliyetleri...

Baştarafı 1. sayfada

köylüler tarafından yine bağlanmak suretiyle devlete teslim edildiği haberi yer aldı.

Dördüncü gün, sırası Malatya'daki bir çatışma haberi aldı.

En son olarak ise, Dersim'deki yakalanmalar ve ele geçirilenlerin ağzından yaptırılan küfür ve karalamalar duyuldu.

Olay ve haberler dizisi, bir merkezden planlı bir şekilde uygulanıyor. Terörizme karşı yeni mücadele taktikleri belirleyen Özel Harp Dairesi'nin mevcut planları sistematik bir biçimde uygulamaya geçiriliyor. Bu durum, sömürgeci-faşistlerin hangi hazırlıklar peşinde olduklarını açığa çıkararak ortaya çıkıyor.

Tüm bu faaliyetlerin en son noktası ise, 16-17 Şubat tarihlerinde yapılan generaller ve hükümetin ortak toplantısı oldu. 15 Şubat'taki Güvenlik Konseyi'nin olağanüstü toplantısı ardına denk gelen bu toplantı, Kürdistan'a yönelik plan ve uygulamaların tek bir merkezden hayata geçirilmesini ve tüm devlet kurumlarının bunun hizmetine koşulmasını sağlamayı amaçlamaktadır. Sivil ve askerler arasında işbirliğinin sağlanmasını amaçlandığını ve bu amaçla düzenliğin sağlandığı toplantıya, burjuva çevrelerinden bile tepki sesleri yükselmeye başladı. SODEP Genel Başkanı Erdal İnönü, işbirliği ancak eşitler arasında olur diyerek söz konusu toplantının kendi anayasalarına bile ters düştüğünü belirten eleştiriler yöneltti. Cuntaya sadık burjuva çevreleri ve partilerini bile böylesine kaygıya götüren şey, besbelli ki tüm yasama ve yürütmenin her türlü kurum ve yasanın üstünde bir organda toplanmasıdır. Faşizmin iktidarda olduğu diğer birçok ülkede görülmeyen bu durum, Türkiye'nin yasinin gereği zorunlu olduğundan, elbette şaşırtıcı olmamaktadır. Ancak burada, Türk faşist cuntasının hangi gerçeğe karşı konumlanmış bir güç olduğunu mutlakla görmek ve ona göre tavır alınması önemli de ortadadır.

Açıkça görülmektedir ki, Türkiye'de faşizm, daha önce çizmeyi attığı yasalara bir yana, kendi çizdiği yasalara da hiçe sayarak ve kendi doğurduklarının bile feryadlarına

kulak asmadan dünyada örnek görülmemiş bir savaş yürütmektedir. Türkiye'de generallerin gürubunun da emrinde olduğu CIA yöneticilerindeki Özel Harp Dairesi, artık tek iktidar gücüdür ve her türlü uygulamaya buradan çıkan planlar dahilinde yapılmaktadır. Diğer tüm ku-

tırdığı son biçimle ve propaganda-dan günlük uygulamalara kadar hayata geçirilen planlarla, ajan-milis çetelerini oluşturma çabalarıyla, kontr-gerilla saldırılarıyla ve çıkardığı diğer sahte sorunlarla, tüm çabası ve gücünü Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesini ezme

rum ve kuruluşları için boşaltılmış kof bir elbiseden başka bir şey değildir. İşte, faşizmin yavru partilerinin bile tedirginlik duymasına yol açan gerçek budur. Onlar şimdi kendilerinin hangi gerçeklerin perdenlenmesine hizmet edecek bir pervaz olduklarını daha açık görmekte ve doymak bilmeyen bir canavarın bir gün olup yavrularını da yiyeleceği korkusunu kavrıp durmaktadırlar.

Sömürgeci-faşist cunta, tüm hazırlıklarını Kürdistan'daki gelişmelere göre yapmaktadır. Ekonomik şimdiden üniversite profesörlerine kadar şimdi tüm kadrolarını buna göre komandırlamış ve bu savaşın hizmetine koşturmuş. Asker-sivil işbirliği denilen olay da gerçek de işte bu durumun ifadesidir ve ortada SODEP Genel Başkanının da doğru olarak ifade ettiği gibi bir işbirliği değil olsa olsa askeri ve sivil tüm devlet kurum ve organlarının savaşını üstten idare eden Özel Harp Dairesinin emrine koşulması olayı vardır.

Sömürgeci-faşist cunta, baştan beri sürdürdüğü hazırlıklarını ula-

ve halkımızın umutlarını karartmaya hasrettiğini ortaya koymuştur. Ancak cuntanın tüm bu çırpınışları onun içinde bulunduğu çıkmaz ve güçsüzlüğü de sergileyen bir açık belgedir. Direniş mücadelemizin gelişim ve gücünü, bunun düşmanında yarattığı paniği gösteren son gelişmeler, düşman cephesindeki telaş çabalarını başarısızlığa mahkum olduğunu da şimdiden kanıtlamıştır.

Düşmanı daha ilk adımlarda böylesine telaş sürükleyen, daha dindir cizdiği yasalrı çizmemek zorunda bırakan ve onu şaşkın bir ördüğe çeviren mücadelemiz, sözde deneyimli karşı-devrimci güç ve organları tarafından çizilen plan ve dayatılan taktikleri de işleme hale getirme ve onları kendi telaş ve korkuları içinde boğma gücüne sahiptir. Ulusal Direniş Mücadelemiz, daha ilk günden neyin ürünü oldukları açıkça çıkan bu saldırı ve taktik bozuntularını da altedecektir.

★★★

O halde, Kürdistan'a dayatılan özel savaşa karşı, güçlerimizi birleştirip, daha güçlü bir direniş düşmana hakettiği şamari ve hem de gecikmeden vurulalım...

Pakistan...

Baştarafı 12. sayfada

üzerine yıkımları başlamıştır. Muhalefet yetersizliklerini aşar, özellikle de halk güçleri devreye girebilirlerse, Pakistan'da gelişmeler kanlı diktatörün gitmesi ile sınırlı kalmayacak, emperyalizmin önemli bir üssünün çökmesine de yol açacaktır. Böylece emperyalizmin yeni bir halkın kopuşunda gerçekleştirecektir.

Seçim aldatmacası ile 217 uşğından bir meclis oluşturan Ziya Ü-Hak, ayıplarını bu yapıyla örtemeyecektir. Ayıplar o derece açığa çıkmış ki, 217 değil, daha fazlası da bunu örte gücünde değildir.

Emperyalizm tarafından halklara bir model olarak giydirilmeye çalışılan faşist Türk cuntasının yüzü, nasıl açığa çıkmış ve temelleri çatırdamaya başlamışsa, bunun çok kötü kopyası olan Ziya Ü-Hak diktatörünün akıbetinin de bundan farklı olmayacağı çok açıktır.

Kürdistan Direniş Tarihinden Bir Sayfa...

Baştarafı 20. sayfada

çıkartılması gereken bir ders de, düşmanın kullandığı yöntemler açısından. Türk burjuvazisi, isyanların üzerine yürürken en vahşi katliamların yemlerini yanı sıra, hareketi içten parçalamak, satın alma, her türlü gelişmeyi derinleştirme taktiklerini de alabildiğine kullanmıştır. 1925 ayaklanmasında Şeyh Said'in de içinde bulunduğu 47 kişi idam edilmiştir. Yüzlercesinin kafaları koparılmış ve hatta böylesi bir vahşet "canlarının bağışlanması" karşılığında direnişçilerin akrabalarına yaptırılmıştır. Hareketin önderleri darağaçlarında idam edilirken halk meydanlara toplanmış, TC'nin gücü darağaçları ve binlerin onbinlerin katliamıyla kanıtlanmaya çalışılmış, doğru bir önderlikten yoksun olan halk bu temelde derin bir suskunluk ve durgunluk ortamına sürüklenmiştir. İsyancıların bu tarzda yenilgiye uğramasına, direniş karşı dayatılan ihanetin erkenden boşa çıkarılmamasının büyük payı vardır. Kürdistan'daki bu gelişmeler karşısında, Türkiye'deki tüm burjuva kesimler iktidarı ve muhalefetiyle birleşmiş, hareket tek bir merkezden yönlendirilmiştir. Bugün de aynı durum görülmektedir. Ancak, çok değişik bir tarihsel ve toplumsal koşullar ortamında.

Geçmişte M.Kemal'in dayattığı Kürdistan politikası, bugün de Kenan Evren tarafından deniyor ve derinleştirilmek istiyor. Ancak belirtildiği gibi bugün koşullar tümünden değişmiştir. Artık karlılarında kendileri yıkımı yaşarken çağı, geleceği ve güçlenmeyi temsil eden bir ulusal direniş hareketi vardır. Tüm ulus her aşireti, mezhebi, bölgesi ile kendi potansında eriten, çağın en ileri sınıfı önderliğinde yükselen bir harekettir bu. TC, 1925 ayaklanmasında 3 ay gibi kısa bir sürede ezilebilmiştir. Oysa PKK önderliğindeki modern ulusal direniş hareketimiz elde silah direnişinin 7. yılını yaşıyor. 15 Ağustos devrimci eylemiyle ise, halk direniş mücadelemizin gücünü kanıtlayan, tarihin bu kez daha değişik yaşanacağına ortaya koyan en son örnek olmuştur. Artık bir delikanlılık değil bunak bir ihtiyaç haline yaşayan TC, bugün elindeki teknik olanaklarını daha da

arttırmış, ordusunu modernleştirmiş ve arkasına tüm bir emperyalist sistemi almış olarak çok daha pervasız ve alçakcasına saldırı mektadadır. Her türlü komploya başvurmakta, en vahşi işkencelerden en sinsi planlara kadar amacına hizmet edecek her şeyi büyük bir açgözlülükle hayata geçirmektedir. Aslında, tarih hiç bir oyunundan de yararlanarak başvurmadığı hiçbir yöntem kalmamış gibidir. Fakat, tüm bunlara rağmen mücadelemiz sürekli büyümekte; her bakımdan ypranan ve çözümsüzlüğe giren ise TC olmaktadır. Bu, mücadelemizin dayandığı ideolojik-örgütsel temelini doğruluyor, haklılığını ve Partimizin tedbirli hareket edişini gösterir. Tarih hiç bir oyununun tutmaması bu nedenledir. Karşısında bölük-pörçük bir hareket değil, halkımızın köklü tarihi direnişine çağın ilerici akımlarını birleştiren, çağa dayanan bir hareket vardır. Çünkü Düşman tarihinin kanlı sayfalarını karıştırıp başındaki "bela"yı nasıl bertaraf edeceğinin hesaplarını yaparken; biz de derin tarihi bilinciyle hareket edecek, dayatılan düşman oyunlarını tarihsel derslerle boşa çıkaracağız.

TC, geçmişte dayattığı politikalarla epey bir adım atmayı başarmıştı. Ama bu sadece Kürt egemen sınıflar açısından geçerlidir. Geçmiş hareketlere önderlik eden feodal, şeyh vb'lerinin akrabaları ajanlaştırlırken, halkın direnişçi özü hiç bir zaman ezilememiştir. Ulusal Kurtuluş Mücadelemiz, TC ile kaynaşan, ona ajanklık yapan, kendi atalarının kanına ihanet edenleri dışlayıp lanetlerken; onların işbirliği ile idam edilenlere sahip çıkarak, anıların TC'ye karşı güçlü direniş hareketiyle birleştirilerek. Halkımızın geçmişteki bu kin ve öfkesinin günümüzde birleştirilmesi ancak böyle mümkündür. PKK, çağdaş düşünce ve ideolojileri taşımasalar ve bir çok çağdaş düşüncenin etkisi altında da olsalar geçmiş isyan şehitlerine sahip çıkmakta, halkımızda daima varolan o direnişçi özü modern bir kurtuluş mücadelesinde gerçek anlamına kavuşturulmaktadır.

Özel Harp Dairesi Faaliyetlerini Boşa...

Baştarafı 10. sayfada

hareketini en sinsi biçimde zaten sürdürmektedir. Önemli olan, bu sinsi ve alçakça savaş karşısında, kendisine devrimci, demokrat ve yurtsever diyenlerin kararlı tutum alması, ihaneti teşvik yasası olan bu tasarıların iç yüzünü kitlere açıklayarak ve en önemlisi de cezaevlerinde devrimci tavırların boşa çıkarmalarıdır.

Özel Harp Dairesi'nin Çok Yönlü Saldırı Planlarını Boşa Çıkarmalı!

Askeri şiddet uygulamalarından, af tasarılarına ve günlük propaganda-lara kadar tüm uygulama ve planların Özel Harp Dairesi tarafından yapıldığı artık açığa çıkmıştır. TC, sinsi özellikle Türkiye cephesinde muhalif ses azaltarak, burayı dayanabileceği güçlü bir ard cephe haline getirmek ve asil savaş alanı olan Kürdistan üzerine yürürken bütün gücünü buraya yöneltmenin çalışmalarını yapmaktadır.

Son aylarda yapılan bir dizi toplantı ve çıkarılan kararlar, gerçeleri gizlenemez noktaya getirmiştir. Devrimci kadrolara ve kitlere yönelik teslim alma faaliyetleri yoğunlaşmıştır. "Sivil Savunma" adı altında milisler oluşturulmaya, rehabilitasyon uygulamalarıyla devrimci tutukluların ihanete sürüklenmesi, çp-lak bir şiddet temelinde kitlere eni arasındaki bağ koparılmaya çalışıl-

maktadır. Tüm bunlar aynı merkezden uygulamaya geçirilen bir planın parçalarıdır.

15 Şubat'da "Güvenlik Konseyi"nin yedi saat süren olağanüstü toplantısı ardından, 16-17 Şubat tarihlerinde asker-sivil işbirliğinin sağlanmasını amaçlandığını söylendiği hükümet ve generallerin ortak toplantıları yapılmıştır. Gelişmeler, uygulamaların bir merkezden hayata geçirilmesini sağlamak için cuntanın titizlik gösterdiğini ve özel bir savaşın dayatılmış olduğunu ortaya koymaktadır. Evet, bu gelişmeler bir özel savaşın gerçekleridir. Ve devrimci-lerle halk kiteleri de kendilerini buna göre hazırlamak, dayatılan tüm taktikleri boşa çıkarmak ve bunun için de direniş yükseltip, bu temelde direniş birlikleri yaratmak zorundadırlar. Arkasına tüm bir emperyalist sistemi almış bulunan ve tarihin en kanlı ve sinsi deneyimleri üzerinde günlük uygulamalarını yükselten bir düşman karşı, halk savaşının taktikleri en büyük üstalıkla dayatılıp, tüm bir halk seferber edilmektedir. Mücadelede zafer mümkün değildir. Ama eğer, yaşamak istiyor ve hiçbir biçimde yasama hakkı olmayan bu kanlı rejimi yıkma amaçlıyorsa, bizler de savaşın kurallarına göre yaşayıp, bu kuralları dayatmak zorundayız.

O halde, halklarımızın mücadelesine dayatılan bozguncu, yıkıcı ve ihaneti teşvik edici uygulamalara karşı;

Kürdistan'da Devrimci Silahlı Mücadele ve...

Baştarafı 14. sayfada

lerini yerine getirmek olmuştur. Bundan sonra da, aynı işi hem de değişik biçimde yapacaklarına hiç kuşku yok. Bakın, Alman Sosyal Demokrat Parti (SPD) yayın organı Vorwärts gazetesi şunu yazıyor; "...PKK'den ayrılmaların olduğu, tutukluların olduğu söylenmekte; ve bu nedenlerin etkisini kırmak için PKK'nin, askeri tesislere karşı saldırıya geçtiği tahmin ediliyor. Yoksa, bu, Kürdistan Ulusal Direnişini geliştirme yolunda bir adım değildir, daha çok, kitlere öncülerin etrafında yeniden toparlama hareketidir. Bundan dolayı da rekabet halindeki Kürt örgütleri için, artık ülkede mücadeleyi geliştirme-rinin acil hale geldiği dönem başlamıştır denilebilir." Tasfiye "sol"-un gıdasını kimlerden aldığını bu alıntıyla anlaşıldığı gibi, diğer bir hususta emperyalist efendilerinin yu-kardaki alıntıda ifade edilen buyru-gunu yerine getirmek üzere ülkeye

gelip bir takım provakasyonlar düzenlemelerinin her an beklen-mesi gerektiğidir.

YURTSEVERLER, İLERİCİLER!

Halkımızın haklı direniş mücadelesini dünyadan izole etme ve provakasyonlar yoluyla mücadeleyi durdurmaya çalışan bu satılmış güçleri tanıyalım, teşhir ve tecritlerini hızlandıralım, gittikçe her yerde ihanetin iç yüzünü açıklayalım. Oyunlarının gerçekleşmesine izin vermemek için ulusal direniş savaşının yoğunlaştırılmasına katkı sunalım. Her tarafta ulusal direniş cephesinin ağırları örelim. Köyde, kentte, okul ve fabrikalarda ulusal direniş komitelerini kuralım. Satılmış usak takımının dalaş yapabileceği tek bir boşluk bırakmayalım. Bunları etkisizleştirmenin bir tek yolu vardır: O da, bu görevleri yerine getirmekten geçer.

●KAHROLSUN FAŞİST TÜRK SÖMÜRGECİLİĞİ!

●YAŞASIN 15 AĞUSTOS DEVRİMCİ-DİRENİŞ ATILIMI!

●ULUSAL KURTULUŞ CEPHESİNİ KURMA YOLUNDA İLERİ!

PKK DAVALARINDA VERİLEN İDAM CEZALARI

Bir Serxwebîn Okuyucusu

Şubat 1925'te patlak veren ve Şeyh Sait İsyanı olarak tarihe geçen yakın tarihin en kanlı Kürt halk ayaklanmalarından birinin aradan geçen 60 yıla rağmen hala canlılığını koruduğu görülmektedir.

Şeyh Sait Ayaklanması, ne her şeyiyle benimsenip örnek alınması ve ne de hangi mantıktan hareketle olursa olsun tümünden reddedilmesi gereken bir harekettir. Tam tersine, tarihimizin önemli bir kesitini doğrudan anlamak için ve bugün de karşımıza çıkacak düşmanın üzerine yürürken her bakımdan ders çıkarmamız gereken bir olgudur. 1925 Kürt ayaklanması, tek başına bir olay olmayıp, tarihin bir döneminde mevcut ulusal-toplumsal sorunların iltihap duyduğu çözüme neden cevap verilemediğinin ortaya konulmasını sağlayan bir örnek durumundadır. Halkın haklı özlem ve taleplerini içinde barındıran bu isyan hareketleri, halkın temsil ettiği bu haklı öze rağmen neden bastırılmış ve üstelik ardından bu özün teslim alınmasına yönelik çabalarla Kürdistan uzun bir dönem derin bir suskunluğun içine itilebilmiştir. Düşmanın o dönemdeki gücü nedir? Kürdistan üzerine içinde geleceğin yenilgisini taşıyan böyle geçici bir "zafer"i bile elde etmesinin dayandığı tarihsel temeller nedir? Ve düşman bugün, gelişen Ulusal Direniş Mücadelesine karşı geçmişte kazandığı bu "zafer"lerini bir tehdit unsuru olarak sürekli dayatır ve halkın belleğine ekmeye çalıştığı korku tuhumlarını geçmişten anımsatmayla filizlendirmeye çalışırken tarih karşısında hangi konumda bulunmaktadır.

60 yıl önce, Türk burjuvazisi, yıkılan bir imparatorluk üzerinde geri bir yapıyı inşa ediyordu. Bugün ise, kendisi yıkılma her an yüz yüze yaşayan bir güçtür. Cumhuriyetin kuruluş yıllındaki tarihsel koşullar, burjuvazi açısından son derece elverişli iç ve dış olanaklar sunuyordu. Bugünse tarihsel gelişimin kapıları ona bütünüyle kapanmıştır. O şimdiki tüm gelişme yolları tıkanmış, siyasal-ekonomik-kültürel vs. alanlarda tam bir çözümsüzlük ve tükeniş yaşayan, ölüme mahkum olmuş ama, son bir darbeye bekleyen idam mahkumunu andırılmaktadır. Yargıyı tarih vermiştir, infazı ise modern temellerde yükselen Kürdistan Ulusal Direniş Mücadelesi ve Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketi gerçekleştirecektir.

Cumhuriyetin kuruluş yıllarında patlak veren isyan hareketlerinin karşısında, tarihsel olarak gelişen bir güç vardır. Emperyalist işgale karşı mücadele yıllarında önderliği ele alan kemalistler, TC'nin hamurunu da yoğuran güç olmuşlardır. İçte her türlü muhalefete karşı tavizsiz olma ve Kürdistan üzerinde de sömürgeci-katliamcı azgın şoven bir politikanın üzerinde yükselmişlerdir. Zaten TC'nin Kürdistan'ın inkar ve imhası üzerine kurulma gibi bir özelliği vardır. Türk burjuvazisi, henüz temellerini sağlamlaştırmadığı kuruluş yıllarında içten ve Kürdistan'dan gelebilecek en küçük bir muhalefete sesine dahi tahammül gücünde değildir. Çünkü bir devlet kurulmuştur ama, bir yandan içteki muhalefetin sıkıştırması, diğer yandan da bütün hasiyasetiyle alev almaya hazır Kürdistan baskısını hissetmektedir. Gerçekte çok zayıf bir konumda olduk-

ları için de, tek güvence olarak çıplak bir şiddete sarılmaktan başka yol görememektedirler. Türk burjuvazisi içteki sorunlarını halledemediği gibi, sınırlar meselesini de çözüme bağlamış olmaktan henüz uzaktır. Özellikle Musul zengin bir petrol kaynağına sahip alan olarak İngilizlerle anlaşmazlığın önemli bir halkasını oluşturmaktadır. Musul-Kerkük petrolüne kadar uzanma sevdasında olan Türk burjuvazisi, İngilizlerle olan bu çelişkisi nedeniyle Kürdistan'a da kaygı ile bak-

Şeyh Sait

makta ve herşeyde bir İngiliz parmağını aramaktadır. Terakki-Perver fırkasının içten geliştirdiği meşrutiyet taraftarı bir muhalefete, dışta İngilizlerle olan çelişkisinin doğurduğu ürküntü, Türk burjuvazisinin o dönem hareket tarzını belirleyen temel etmenlerden ikisi olmuştur. Türk burjuva tarih yazarlarının, 1920-40 arası Kürt isyanlarının İngilizler tarafından kıskırtıldığı ya da hilafetle ilişki içinde patlak verdiği yolundaki değerlendirmeleri aslında tarihi gerçekleri yansıtmamaktadır. Ne meşrutiyet taraftarlarının ve ne de İngilizlerin isyanlarla pek bir alakaları vardır. Tam tersine isyanlar, TC'nin Kürdistan politikasının doğurduğu sonuçlardır.

Türk burjuvazisi, mücadele yıllarında Kürt feodalleri ve şeyhlerini yanına çekmek için, Sultan Abdulhamit döneminde Kürt feodallerine tanınan özerkliklere bağlı bir görünüm içinde hareket ederken, Cumhuriyet dönemi için de aynı vaatlerde bulunuyor. Açık bir işgalin yaşandığı bu yıllarda, Kürdistan'ın önemli bir kesiminin Ermenilere verilme tehlikesi de eklenince Türk burjuvazisiyle Kürt hakim sınıflarının işbirliğinin maddi koşulları da doğmuş oluyor. Türk burjuvazisi, Ermeni tehlikesini gerçekten de çok usta bir biçimde kullanarak karşı karşıya bulunduğu zorlukları aşmada Kürdistan'ı kendisine temel bir dayanak yapıyor. Tam bir iki yüzlülükle hareket ediyor. Otonomilerine saygılı göründüğü Kürt feodallerini Ermeni tehlikesini de kullanarak yanına çekerek, bu temelde güçlenmesini sağlayıp gerçekle onlara vurmanın da elverişli ortamını yaratmaya çalışıyor.

KÜRDİSTAN DİRENİŞ TARİHİNDEN BİR SAYFA!

60. Yıldönümünde 1925 Kürt Ayaklanması

Nitekim TC kurulup sağlamlaştırıldıktan sonra, hiç bir maskeye gerek duymayan Türk burjuvazisi, verdiği tüm teminatlara rağmen Kürt feodallerinin mahallî otoritelerini tanımamıştır. İktidara hakim olduğu Kürdistan üzerine de en sert biçimde yürümüş, ama daha doğrusu daha sonraki güçlenmesini bu kez Kürdistan üzerinde kesin hakimiyetini sağladıkça gerçekleştirebilmiştir. Türk burjuvazisinin vaatleriyle hareket ederek, bağımsız bir hareket geliştireceklerine onunla işbirliğine yatan Kürt feodalleri, cumhuriyet sonrası uygulamalarla karşı karşıya geldiklerinde, yeni imkanlar kazanmak bir yana eski otonom yapılarını dahi koruyamayacaklarını açıkça görmüşlerdir. Kürt feodalleri, en azından kendi alanlarında belli bir hakimiyeti ellerinde tutmak istemektedirler. Örneğin bir Şeyh Sait, Suriye'ye kadar koyun tüccarlığı yapmaktadır. Diğerleri de yine aynı biçimde tüccarlıkla uğraşmakta ve bu alanlarda belli bir serbestiye kavuşmak istemektedir, geçmişte var olan olanakları kaybetmemeye kararlı görünmektedirler. Çok zayıf da olsa ilkel sermaye birikimi oluşmuş ve bunu ellerinde tutanlar bir pazar üzerinde hakim olmanın gerekliliğini görmüşlerdir. Görüldüğü gibi az da olsa bir pazar çelişkisi gelişebilmektedir. Ticaretin kendi pazarına egemen olma isteğine karşı, sözlerinde durmayan kemalistler koyun bir şovenizm temelinde merkezi bir otorite altında tek pazar-tek ulus politikasını dayatmışlardır.

Kemalistler, bu durumun Kürt feodallerinde yarattığı rahatsızlığı bilmekteydiler. Öte yandan Terakki-Perver kendi programını dayatırken, 1925'te İngilizlerin de M.Kemal önderliğine karşı bazı girişimleri belirlemeye başlamıştır. İşte isyan bu ortamda patlak vermiş, bu nedenle de kemalistler isyanda İngiliz ve Terakki-Perver parmağı arayarak buna mal edilebilmişlerdir.

ulusal bilinçliliğin ise, ideolojik-politik egemenliğinden söz bile edilememektedir; veya bu çok sınırlı kalmıştır. Köylülüğe dayandığı halde, isyanların demokratik bir muhtevası da yoktur. Bu açıdan, köylülüğün çıkarlarını temsil eden bir özellikten yoksundur. Köylülüğün hareket önderliğine bağlılığı, koyu dinsel ve aşiret bağlarından ötürüdür. Mahallî bir hareket düzeyinde kaldığı gibi, en yakın alanlar içerisinde aşiret ve mezhep farklılıkları bile aşamamıştır. Diğer mezhepler de hareketin içine çekilememiş, hareket Güney ve Orta Kürdistan'la birleştirilememiştir. Hazırık bakımından da çok yetersizdir. Nitekim kemalistler, tek bir provakasyona hareketin erkenden patlamasını sağlayabildikleri gibi; ulusal bütünlükten yoksun oluşundan da alabilirdiğince yararlanmış, çelişkileri derinleştirerek Batman'da Ramanlılar, Kuzey'de Hormekan'lardan Feranlar'ı, Dersim, Muş ve Erzurum'dan bazı aşiretleri elde edebilmişlerdir. Hareket, zamanlama itibarıyla da başarı şansını azaltan bir döneme tekabül etmektedir. Hareket kemalistlerin iktidara iyice hakim olmalarından sonra patlak vermiştir. Daha önce, örneğin 1920'lerde kemalistlerin henüz iktidara hakim olmadıkları dönemde belirtilen nedenlerle işbirliği geliştirilirken, ancak ortaya çıkan sonuçta birlikte bir karşı koyuş doğmuştur. Ama o zaman da, 1920'lerin elverişli koşulları çoktan yitirilmiştir. Gerçekten de eğer bu gelişmeler 1920'lerde olabilseydi, en azından bazı tavizler koparılabilirdi. Ancak Kürt feodalleri o dönemde kendi aralarında bir ittifağa gireceklerine kemalistlerle tek tek ittifağa girmiş, iki halkın bağımsız örgütlerinin katıldığı bir savaşçı geliştirmek yerine, örgütlü Türk milliyetçiliğinin etkisi altına girme yanlılığına düşmüşlerdir. Artık karşılarında, kendilerine ihtiyaç duyan değil, tersine gelişmek için hertürlü mahallî otoriteyi de orta-

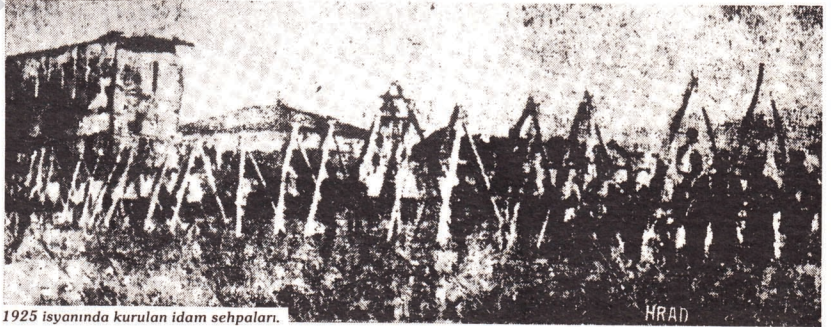
sayılan tüm bu etkenler sonucu isyan imha ile sonuçlanmıştır.

Daha sonra, Kürdistan'ın Ağrı, Sason, Dersim vb. alanlarında bir çok isyan daha patlak vermiştir. Ama bunları bekleyen sonuç da daha farklı olmayacaktır. 1925 isyanının bastırılması diğer isyanların ezilmesinin de temelini oluşturmuştur. Mahallî kalan bu isyan da doğabilecek diğer isyanların parça parça provaka edilmesinin de adeta provası yapılmıştır. Kısaca, 1925'de hareketin yaşadığı dram, diğerlerinin de dramı oluyor.

1925 yenilgisi, TC'nin 1940 sonrasında tam hakimiyeti sağlamanın, Kürdistan'a egemen kılınan yoğun karanlığın, gelişemenin, ezilmenin önemli bir nedeni olmuştur. Kürdistan büyük bir durgunluk içine itilmiş, ve bu asimilasyonla tamamlanmaya çalışılmıştır. Uşak bir aydın tabaka, yaygın bir işbirlikçilik, sahte bir kapitalistleşme, yoğun bir ulusal inkarçılık, halkta alabildiğine bir korku ve çöküntü geliştirilmiştir. Demek ki, modern ulusal kurtuluş mücadelesinin gecikmesi, ulusal kimliğin önemli oranda tahribi ve ulusal yok olma sürecine girilmesinin nedenlerini de 1925 ve ardından patlak veren diğer isyanların bu tarzda bastırılmasına ve peşinden dayatılan politikalarla dayandırmak gerekecektir.

Daha yakın bir döneme kadar İran ve Irak'ta patlak veren ayaklanma benzerlerinin, TC sınırları içindeki parçada görülmemesi de yine, bu tip hareketlerin Kuzey-Batı Kürdistan'da erkenden ortaya çıkıp ezilmesinden ötürüdür. Kuzey-Batı Kürdistan'da 40'lardan itibaren bu tür hareketlerin dönemi kapanmıştır. Aşiretçi-feodal önderlikli hareketlerin burada ortaya çıkmasının koşulları artık kalmamıştır.

Hareketin elbette ki olumlu yönleri de vardır. Kemalizmin azgın şoven baskı politikalarına ilk karşı çıkıştır. Halkımızın direnme tan hinde bir sayfağı oluşturmaktadır. Her şey olduğu gibi benimseneceğine direnişle karşılık verilmiştir. Yenilse de, geniş bir kin ve öfkenin birikimi söz konusudur. Feodal önderlik tarafından doğru ideoloji ve politika ile cevap verilebilirdi, bu, hareketin içinde gizlidir. Zaten, TC'yi karşıstandaki gücün zayıflığını bildiği halde böylesine pervasız bir biçimde ve korku ile sal-

1925 isyanında kurulan idam sehpaları.

HRAD

İsyanın bir çok bakımdan eleştirisi yapılabilir. Hareketin önderliği, her şeyden önce karşısında yer aldığı düşman hakkında her hangi bilimsel bir düşünceye ve tahlile sahip değildir. Ulusal bilinçten epey uzak, feodal ideoloji ve örgütlülük gerçevesi içinde ortaya çıkmıştır. Aydınların kısmen sahip oldukları

dan kaldırmaya çalışan, bunun için gerekli güç ve merkezi bir örgütlülüğe ulaşmış bir yapı söz konusudur. Türk burjuvazisinin, 1925'te Sovyetler Birliği ile olan ilişkileri de henüz olumludur. Hareketin İngilizlerle ilişki ihtimalinden duyulan kaygı, Sovyetler'in de kemalistleri desteklemesine yol açınca,

dirtan neden de budur. Eğer, modern ulusal kurtuluş mücadelesi bu yönde sağlıklı bir birleşmeyi yapar, tarihimizde gizli olan halkımızın bu haklı talep ve direnişinin ağırlığını dayarak hareket edilirse mücadelede başarı kaçınılmazdır.

1925 Kürt ayaklanmasından Devamı 18. sayfa

Impressum
V.i.S.d.P
A. Çobanoğlu
Achner Str. 514-520
5000 KÖLN 41

Yazışma Adresi
SERXWEBÜN
Postfach: 10 16 83
5000 KÖLN 1

Ödeme Adresi
Deutsche Bank KÖLN
A. Çobanoğlu
Konto Nr: 10 50 046
BLZ: 370 700 60

Danimarka 6.50 dkr.
Avusturya 15.00 s.
İngiltere 0.50 £.
Hollanda 2.50 hfl.
Belçika 50.00 bfr.

Norveç 5.00 nkr.
Fransa 5.00 ff.
İsviçre 2.00 sfr.
İsveç 5.00 skr.